

A
10-54

2.

~~7~~ IV-3

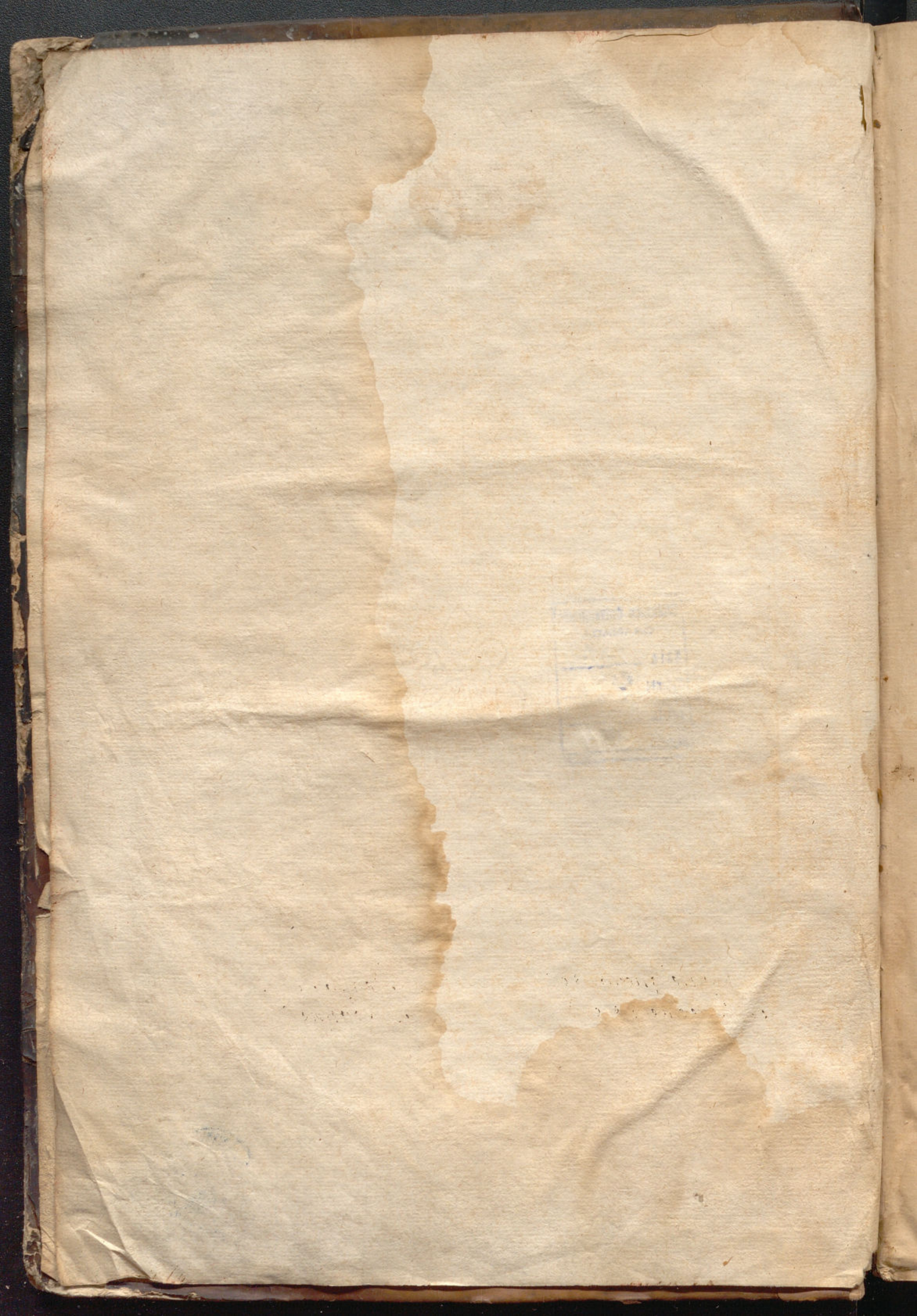
2-a.2-7.

A-10-54

Biblioteca Universitaria	
GRANADA	
Sala	A
Procedo	10
T. o. l. r.	
Número	54

211974011

TEXTVS

IOBI

ΣΤΙΧΗΡΩΣ

Iuxta veram & germanam

SEPTVAGINTA

SENIORVM

INTERPRETATIONEM

EX VENERANDO

BIBLIOTHECÆ REGIÆ

Ms. codice, & totius orbis antiquissimo,
ac præstantissimo.

Βασιλεῖ τ' ἀγαθῷ, ἀγαθῶν ἔδοτιμι.

LONDINI

Ex Typographio Regio

MDCXXXVII.

TEXTVS

IOBI

ΣΤΙΧΩΝ

Iuxta versionem & germanam

SEPTVAGINTA

SENIORVM

INTERPRETATIONEM

EX VENERANDO

BIBLIOTHECÆ REGIÆ

M. S. codicis, & ceteris libris antiquissimis

ac præstantissimis.

Printed & sold, by J. Sturges & Sons

LONDINI

Typographe Regiæ

MDCXXXVII

17923591

Gregorius Nazianzenus in metricis.

Αἱ ὅ σιχηραὶ πέντε, ὧν πρῶτος Ἰωβ,
Ἐπτάτα Δαβὶδ, εἴτα τρεῖς Σολομώντες,
Ἐκκλησιαστής, Αἴσμα, ἔ Παρομιμία.

Amphilochius Iconii Episcopus, in Iambis
ad Seleucum.

Ἐξῆς σιχηρὰς πέντε τοὶ βίβλοις ἔρῳ,
Στεφάντα τ' ἄθλοισ ποικίλων παιδῶν Ἰωβ,
Ψαλμῶν τε βίβλον, ἔμμελές ψυχῶν ἄκος
Τρεῖς δ' αὖ Σολομῶντες τὸ θεοῦ, Παρομιμία,
Ἐκκλησιαστής, Αἴσμα δ' αὖ τῶν ἁσμάτων.

Damascenus de orthodoxa fide lib. 4.

Τρίτη πεντάτευχος, αἱ σιχηρὰς βίβλοι, τὸ Ἰωβ, τὸ Ψαλτήριον,
Παρομιμία Σολομῶντος, Ἐκκλησιαστής τὸ αὐτῶν, τὰ Αἴσματα τῶν
ἁσμάτων τὸ αὐτῶν.

Ex Origenis Epistolâ ad Africanum, Græcè nondum
editâ, veræ & germanæ 70 Seniorum editionis,
notæ quædam & indicia.

Καὶ πρὸς καὶ ἐν ἄλλοις ἢ πολλοῖς ἀγίοις βιβλίοις ὑπομνήσας τῆ μὲν πλεί-
ονα ὡς ἡμῖν κείμενα ἢ ὡς Ἑβραίοις, τῆ δὲ λείποντα. ὡς ἀδείμα-
τος ἢ ἐνεκεν, ἐπεὶ μὴ πάντα οἷόν τε ὅστις ὡς λαβεῖν, ὀλίγα ἐκδοσόμεθα· οἱ
ἐκ τῆ Ἐσθή, ἔτε ἢ τῆ Μαροδοχίης ὑλή, ἔτε ἢ τῆ Ἐσθή, οἰκοδομησάμε-
να ἢ ἐντυγχάνοντα, ὡς Ἑβραίοις φέρον· ἀλλ' ἐδὲ αἱ ἐπιστολαὶ, ἐδὲ ἢ
τὸ Ἀμαὶ, ἐπὶ καὶ ταυρέσι τὸ τῶν Ἰσραήλων ἔθνος γεγραμμένη, ἐδὲ ἢ τὸ
Μαροδοχίης Ἰζονόματος Ἀρταξέρξε, ἀπολύσει τὸ θανάτου τὸ ἔθνος.
Ἀλλὰ ἔ δὲ τὸ Ἰωβ τὰ δὲ τὸ, γέγραπται ἢ αὐτὸν πάλιν ἀναστή-
σει, μὴ ὧν ὁ Κύριος αἰτίσθαι, μέχρι τέλους ἔ κείται ὡς τοῖς Ἑ-
βραίοις· διότι ἐδὲ ὡς τῶν Ἀκύλα, ὡς ἢ τοῖς Ἑβραίοις κείναι ἔ Θεο-
(Α 2) δότιωνι,

δοτίωνι, τὰ ἰσοδυναμοῦντα ἀλλήλοις. καὶ ἄλλα ἢ μυρία δύο μὲν ἐν
τῷ Ἰωβ, ἐ καὶ ὀλίγον, ἐ δὲ πλεῖον ἐν τοῖς ἡμετέροις ἀντιγράφοις,
ἢ ἐν τοῖς παλαιῶν Ἰουδαίων. καὶ ὀλίγον μὲν, ὅτε, ἀνισάμην τοπερῖ,
προσέφερε πρὸς αὐτῆς δυσίας καὶ ἡ ἀριθμὸν αὐτῆς, τὸ, μόρον ἕνα
πρὸς ἀμφοτέρων πρὸς τῆς ψυχῶν αὐτῆς. ἐ ὅτε, ἦλθον ἡ ἀφελον
τῆς Θεοῦ ὡσαύτως ἐνώπιον τῆς Θεοῦ, καὶ ὁ δὲ ἀβόλον ἦλθε μὲν
αὐτῆς, τὸ, πρὸς ἡδονῶν ἢ γλυῦ, καὶ ἐμπειπατήσας ἐν αὐτῇ. ἐπὶ ἢ ἐκ
τῆς παλαιῶν Ἰουδαίων μὲν, τὸ, ὁ Κύριος ἔδωκε, ἐ ὁ Κύριος ἀφείλετο,
ὡς τὰ Κυρίῳ ἔδοξεν, ἔτω καὶ ἐγγύετο. Πλείονα ἢ ἐν τοῖς ἡμετέροις
παλαιῶν τὰ Ἰουδαίων, ὅτε, εἶπε τῷ Ἰωβ ἡ γυνὴ αὐτοῦ, ἀπὸ τῆς, μέγιστον
καρτερίστως λέγων, ἰδὲ, ἀναμνήσω χρόνον ἐπὶ μικρόν, προσδεχόμενος
ἢ ἐλπίδα ἢ σωτηρίας μου, ἕως τῆς, ἵνα ἀναπαύσωμαι τῆς μόχθων
μου ἐ τῆς ὁδῶν αἱ με νῦν συνέχουσι· μόνον γὰρ τὰ ῥητὰ ἢ γυναι-
κὸς ἀναγράφεται, τὸ, ἀλλ' εἶπὸν ἡ ῥῆμα πρὸς Κύριον, καὶ τελύτα.
πάλιν τε αὐτῶν πλείονα τε ὅσα δὲ μέσου ὅλα τῆς Ἰωβ πρὸς Ἰουδαίους μὲν
καίτοι, πρὸς ἡμῶν ἢ ἐχθρῶν, ἐ πολλοὺς μὲν ἐπι τέσσαρα ἢ πέντε, ἔδοτε
ἢ δεκατέσσαρα, δεκάξι, ἐ δεκαεννέα. καὶ ἡ με δεῖ καταλέγειν ἢ
μὲν πολλοὺς καμάρτε ἀνγεζάμει, ἵνα τῆς μὴ ἀγαλλανθάνην ἡμαῖς
ἢ ἀγαθοῦ τῆς παλαιῶν Ἰουδαίων ἐ ἡμῶν ἀντιγράφων; καὶ τὰ ἕξῃς.

Ι Ω Β

Νηροπ^Ω ἰὼ ἐν χώρα
τῆ Αὐσίπιδι, ὡ ὀνο-
μα ἰὼβ.

Καὶ ἰὼ ὁ ἀν^Ωηροπ^Ω
ὀκείν^Ω ἀμεμπ^Ω, δίκαι^Ω,
ἀληθινός, θεοσεβής,
Απεχόμεν^Ω ἀπὸ παντός πονηροῦ
πράγματ^Ω.

Ἐγένοντο ἰ^Ω αὐτῷ υἱοὶ ἑπτὰ, ἔ^Ω θυ-
γατέρες τρεῖς.

Καὶ ἰὼ τὰ κτήνη αὐ^Ω πρέβρατα
ἑπτακίχλια,

Κάμηλοι τεκίχλια,

Ζῶνυ βοῶν πεντακίχλια,

Ονοὶ θήλειαι νομάδες πεντακίχλιοι,

Καὶ ὑπηρεσία πολλὴ σφόδρα,

Καὶ ἔργα μεγάλα ἰὼ αὐτῷ ἐπὶ
τῆς γῆς.

Καὶ ἰὼ ὁ ἀν^Ωηροπ^Ω ὀκείν^Ω δι-
γμῆς τῆ^Ω ἀφ' ἧλ^Ωξ ἀνατολῶν.

Συμπορεύομενοι ἰ^Ω ὁ υἱοὶ αὐ^Ω
πρὸς ἀλλήλους,

Ἐποίουν πόρην καθ' ἐκάστῳ ἡμέ-
ραν.

Συμ^Ωθαλαμβάνοντες ἅμα καὶ
ταῖς τρεῖς ἀδελφαῖς αὐτῆ^Ω,

Ἐθίβην καὶ πίνην μετ' αὐτῆ^Ω.

Καὶ ὡς αὐ^Ω σπετελέθη^Ω αἱ ἡμέραι
τῆς πότε,

Ἀπέστλεν ἰὼβ, ἔ^Ω ἐκαθάριζεν αὐ-
τοῖς, ἀνίστάμεν^Ω τοπεροῖ,

Προσέφερέν τε θυσίας πρὸς αὐτῆ^Ω,
καὶ ἔ^Ω δειθμόν αὐτῆ^Ω.

Καὶ μόρον ἕνα πρὸς ἀμφοτέρων ὑπὸ
τῆ^Ω ψυχῶν αὐτῆ^Ω.

Ἐλεγεν γὰρ ἰὼβ, μήποτε ὁ υἱοὶ με
ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῆ^Ω κακὰ ἐνε-
νόησεν πρὸς τὸν Θεόν.

Οὕτως ἐποίησεν πάσας τὰς ἡμέρας
αὐτῆ^Ω.

Καὶ ἐγένετο ὡς ἡ ἡμέρα αὕτη

Καὶ ἦλθον ὁ υἱοὶ αὐ^Ω ἀπὸ τῆς Θεοῦ πα-
ραστώματι ἐνώπιον τῆς Κυρίας.

Καὶ ὁ διάβολ^Ω ἦλθεν μετ' αὐτῆ^Ω
πρὸς ἡδὼν τῆ^Ω γῆ^Ω,

Καὶ ἐμ^Ωπειπατήσας τὴν ἔσ^Ω ἐ-
ρανόν.

Καὶ εἶπεν ὁ Κύρι^Ω πρὸς τὸν διά-
βολον, Πόθεν π^Ωραγέσθης;

Καὶ ἀπεκρίθης ὁ διάβολ^Ω τῷ
Κυρίῳ, εἶπεν.

Περὶ ἡδὼν τῆ^Ω γῆ^Ω, ἔ^Ω ἐμ^Ωπειπατή-
σας τῆ^Ω ἔσ^Ω ἐρανόν π^Ωρῆμι.

Καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ Θεός.

Προσέχευε τῇ δόξῳ σου καὶ τῆ^Ω δε-
ραπόντῳ με ἰὼβ;

Οτι ἐκ ἔσ^Ωιν ἀν^Ωηροπ^Ω ὅμοιοι αὐ-
τῷ τῆ^Ω ἐπὶ τῆ^Ω γῆς.

Ἀν^Ωηροπ^Ω ἀμεμπ^Ω, δίκαι^Ω,
ἀληθινός, θεοσεβής,

Απεχόμεν^Ω ἀπὸ παντός πονηροῦ
πράγματος.

Απαφίθη ὁ δ' ἀβόλος ἐναντίῳ
 Κυρίου
 Μὴ θεωρεῖν Ἰωβ σέβεται
 Θεόν;
 Οὐ σὺ φειδέφραξας αὐτὸν τὰ ἔξω,
 καὶ τὰ ἔσω τῆς οἰκίας αὐτοῦ,
 καὶ τὰ ἔξωθεν πάντων τῶν ὄντων
 αὐτοῦ κύκλωσεν;
 Τὰ ὅσα ἔργα τῶν χειρῶν αὐτοῦ
 ἐποίησας;
 καὶ τὰ κτίωμά αὐτοῦ πολλὰ ἐποίησας
 ἵνα ἴδῃς;
 Ἀλλὰ ἀπόστειλον τὴν χεῖρά σου,
 καὶ ἀψαιπάντων ὧν ἔχει.
 Εἰ μὴ εἰς πρόσωπόν σου ἀλο-
 γήσῃ.
 καὶ εἶπεν ὁ Κύριος τῷ ἀβό-
 λῳ·
 Ἴδου, πάντα ὅσα ἔβλεπεν αὐτὸς ἐν τῇ
 χερὶ σου δέδωκα,
 ἀλλ' αὐτὸς μὴ ἀψη.
 καὶ ἐξήλθεν ὁ δ' ἀβόλος ἀπὸ
 προσώπου Κυρίου.
 καὶ ἐγένετο ὡς ἡ ἡμέρα αὕτη·
 καὶ οἱ υἱοὶ τοῦ Ἰωβ, καὶ αἱ θυγατέρες
 αὐτοῦ, ἦσαν ἑπτὰ καὶ ἔπινον οἶνον·
 ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ τοῦ
 πρεσβυτέρου.
 καὶ ἰδὲ ἦλθεν ἄγγελος Κυρίου πρὸς
 Ἰωβ,
 καὶ εἶπεν αὐτῷ·
 τὰ ζώοντα τῶν βοῶν ἡγετεία,
 καὶ αἱ δίλκται ὄνοι ἐβόσκοντο ἐχθ-
 ροῦ αὐτοῦ.
 καὶ ἐλθόντες οἱ αἰχμαλωτθόντες
 ἠχμαλωτθύσαν αὐταίς,
 καὶ ὅσους παῖδας ἐπάταξαν ἐν σό-
 ματι μαχαίρας· καὶ ἐσώθη ἐγὼ
 μόνος, καὶ ἦλθον ἔξ ἀπαφίλαι σοι.

Ἐπὶ τὴν λαλοῦντος, ἦλθεν ἕτερος
 ἄγγελος πρὸς Ἰωβ, καὶ εἶπεν αὐτῷ·
 Ὡς ἔπεσεν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἔπι τὴν
 γῆν,
 καὶ κατέφαγεν τὰ πρόβατα, καὶ
 ὅσους πικρίας κατέκαυσεν ὁμοίως·
 καὶ ἐσώθη ἐγὼ μόνος, καὶ ἦλθον ἔξ
 ἀπαφίλαι σοι.
 Ἐπὶ τὴν λαλοῦντος, ἕτερος ἄγε-
 λος ἔρχεται πρὸς Ἰωβ,
 καὶ λέγει αὐτῷ· οἱ ἰππεῖς ἐποίησεν
 ἡμῖν δρχαὶς τρεῖς, καὶ ἐκύκλωσεν
 τὰς χαμηλοὺς, καὶ ἠχμαλωτθύσαν
 αὐταίς.
 καὶ ὅσους παῖδας ἀπέκλιναν ἐν μα-
 χαίρας·
 καὶ ἐσώθη ἐγὼ μόνος, καὶ ἦλθον ἔξ
 ἀπαφίλαι σοι.
 Ἐπὶ τὴν λαλοῦντος, ἄλλος ἄγε-
 λος ἔρχεται πρὸς Ἰωβ, λέγων·
 τῶν υἱῶν σου καὶ τῶν θυγατέρων σου
 ἐαθιόντων καὶ πινόντων ὡς αὐτὸς
 ἦς σου,
 τὰ ἀδελφοῦ αὐτοῦ τὰ πρεσβυ-
 τέρω,
 ἐξαίφνης πνεῦμα μέγα ἦλθεν
 ἀπὸ τοῦ ἐρήμου,
 καὶ ἤψατο τῶν τεισάρεων γωνιῶν
 τῆς οἰκίας·
 καὶ ἔπεσεν ἡ οἰκία ἵνα τὰ παῖδια
 σου, καὶ ἐτελεύτησαν· ἐσώθη
 ἐγὼ μόνος, καὶ ἦλθον ἔξ ἀπαφί-
 λαι σοι.
 Οὕτως αἰκούσας Ἰωβ, ἀναστὰς διέρ-
 ρηξεν τὰ ἱμάτια αὐτοῦ·
 καὶ σκερατοῦ τὴν κόμην τῆς κεφαλῆς
 αὐτοῦ, καὶ κατεπάσατο γῆν ἵνα
 τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ.

Καὶ πρὸς ἡμᾶς ὡσεὶ κινήσεν
τῷ Κυρίῳ, καὶ εἶπεν·

Αὐτὸς γυμνὸς ἐξῆλθεν ἐκ κοιλίας
μητρὸς μου, γυμνὸς ἐπέλευσο-
μαι ἐκεῖ.

Ὁ Κύριος ἔδωκεν, ὁ Κύριος ἀφεί-
λατο·

Ὡς τῷ Κυρίῳ ἔδοξεν, ἔτσι ἐγένε-
το·

Εἶπεν τὸ ὄνομα Κυρία βύλογμηγύω
εἰς τὴν αἰῶνα.

Ἐν τέτοις πάσιν τοῖς συμβεβηκόσιν
αὐτῷ ἐχῆμεν ἡμεῖς ἰὼβ ἐδὲν ἐν-
αντι Κυρία ἐδὲ ἐν τοῖς χείλεσιν
αὐτῷ·

Καὶ ἐκ ἔδωκεν ἀφροσύνην τῷ
Θεῷ.

Κεφ. β. Εἰρήνη ἦ ὡς ἡ ἡμέρα αὕτη·

Καὶ ἦλθον οἱ ἄγγελοι τοῦ Θεοῦ ὡσαύ-
τως ἐνώπιον Κυρία·

Καὶ ὁ Διάβολος ἐν μέσῳ αὐτῶν
ἦλθεν ὡσαύτως ἐναντι Κυρία.

Καὶ εἶπεν ὁ Κύριος τῷ Διάβο-
λῳ· πόθεν σὺ ἔρχῃ;

Τότε εἶπεν ὁ Διάβολος ἐναντι
Κυρία·

Διαπερβύθεις τὸ ὑπὸ ἔρανον, ἐμ-
πειπατήσας τὴν γῆν, ὡς ἔφημι.

Εἶπεν ὁ Κύριος πρὸς τὸν σα-
τανᾶν·

Προσέχευ οὐδὲν τῷ θεράποντί μου
ἰὼβ;

Ὅτι ἐκ ἐστὶν κατὰ αὐτὸν ὡς ἔφημι τὸ
γῆς ἄνευ ἁμαρτίας ὅμοιος αὐτῷ,

ἀμεμπτός, δίκαιος, ἀληθινός,
θεοσεβής,

ἀπεχόμενος ἀπὸ παντὸς κακοῦ·
ἐπὶ ᾧ ἐχεται ἀκακία.

Σὺ ὅτι εἶπας τὰ ὑποφρονήματα αὐτῷ
ἀπολέσαι Διάβολος.

ὑπολαβὼν ὁ Διάβολος, εἶπεν τῷ
Κυρίῳ· δέριμα ὑπὸ δέριμα,

Καὶ πάντα ὅσα ὑπάρχει τῷ ἄν-
θρώπῳ, δώσῃ ὑπὸ τῆς ψυχῆς αὐτῆς·

οὐ μὴν ὅτι ἀλλὰ ἀπείρας τῆς χεί-
ρας σου, ἀψαύσῃ τῶν ὀστέων αὐτῆς καὶ
τῆς σαρκῶν αὐτῆς,

εἰ μὴ εἰς πρόσωπόν σου βύλογμήσῃ.

Εἶπεν ὁ Κύριος τῷ Διάβολῳ·
ἰδοὺ ὡσαύτως ἔδωκα σοὶ αὐτόν·

μόνον τὴν ψυχὴν αὐτῆς ἀφαιρήσῃ.

Εξῆλθεν ὁ Διάβολος ὡσαύτως τὸ
Κυρία,

Καὶ ἔπαυσεν ἰὼβ ἐλκεῖς πονήρω
ἀπὸ ποδῶν ἕως κεφαλῆς.

Καὶ ἔλαβεν ἰὼβ ὄσρακον, ἵνα ἀπο-
ξέῃ τὴν ἰχῶρα αὐτῆς.

Καὶ αὐτὸς ἐκάθητο ἔπι τὴν κορυφὴν
ἐξω τῆς πόλεως.

Χρόνος ὅτι πολλοῦ ὡσεὶ βεβηκότος, εἶ-
πεν τῷ ἰὼβ ἡ γυναῖκα αὐτῆς·

Μέχευς ἵεναι καρτερήσῃς λέγων·
ἰδοὺ, ὁράμεν ὅτι χροῖον ἐπὶ μι-
κρόν, ὡσεὶ δεχόμενος τὴν ἐλπίδα
τῆς σωτηρίας μου.

Ἰδοὺ γὰρ ἠφάνισαι τὸ μνημόσυνόν
σου ἀπὸ τῆς γῆς·

γίνοι σου ἐδυνατέρες, τὴν ἐμῆς κοι-
λίας ὡδίνες καὶ πόνοι,

οὐδὲν εἰς τὸ κενὸν ἐκοπίασα μετὰ
μόχθων·

Σὺ ὅτι αὐτὸς ἐν σαπρία σκωλήκων
καθήσεται ὡσεὶ κερβίλων ἀψυγῶν·

Καὶ ἐγὼ πλανητὴς καὶ λάβρις,

τόπον ἐκ τοῦ περὶ ἁμαρτίας, καὶ
οἰκίαν ἐξ οἰκίας,

Προσδε-

Προσδεχόμενη ἡ ἡλιὸς πότε
δύση,

ἵνα ἀπαύσωμαι τῆς μόχθων,
καὶ τῆς πειρασῶν με ὀδυῶν,
αἵ με νῦν συνέχουσιν.

Ἀλλ' εἶπόν τι ῥῆμα πρὸς Κύριον
ἐτελεύτα.

Ὁ ἰεμβλέψας αὐτῇ, εἶπεν.

ἵνα πῶσπερ μία τῆς ἀφένων γυ-
ναικῶν ἕτως ἐλάλησας;

εἰ τὰ μὲν ἀγαθὰ ἐδέξαίμεθα ἐκ χε-
ρὸς Κυρίου, τὰ δὲ κακὰ ἐκ ὑποσι-
σμοῦ;

ἐν τέτοις πᾶσιν τοῖς συμβεβηκόσιν
αὐτῷ ἐχ' ἠμάρτεν Ἰωβ, ἐδὲ ἐν
τοῖς χίλισιν αὐτῷ ἐνδοτίῳ τῷ
Θεοῦ.

ἀκούσαντες δὲ οἱ τρεῖς φίλοι αὐτῷ
τὰ κακὰ πάντα τὰ ἐπ' ἔχοντα
αὐτῷ,

παρεγγύοντο ἕκαστος ἐκ τῆς ἰδίας
πόλεως πρὸς αὐτόν, τῷ πα-
ρακαλέσαι καὶ ἰπποκέφασαι
αὐτόν.

Ἐλιφάζ ὁ Θαυμαῶν βασιλεὺς,
βαλθαδὴ Σαυχαῖον τύραννος,
καὶ σωφάρ ὁ Μιναίων βασι-
λεὺς.

καὶ παρεγγύοντο ὁμοθυμαδὸν πρὸς
αὐτόν τῷ παρακαλέσαι ἐπ' ἰπι-
σκέφασθαι αὐτόν.

ἰδόντες δὲ αὐτόν πῶρρωθεν, ἐκ ἐπέ-
γνωσθαι.

καὶ βοήσαντες φωνῇ μεγάλη ἐ-
κλαυθῆσαν.

ῥῆξαντες δὲ ἕκαστος τῷ ἑαυτῷ σο-
λῶ, καὶ καταπασάμηνον γλῶ-
σσῶνται κεφαλὰς αὐτῷ,

παρεκάθιστο αὐτῷ ἐπὶ ἡμέρας,
ἐπὶ νύκτας.

καὶ εἰδὼς αὐτῷ ἐλάλησεν πρὸς
αὐτόν λόγον.

εὐρών γὰρ ἦ πληγῶν δένω ἔσαν,
καὶ μεγάλῳ σφόδρα.

καὶ μὲν ταῦτα ἠνοιξεν Ἰωβ τὸ στόμα κεφ. γ.
αὐτῷ,

καὶ κατηνάστατο τῷ ἡμέραν
αὐτῷ.

καὶ ἀπεκρίθη Ἰωβ λέγων.

ἀπόλοιτο ἡ ἡμέρα ἐν ἣ ἐγγυήθην ἐν
αὐτῇ.

καὶ ἡ νύξ ἐν ἣ εἶπον, ἰδοὺ ἀρῶσιν.

ἡ ἡμέρα ἐκείνη εἶη σκοτία, ἐ-
μὴ ἀναζητήσαι αὐτῷ ὁ Κύ-
ριος αἰῶθεν.

μηδὲ ἔλθοι εἰς αὐτῷ φέψομαι.

ἐκλάβοι δὲ αὐτῷ σκοτία, καὶ
σκιά θανάτου.

καὶ ἐπέλθοι ἐπ' αὐτῷ γόφομαι.

καταραθῆναι ἡ ἡμέρα ἐκείνη, ἐ-
μὴ νύξ ἐκείνη.

ἀπενέγκοιτο αὐτῷ σκοτός.

μη εἶη εἰς ἡμέρας ἐνιαυτῷ,

μηδὲ θριθμηθεῖν εἰς ἡμέρας
μηνῶν.

ἀλλὰ ἡ νύξ ἐκείνη εἶη ὀδυνηρά,

καὶ μὴ ἔλθοι ἐπ' αὐτῷ βύφρο-
σινή, μηδὲ χαρμονή.

ἀλλὰ καταραθῆσιν αὐτῷ ὁ καλ-
αεθμῶν τῷ ἡμέραν ἐκείνῳ,

ὁ μῆλων τὸ μέγα κῆτος χρο-
σαδαί.

σκοτωθεῖν τὰ ἄσπρα τῷ νυκτὸς ἐκεί-
νης ὑπομείναι, καὶ μὴ ἔλθοι, καὶ
μὴ φωτίσαι.

μηδὲ ἰδοὶ ἕως φόρον ἀνατέλλοντα.

Οτι ε σωεκλησεν πυλας γαστρος
μητρος με.

Απηλλαξεν γρ αν κοπον. απο
οφθαλμων με.

Διατη γδ εν κοιλια εν ετελυτση;
Εκ γαστρος η εξηλθον, η εν βυ-
δου απολυμω;

Και ινα λε σωλυτησεν μοι γνατα;

Ινα λε η μασις εδηλασα μη-
τρος με;

Νυν αν κοιμηθεις ησυχασα, υπνω-
σας η ανεπαυσαμω,

Μετα βασιλεων η βαβυλωνη γης,

Οι εγαυρανον εδη ξιφεισιν

Και μη ερχοντων, ων πολισ ο χει-
σος, οι επλησαν εου οικισ αυτην
εργουα

Η ωσπερ εκρωμα εκπορβυομωμον
εκ μητρας μητρος

Η ωσπερ νηποι οι εκ ειδον φως.

Εκει ασεβεις επαυσαν θυμον οργης

Εκει ανεπαυσαν ε κατακοποι ζω-
ματι

Ομοθυμαδον η δι ανων εκεπι
ηκασαν φωνη φορολογε.

Μικροσ η μεγασ εκει εστιν, η δε-
εαπων ε δεδοκαδ ε κωρον αυτ.

Ινα τι γδ δεδω τοισ εν πικρα ψυ-
χης φως,

Ζωη η ταϊσ εν οδυαισ ψυχαισ;

Οι ημερον ε θανατα, η ε τυχα-
νοισιν,

Αγορυσοντες αυτον ωσπερ θησ-
αυρον

Γεεχαρεισ η εχροντο, εαν κατα-
τυχουσιν θανατα.

Θανατη γρ ανθρι αναπαυσισ, ε η
οδουσ απεκρυβη

Σωεκλησεν γδ ο Κυριουσ και αυτ.

Γεθ γρ ε σιτων με σεναγμοσ μοι
ηκσ, δακρυω η εγω συνεχομε-
νω φοβω.

Φοβω γρ ον βλαβεμω, ηλ-
θεν μοι,

Και ον εδεδοικην, σωλυτησεν μοι.

Ουτε ειρωλυσα, ετε ησυχασα, ετε
ανεπαυσαμω, ηλθεν δε μοι
οργη.

**Υπολαβων η Ελιφαζ ο Θαυμα- Κεφ. δ.
νιτισ, λεγα:**

Μη πολλακισ σοι λεγαληται εν
κοπω;

Ιχυν η ρηματαυσ σε λισ υσπισ;

Ει γρ συ ενεδετησαι πολλοισ,

Και χειρασ αδενουωτων παρε-
καλεσαι,

Αδενουωται η εξανεησαι ρη-
μασιν,

Γονασιν η αδωατοδσιν περιεδη-
κασ θαρσοσ

Νυν η ηκσ εδη σε πινω, η ηφα-
το εσ, συ η εσπεδακασ.

Ποτερον εχι ο φοβω σε εστιν εν
αφερομω,

Και η ελπισ σε, η η χαρια ε
οδου σε;

Μνησθητι ουτ, οπι εδεις καταροσ
ων απολετο

Η ποτε αληθινοι ολθρριζοι απω-
λοντο;

Καθ ον κροπον ειδον εου εροτει-
ωντασ τα αποπα

Οι η απειροντες αυτα, οδυαισ δε-
ειροδσιν εν αυτοισ.

Απο παροαγματοσ Κυριουσ απ-
ορωτ,

Από τῆς πνύματος ὀργῆς αὐτῶν ἀφανα-
 τήσονται).
 Σθένος λέοντος, φωνὴ τῆς λεαίνης,
 Γαυρίαμα τῆς δρακόντων ἐσβέσθη
 Μυρμηκολέων ὡλετο ὡσαύτως τὸ μὴ
 ἔχον βορῆν
 Σκύμνοι τῆς λεόντων ἔλιπον ἀλ-
 λήλους.
 Εἰ δὲ ἡ ῥῆμα ἀληθινὸν ἐγεγόνεν ἐν
 λόγοις σου,
 Οὐδὲν αὐτῶν κακῶν σωλώτη-
 σέν μοι.
 Πότερον οὐδὲ ἐδέξεται σου τὸ εἶ-
 με δξαίσιμα;
 Εξαίσιποι γὰρ παρ' αὐτῶν φόβοι, καὶ
 ἠχὸν νυκτερινῆ,
 Επιπίπτον φόβος ἐπ' ἀνθρώποις
 Φεῖση δὲ μοι σωλώτησεν καὶ
 τρόμος,
 Καὶ μεγάλως με τὰ ὅσα σωέσθην,
 Καὶ πνεῦμα ὅτι πωσωπίν με
 ἐπὶ λέν,
 Εφείξαν δὲ με τείχεσ καὶ
 σαρκίς
 Καὶ ἀνέσω, καὶ ἐκ ἐπέγων,
 Εἶδον, καὶ ἐκ ἡμῶν μορφῆ πωθ
 ὀφθαλμοῦ μου
 Ἀλλ' ἢ αὖραν καὶ φωνὴν ἠκούω.
 Τί γάρ; μὴ καδαρὸς ἐσσι βροτὸς
 ἐναντι Κυρίου;
 Ἡ δὲ τῶν ἔργων αὐτῶν ἀμεμπήσονται
 αὐτῶν;
 Εἰ καὶ παίδων αὐτῶν ἐπιστάς,
 Κατὰ τῆς ἀγγέλων αὐτῶν σκολιόν ἡ
 ἐπενόησεν
 Ἐὰν τὸ κατωκάτω οἰκίας πι-
 λινῆς, δὲ εἶ καὶ αὐτοὶ ἐσμεν ἐκ
 τῶν αὐτῶν πηλοῦ.

Ἐπαύσεν αὐτοὺς σπῆτος τρόπον,
 Ἀπὸ πωθίδεν ἕως ἐσπέρας, καὶ
 ἐκέπαι εἰσὶν
 Καὶ ὡσαύτως τὸ μὴ διώσασθαι αὐτοὺς
 ἑαυτοῖς βοηθήσαι, ἀπόλωντο.
 Ἐνεφύσησεν γὰρ αὐτοῖς, καὶ ἐτελεύ-
 τησαν
 Καὶ ὡσαύτως τὸ μὴ ἔχον αὐτοῖς ὄφει-
 αν, ἀπόλωντο.
 Ἐπικάλεσαί τῆς, εἶπε σου εἰσακτέ- Κεφ. ε.
 σετα,
 Ἡ εἶπνα ἀγγέλων ἀγγέλων ὄψη
 Καὶ γὰρ ἀφρονα ἀναίρει ὀργή,
 Γεπλανημῶν τῆς θανάτου ζήλος.
 Ἐγὼ τῆς ἐώρακα ἀφρονας ῥίζαν
 βάλουνας
 Ἀλλ' ὡσαύτως ἡ διαίτα αὐτῶν ἐ-
 βροθή,
 Γόρρω ἐγγύοντο οἱ υἱοὶ αὐτῶν ἀπὸ
 σωτηρίας
 Κολαβειδείησαν τῆς ὅτι θύραις
 ἡσάντων,
 Καὶ ἐκ ἐσσι ὁ δξαίμεμυ.
 Ἀ γὰρ ἐκαῖνοι ἐδέρισαν, δίκαιοι
 ἔδοντα, αὐτοὶ τῆς ἐκ κακῶν ἐκ
 δξαίμεμυ).
 Καὶ ἐκσιφωριαδεῖη αὐτῶν ἡ ἰχίς.
 Οὐ γὰρ μὴ δξέλθη ἐκ γῆς κόπτος,
 Οὐδὲ δξ ὀρέων ἀναβλασθήσεται πόντος.
 Ἀλλὰ ἀνθρώπος ἐν κόπῳ γηναί).
 Νεοασοὶ τῆς γυπαῶν τὰ ὑψηλὰ πέ-
 τυνται.
 Οὐ μὲν τῆς ἀλλ' ἐγὼ δεηθήσομαι
 Κυρίου,
 Κύριος τῆς παντοκράτορα ὅτι
 καλέσομαι,
 Τὸν ποιούντα μεγάλα καὶ ἀξέ-
 ιχίασα,

Ενδοξά τε κὺ δξαίσια, ὧν ἐκ ἔσιν
 δριθμός
 Τὸν διδόντα ὑετὸν ἐπὶ τῆ γῆς
 Τὸν ἀποσέλλοντα ὑδωρ ἐπὶ τῆ ὑπὸ
 ἕρανόν
 Τὸν ποιούτα ταπῆνοῖς εἰς ὑψος, κὺ
 ἀπολωλότας δξεγείροντα
 Τὸν δξαλλάσσοντα βελαῖς παν-
 ἔργων,
 Καὶ ἐ μὴ ποιήσουσιν αἱ χεῖρες αὐτῆς
 ἀληθῆς
 Ο καταλαμβαίων ἑφοῖς ἐν τῆ
 φρονήσῃ αὐτῆς,
 Βελαῖς ἡ πολυπλόκων δξεέσπεν.
 Εν ἡμέρα αὐτοῖς σιωντήσε δ σκοτός
 Τὸ ἡ μεσημβρινὸν ψηλαφήσαν
 ἴσα νυκτί ἀπόλειντο ἡ ἐν
 πολέμῳ.
 Αδιώαῖ ἡ δξεέλοι ἐκ χερός
 διωάσε· καὶ εἴη ἀδιώατω
 ἐλπίς
 Καὶ ἀδίκῃ σόμα ἐμφραχθείη.
 Μαχάει ἡ δμῶραπῶ ὄν ἡλε-
 ξεν ὁ Κύριος ἐπὶ τῆ γῆς.
 Νυθέτημα ἡ παντοκράτορος μὴ
 ἀπαναίνε
 Αὐτὸς γὰρ ἀλγεῖν ποιᾷ, κὺ πάλιν
 ἀποκαθίσπιν
 Πατάξῃ, κὺ αἱ χεῖρες αὐτῆ ἴασον.
 Εξάκῃς δξεδρακῶν δξελεῖται σε,
 Εν ἡ τῶ ἐβδόμῳ ἐχ ἀψεται σε
 κακόν.
 Εν λιμῶ ῥύσεται σε ἐκ θανάτου
 Καὶ ἐν πολέμῳ ἐκ χερός σιδήρου
 ῥύσεται σε
 Απὸ μάστιγος γλώσσης κρύψῃ σε
 Καὶ ἐ φοβηθήσῃ ἀπὸ κακῶν ἐρ-
 ρημῶν

Καὶ ἐ φοβηθήσῃ ἀπὸ ταλαιπω-
 ρείας
 * Οπὲλδύσεται ταλαιπωρία
 Αδίκων κὺ ἀνόμων κατὰ γλώσση
 Απὸ ἡ θηλείων ἀρχῶν τῆ γῆς ἐ φο- * 10. Οτε
 βηθήσῃ
 Θῆρες γὰρ ἀρχῶν εἰρλωδύσασίν σοι,
 Οὐ μὲν τῆς λίθων τῆ ἀρεθῆ δξα-
 δήκη σε,
 Καὶ τὰ θηρία τῆ ἀρεθῆ εἰρλωδύ-
 σῃ σοι.
 Καὶ γνώσῃ ὅτι ἐν εἰρῶνῃ τὸ σπέρ-
 μα σε,
 Καὶ δπλοκοπή τῆ ἀπρεπέας σε, κὺ
 σὺ μὴ ἀμάρτης.
 Εἶτα γνώσῃ ὅτι εἰρλωδύσῃ σε ὁ
 οἶκος,
 Η ἡ διαίτα τῆ σκηνῆς σε ἐ μὴ
 ἀμάρτη.
 Καὶ γνώσῃ ὅτι πολὺ τὸ σπέρμα σε
 Τὰ ἡ τέκνα σε ἔσαι ὡσπερ τὸ παμ-
 βότανον τῆ ἀρεθῆ.
 Απελδύσῃ ἡ ἐν τάφῳ ὡσπερ σῆ-
 τῶ ὡεμῶ κὺ καμῶν αὐτῆ
 διεζόμεμῶ
 Η ὡσπερ θιμωνία ἄλων κατῆ
 ὡραν σὺκομαδεῖσα.
 Ἰδὲ ταῦτα ἔτος δξεχριάσαμεν,
 ταῦτά ἔστιν ἡ ἀκκῶαμεν.
 Σὺ ἡ γὰρ σε αὐτῶν ἡ ἐποίησας.
Υπολαβὼν ἡ Ἰωβ, λέγει·
 Τί γὰρ; ἡς ἰσῶν σῆσαι με τῆ ὀργῆ;
 Τὰς ἡ ὀδυάας με ἀφαί ἐν ζυγῶ
 ὀμοθυμαδόν
 Καὶ δὴ ἀμμεσ ὡδάλιας βαρύτεραί
 εἰσιν.
 Αλλ', ὡς ἔοικεν, τὰ ῥήματα με
 ἔστιν φαῦλα.

Κεφ. 5.

Βέλγη

Βέλη γὰρ Κυεῖς ἐν τῷ σώματί μου
 ὄσιν,
 Ὡν ὁ θυμὸς ἐκπίνει με τὸ αἷμα·
 Ὅταν ἀρξώμαι λαλεῖν, κεντῶσίν με.
 Τί γὰρ; μὴ δὲ γενῆς κεκραξεται
 ὄντ' ἀγριῶν, ἀλλ' ἢ τὰ σῖτα
 ζῆτῶ;
 Εἰ γὰρ καὶ ῥήξῃ φωνῶ βοῆς, ἵππ
 φάτνης ἔχων τὰ βεσμάτα;
 Εἰ βεσθήσῃ ἀπ' ἑμοῦ αἰλός;
 Εἰ γὰρ καὶ ἔστιν γέσμα ἐν ῥήμασιν
 κενόις;
 Οὐ δυνάταί με παύσασθαι
 ἢ ψυχῇ
 Βεβῶν γὰρ ὄρω τὰ σῖτά μου, ὡσπερ
 ὄσμῳ λέοντος.
 Εἰ γὰρ δ' αἶψά, καὶ ἔλθῃ με ἡ αἴτησις,
 Καὶ τ' ἐλπίδα μου δ' αἶψά ὁ Θεός·
 Ἀρξάμενος ὁ Κύριος τρωσάτω, εἰς
 τέλος γὰρ μή με ἀρελέτω.
 Εἶπ' ἔμοι ἡ πόλις μου τάφος, ἐφ'
 ἧς ἵππ τῶν ἡλλόμῳ ἐπ' αὐτῆς.
 Οὐ μὴ φείσομαι ἐγὼ ἐψύσάμῳ
 ἐν ῥήματι ἀγίου Θεοῦ μου.
 Τίς γὰρ με ἡ ἰσχύς ὅτι ὑπομῶ;
 Ἡ ἴς μου ὁ χρόνος, ὅτι ἀρέχεται μου
 ἢ ψυχῇ;
 Μὴ ἰσχύς λίθων ἢ ἰσχύς μου;
 Ἡ αἰσάρκες μου εἰσὶν χαλκῆ;
 Ἡ ἐκ ἐπ' αὐτὰ ἐπεποιθάν;
 Βοήθηα γὰρ ἀπ' ἐμοῦ ἀπίειν,
 Ἀπείπατο δέ με ἔλεος, καὶ ἵππικιστὴ
 Κυεῖς ὑπερβῶν με.
 Οὐ παροσείδον με οἱ ἐπύτατοί μου·
 Ὡσπερ χερμαῖροις ἐκλείπων,
 Ἡ ὡσπερ κύματα, ὑπὸ ῥῆλδόν μου.
 Οἰτινές με δὴ λαβοῦντο, νῦν ἵππ
 πεπλώχασίν μου.

Ὡσπερ χιών, ἢ κρύσταλλος πεπηγώς,
 Καθώς τακείσα δέρμης γνομῆνης,
 ἐκέπ' ἐγκάθη ὅσπ' ἰω.
 Οὕτως καὶ ἐγὼ κατελείφθῃ ὑπὸ
 πάντων·
 Ἀπολόμῳ τε, καὶ ἔξοικος ἐγγύο-
 μῳ.
 Ἰδετε ὁδοὺς Θαιμανῶν, καὶ ἀτρα-
 ποὺς Σαβαῶν·
 Οἱ διοράντες ἀγαμύθητε·
 Αἰγυμῳ οἱ ὀράντες ὀφθλήσεσιν,
 Οἱ ἵππ πόλεσιν καὶ ἀσκήμασιν πε-
 ποιθότες.
 Ἀταρ δὴ καὶ ὑμεῖς ἐπέβητέ μοι ὡσε-
 λημόνως,
 Ὡσε ἰδόντες τὸ ἐμὸν τραῦμα φο-
 βήθητε.
 Τί γὰρ; μή τι ὑμᾶς ἤτησα; ἢ τ'
 ὡσπ' ὑμῶν ἰσχύς ἵππιδέσμαι;
 Ὡσε σώσά μου ἐκ χερῶν κενῶν, ἢ
 ῥύσαδά μου ἐκ χερῶν δυνατῶν;
 Διδάξατέ με, ἐγὼ γὰρ καφύσω·
 Εἶπ' πεπλανήμαι, φεάσατέ μοι.
 Ἀλλ', ὡς εἰσικεν, φάδλα ἀνδρῶν
 ἀληθινῶν ῥήματα.
 Οὐ γὰρ ὡσπ' ὑμῶν ῥήμα, ἐδὲ ἰσχύ
 αἰτέμαι, ἐδὲ ὁ ἔλεγχος ὑμῶν
 τὰ ῥήματα μου παύσῃ,
 Οὐδὲ φθόματος ῥήματος ὑμῶν
 ἀρέξομαι.
 Γλῶσσοι ὅτι ὀφθαλμοὶ ἵππίπλητε,
 Ἐνάλλαδε γὰρ ἵππ φιλῶ ὑμῶν.
 Νῦν γὰρ ἐμβλέψας εἰς πῶσῳ πα-
 ὑμῶν, ἐψύσομαι.
 Καθίστατε δὴ, καὶ μὴ εἶπ' ἀδικον ἐν
 κρίσει·
 Καὶ πάλιν τὰ δικαῖα σιμῶντε·
 Οὐ γὰρ ὄσιν ἀδικον ἐν γλώσσει μου·
 Οὐχὶ

Οὐχὶ ἢ καὶ ὁ λάρυγξ με σώσειν
μελετᾷ;

Κεφ. ζ. Γότερον ἔτι πειρασθήσονται ὅτιν ὁ βίος
ἀνθρώπων ἐπὶ τῆ γῆς;

Καὶ ὡς περ μιᾶς αὐθημερινοῦ ἢ
ζωῆ αὐτῆ;

Ἡ ὡς περ δειράπων δεδοικῶς τὸ Κύ-
ριον αὐτῆ, καὶ τετυχηκῶς οικίᾳ;

Ἡ ὡς περ μισθὸς ἀναμύμων τῆ μι-
σθὸν αὐτῆ;

Οὕτως καὶ ἐγὼ ὑπέμνηνα μιλίας
κενοῖς;

Νύκτες ἢ ὀδυμῶν δεδομῆμαι μοί
εἰσιν.

Εὰν κοιμηθῶ, λέγω, πότε ἡμέρα;

Ὡς δ' αὖ ἀναστῶ, πάλιν, πότε ἑσπέρα;

Γλήρης ἢ γίνομαι ὀδυμῶν, ἀφ'
ἑσπέρας ἕως ᾤρω.

Φύρεται δέ με τὸ σῶμα ἐν σαρκίᾳ
σκωλήκων

Τῆκα ἢ βόλακας γῆς ἀπὸ ἰχῶρος
ξέων.

Ὁ ἢ βίος με ὅτιν ὑαφερέτερος
δρομέως

Ἀπόλωλεν ἢ ἐν κενῇ ἕπίδῳ.

Μνήσθητι ἢ, ὅτι πνευμά με ἢ ζωῆ,

Καὶ ἐκέπι ἐπαυελβύσεται ὁ ὀφθαλ-
μὸς με ἰδεῖν ἀγαθόν

*ἰσ. ἀτε-
νίσφ Οὐκ * ἀτένοι μοί ὁ ὀφθαλμὸς
ὀραίντός με.

Οἱ ὀφθαλμοί σου ἐν ἐμοί, καὶ ἐκ-
έπι εἰμί

Ὡς περ νεφῶς ἀποκαθαρθέν ἀπ'
ἕρανοῦ.

Εὰν γὰρ ἀνθρώπος καταβῆ εἰς
ἀδύ, ἐμὴ αὖ ἀναβῆ ἔπι,

Οὐδὲ μὴ ἀπιστραφῆ ἔπι εἰς τὸ ἴδιον
οἶκον;

Οὐδὲ μὴ ἀπιστραφῆ αὐτὸν ὁ τόπος
αὐτῆ ἔπι.

Τοιγαροῦν ἐδὲ ἐγὼ φείσομαι τῶ
σώματός με,

Λαλήσω ἢ ἐν ἀνάγκῃ ὡν τῆ πνύ-
ματός με,

Ἀνοίξω τὸ στόμα με ἐν παρρησίᾳ ψυ-
χῆς σωεχόμενος.

Γότερον θάλασσα εἰμι, ἢ δράκων,
ἐπεὶ κατέταξας καὶ ἐμοῦ φυ-
λακίῳ;

Εἶπον, ᾤρα καλέσθ με ἢ κλί-
τη με

Ἀνοίσω ἢ πρὸς ἐμαυτὸν ὄρα λέ-
γον ἴδια τῆ κοίτης με.

Διατί ἐκφοβέεις με ἐνυπνίῳ, καὶ ἐν
ὄραμασί με καταπλήσθεις;

Ἀπαλλάσθεις ἢ ἀπὸ πνύματός με ἢ
ζωῆς με,

Τί με ἢ ψυχῆς με ἀπὸ τῆ σώμα-
τός με

Οὐ γὰρ εἰς τὸ ἀθάνα ζήσομαι, ἵνα
μακροθυμήσω.

Ἀπόστα ἀπ' ἐμοῦ, κενὸς γὰρ με ὁ
βίος.

Τί γὰρ ὅτιν ἀνθρώπος, ὅτι ἐμεγα-
λυνῶ αὐτόν;

Ἡ ὅτι πρὸς ἕως τῆ νοῦ εἰς αὐτόν;

Ἡ ἀπιστοκίῳ αὐτῆ ποιῆ το πρῶτον;

Καὶ εἰς ἀνάπαυσιν αὐτόν κρινῆς;

Ἔως λίνος ἐκ ἑᾶς με, ἐδὲ
ᾤρω με,

Ἔως αὖ καταπίω τὸ πνεῦμά με ἐν
ὀδυμῆ;

Εἰ ἐγὼ ἡμάρτον, τί δύναμαί σου
ᾤρω με;

Ὁ ἀπιστήμων τὸ νοῦ τῆ ἀν-
θρώπων;

(B) Διατί

Διατί ἔθε με κατενθουκτώ C; ;
 Εἰμι ἢ ἔπι Cι Φορτίον;
 Καὶ ἄρα Cι ἐ λήθω ἐποίησω ἢ
 ἀμδρτίας μ; ,
 Καὶ καδαειομὸν ἢ ἀνομίας μ; ;
 Νυνὶ ἢ εἰς γλῶ ἀπελδύσομαι, ὀρ-
 θείζων ἢ ἐκέπ εἰμί.

Κεφ. η' **Υπολαβὼν ἢ Βαλθαῖο ὁ Σαυχί-
 τικ; λέγει**

Μέγχε πινῶ λαλήσας ταῦτα,
 πνεῦμα πολυῤῥήμον τῆ σῶμα-
 τός C; ;

Μὴ ὁ Κύριος ἀδικήσῃ κρίνων;
 Ἡ ὁ τὰ πάντα ποιήσας ταεάζει τὸ
 δίκαιον;

Εἰ υἱοί C; ἤμδρτον ἐναντίον αὐτῶ,
 Ἀπέβλεν ἐν χεῖ τῶ ἀνομίας
 αὐτῶ.

Σὺ ἢ ὀρθεῖζε, πρὸς Κύριον παν-
 τοκράτορα δεόμενος.

Εἰ καδαεὸς εἶ, καὶ ἀληθινὸς εἶ,
 δεήσεώς C; ἐπακέσει;

Ἀποκαταστήσῃ δέ Cι δίκαιαν δι-
 καιοσύνης.

Ἐσται οὐδὲ τὰ μὲν πρῶτά C; ;
 ὀλῆα, τὰ ἢ ἔρατα C; ἀμύ-
 θητα.

Ἐπεσφύτησον γρεαὺ πρῶτῶ,
 Ἐξιχίασον ἢ κτῆ γλῶ πα-
 τέρον

Χιζοὶ γὰρ ἐσμεν, καὶ ἐκ οἰ-
 δαμῶ,

Σμα δέ ἔστιν ἡμῶν ὁ βίος ἔπι
 ἢ γῆς

Ἡ ἐχ ἔτοι σε διδάξουσιν ῥή-
 ματα;

Καὶ ἀναγγελούσιν Cι σωέσιν C-
 φίας;

Καὶ ἐκ καρδίας σε διδάξουσιν ῥή-
 ματα;

Μὴ θάλλῃ πάπυρος ἀπὸ ὑδαίος;
 Ἡ ὑψωθήσει βέτομον ἀπὸ ποτῆ,
 ἐπὶ ὃν ἔπι ρίζης;

Καὶ ἐ μὴ θειοθῆ πρὸ τῆ πείν
 πᾶσαν βοτανίω

Ἐὰν ἢ μὴ πῆ, ξηραίνε).

Οὕτως τίνω ἔσαι τὰ ἔρατα
 πάντων ἢ ἔπιλανθανομῶν
 τῆ Θεοῦ ἐλπίς γὰρ ἀσεβοῖς
 ὀλείται.

Αοικητός ἢ ἔσαι αὐτῶ ὁ οἶκος, καὶ ἢ
 ὁδὸς αὐτῶ

Ἡ ἢ σκίω ἢ ἔρατῃ ἀποβή-
 σεται.

Ἐὰν ὑπείσῃ τῶ οἰκίαν αὐτῶ, ἐ
 μὴ εἴ,

Ἐπλαβομῶν ἢ αὐτῶ, ἐ μὴ ὑπο-
 μείνη

Υγρὸς γὰρ ἔστιν ὑπὸ ἡλίου,
 Καὶ ἐκ Cαπρίας αὐτῶ ὁ ῥάδα-
 μῶ αὐτῶ ἔξελδύσει).

Ἐπίσωαγωγῆ λίθων κοιμάται,
 Ἐν ἢ μέσῳ χαλίκων ζῆσεται

Ἐὰν καταπῆ αὐτὸν ὁ Cπῶ ψύ-
 σεται.

Οὐχ ἐώρακας ταῦτα, ὅτι κατα-
 σροφῆ ἀσεβοῦς ταύτη;

Ἐκ ἢ γῆς ἄλλο ἀναβλαστήσῃ.

Ὁ ἢ Κύριος ἐ μὴ ἀποποιήσει)
 ἢ ἀκακον,

Γαῦ ἢ δάρον ἀσεβοῦς ἐ δέ-
 ζεται

Ἀληθινῶν ἢ σῶμα ἐμπλήσῃ γέ-
 λωτος,

Καὶ τὰ χεῖλη αὐτῶ ἀγαλλι-
 ἀσεως

Κεφ. θ.

Οἱ ᾧ ἐχθροὶ αὐτῆς ἐνδύσανται
ἀρχαίω,

Καὶ διαταάσεως ἐκ ἔσται.

Υπολαβὼν ᾧ ἰωβ λέγει·

Ἐπ' ἀληθείας οἶδα ὅτι ἔτιω
ᾧ ἐστίν·

Ραὺς γὰρ ἔσται δίκαιος βροτὸς ὡς
Κυεῖω;

Ἐὰν γὰρ βέλῃ κριθῆναι μετ' αὐτῶν,
ὃ μὴ ὑποακέσῃ αὐτῶν

Ἴνα μὴ ἰσχυρῆται πρὸς ἕνα λόγον
αὐτῶν ἐκ χιλίων.

Σοφὸς γὰρ ᾧ ἐστίν ἀγνοία, κραταιὸς
τε ᾧ μέγας.

Τίς σκληρὸς γυμνοῦμαι ἐναντίον
αὐτῶν, ὑπομένει;

Ὁ παλαιῶν ὄρη, καὶ ἐκ οὐ-
ρασι,

Ὁ κατασφύρων αὐτὰ ἐν ὄργῃ·

Ὁ σείων τὴν ὑπὸ ἕρανὸν ἐκ δε-
μελίων,

Οἱ ᾧ σύλοι αὐτῆς σιλβίων·

Ὁ λέγων τῶν ἡλίω μὴ ἀρατέλλῃν,
ᾧ ἐκ ἀρατέλλῃς,

Κατὰ ᾧ ἀστρον κατασφραγίζῃ·

Ὁ πανύσας ᾧ ἕρανὸν μόνῳ,

Καὶ περιπατῆς ἐπὶ θαλάσσις, ὡς
ἐπ' ἐδάφοις·

Ὁ ποιῶν πλάδα, ᾧ ἔσπερον, καὶ
ἀρκυδρον, ᾧ ταμεία νότι·

Ὁ ποιῶν μεγάλα, καὶ ἀνέξ-
ιχίασα,

Ἐνδοξά τε ᾧ ἕρασια, ὧν ἐκ ἔστιν
ἀριθμὸς.

Ἐὰν ὑπεβῆ με, ὃ μὴ ἴδω

Καὶ ἐὰν ὑπεβῆ με, ὃ ὡς
ἔγνω.

Ἐὰν ἀπαλλάξῃ, τίς ἀποσφραγίσει;

Ἡ τίς ἐρεῖ αὐτῶν, τί ἐποίησας;

Αὐτὸς γὰρ ἀπέσραπται ὄργῃ·

Ἦπ' αὐτῶν ἐνάμψθη κήτη τὰ ὑπὸ
ἕρανόν.

Ἐὰν δέ με εἰσακέσῃ, ἢ ἀνακρί-
νη τὰ ῥήματά με;

Ἐάντε γὰρ ᾧ δίκαιῳ, ἐκ εἰσακί-
σετά με;

Τοῦ κρίματος αὐτῶν δεηθήσομαι·

Ἐὰν τε καλέσω, ᾧ εἰσακέσῃ,

Οὐ πισθῶ ὅτι εἰσακήκοέν με·

Μὴ ἐν γνώφῳ με ἐκτελέψῃ.

Γοῦν δέ με τὰ σωτήριά μου
πεποίηκεν ἀγαθῶν.

Οὐκ ἐὰν γὰρ με ἀραπνεύσαι,

Ἐνέπλησεν δέ με πικρίας.

Ὁ μὴ γὰρ ἰσχυρὸν κρατεῖ·

Τίς οὐδ' κρίματι αὐτῶν ἀπι-
σῆσεν;

Ἐὰν γὰρ ᾧ δίκαιῳ, τὸ σῶμα με
ἀσεβήσῃ·

Ἐὰν τε ᾧ ἀμυπηθῶ, σιωπῶν ἀπο-
θήσομαι.

Ἐἴτε γὰρ ἠσέβησα, ἐκ οἶδα τῆ
ψυχῆ·

Γλιῶ ὅτι ἀφῆρηται με ἡ ζωή.

Διὸ εἶπον, μέγαν ᾧ δυνάστω
ἀπολύτῃ ὄργῃ,

Ὁ φαδλοὶ ἐν θανάτῳ ἕρασι
ἀπολυῖται.

Ἀλλὰ δίκαιοι καταγελῶν,

Παραδέδονται γὰρ εἰς χεῖρας
ἀσεβοῦς.

Πρόσωπα κριτῆς αὐτῶν συγκα-
λύπτῃ·

Ἐἴ ᾧ μὴ, αὐτῶν ᾧ ἐστίν.

Ὁ ᾧ βίῳ με ἐλαφρότερός ἐστίν
δρομέως,

(B 2)

Ἀπόφα.

Απόδρα, καὶ ἐκ εἶδον.
 Ἡ δὲ εἶπεν ναυσὶν ἰχθυόδοδον;
 Ἡ αἰετὸς πετομένη ζητέντος βορῆν;
 Εἴτε γὰρ εἶπω, δ' ἠπλήσομαι λαλῶν
 Συγνώψας τῷ προσώπῳ σενάξω.
 Σείομαι γὰρ πᾶσιν τοῖς μέγεσιν
 Οἶδα γὰρ ὅτι ἐκ ἀθανόν με εἰσῆς.
 Ἐπεὶ δὲ εἶμι ἀσεβῆς, ἄρα τί ἐκ ἀπέ-
 θανω;
 Εἴ γὰρ ἀπολέσωμαι χιόνι, καὶ ἀπο-
 καθάρομαι χερσὶν καδαρεαῖς.
 Ἰχθυῶς με ἐν ῥύπῳ ἔβαψας,
 Ἐβδελύξατο δέ με ἡ σολή μου.
 Οὐ γὰρ εἶ ἀνθρώπος καὶ ἐμέ, ὡς ἀν-
 ἰκνωομαι,
 Ἴνα ἕθωμαι ὁμοθυμαδὸν εἰς κρίσιν.
 Εἰ γὰρ ἡμεῖς ἡμεῖς, καὶ ὁ διε-
 λέγων, καὶ διακρίνων ἀναμέσον
 ἀμφοτέρων.
 Δυσεῖν δέ μοι χρεία.
 Ἀπαλαξάτω ἀπ' ἐμοῦ τὴν ῥά-
 βδον αὐτῆς,
 Καὶ ὁ φόβος αὐτῆς μὴ με φοβείτω.
 Καὶ ἔμῃ φοβηθῶ, ἀλλὰ λαλήσω.
 Οὐ γὰρ συνεπίσταμαι ἐμαυτῷ ἀ-
 δικον.
 Κεφ. ι. Κάμνω δὲ τῆ ψυχῆ μου.
 Στένων ἐπ' ἐμαυτὸν ἐπαφήσω τὴν
 θυμὸν μου,
 Τὰ δὲ ῥήματά μου λαλήσω ἐν πι-
 κρία ψυχῆς συνεχόμενον.
 Καὶ ἐξῶ πρὸς Κύριον, μὴ με ἀσε-
 βεῖν δίδασκει.
 Καὶ ἄρα τί με ἔτις ἐκρινες;
 Ἡ χαλὸν οἶ ὅστιν εἴαν ἀσεβήσω;
 Ὅτι ἀπείπω με ἔργα χερῶν σου, βε-
 λῆ δὲ ἀσεβῶν προσέχεις;
 Ἡ ὡς περ βροτῶν ὄρα, καδαρεῶς;

Ἡ καδῶς ὄρα ἀνθρώπος, βλέψας;
 Ἡ ὀβίος σου ἀνθρώπος; ἢ τὰ ἔτη
 σου, ἀνδρός;
 Ὅτι ἀεζήτησας τὴν ἀνομίαν μου, καὶ
 τὰς ἀμάρτιας μου ἐξίχθιασας.
 Οἶδα γὰρ ὅτι ἐκ ἠσέθησα. ἀλλὰ τίς
 ὅστιν ὁ ἐκ τῆς χερῶν σου ἐξα-
 ρύμω;
 Αἱ χεῖρές σου ἐποίησάν με, καὶ ἐπλα-
 σάν με.
 Μετὰ δὲ ταῦτα μεταβαλὼν με
 ἐπιμασ.
 Μνήσθητι ὅτι πηλὸν με ἐπλασας,
 Εἰς δὲ γλῶσσά μου πάλιν ἀποσρέφεις.
 Ἡ ὡς ὡς περ γάλα με ἠμύξας;
 Ἐπιξας δέ με ἴσα τυρά;
 Δέρμα καὶ κρέας με ἐνέδυσας,
 Ὅσσοις δὲ καὶ νεύροις ἐνέφασ με.
 Ζωὴν δὲ καὶ ἔλεον ἔθεσ ὡς ἐμοί.
 Ἡ δὲ ἀπισκοπή σου ἐφύλαξέν με
 τὸ πνεῦμα.
 Ταῦτα ἔχων ἐν σεαυτῷ, οἶδα ὅτι
 πάντα δύνασαι, ἀδυνατῶ δέ
 σου ἐδέν.
 Εἴτε γὰρ ἀμάρτια, φυλάξεις με,
 Ἀπὸ τῆς ἀνομίας ἐκ ἀθανόν με εἰσῆς.
 Εἴτε γὰρ ἀσεβῆς ὡς, οἶμοι.
 Εἴτε ὡς δίκαιον, ἐδικήσομαι
 ἀνακῶμαι.
 Γλήρης γὰρ εἶμι ἀνομίας.
 Ἀρβύλομαι δὲ ὡς περ λέων εἰς σφα-
 γλῶ.
 Καὶ πάλιν μεταβαλὼν με, θύνας
 με ὀλέκεις, ἐπανακακίζων ἐπ'
 ἐμέ τὴν ἔτασιν σου,
 Ὅργη δὲ μεγάλη μοι ἐχθήσω,
 καὶ ἐπήλασας ἐπ' ἐμέ πτερα-
 τήλια.

Ινα τί ουὶ ἐκ κοιτίας με δὲήγαγες,
 καὶ ἐκ ἀπέθανον;
 Οφθαλμὸς δέ με ἐκ εἶδεν, ἔωσπερ
 ἐκ ὧν ἐγεγόνην.
 Διατί ᾗ ἐκ γαστρὸς εἰς μνήμα ἐκ
 ἀπὴλθον;
 Ἡ ἐκ ὀλίγος ὅστιν ὁ χροῖόν τε βίβ
 με;
 Εασόν με δὴ ἀπαύσα δὲ μικρόν,
 Πρὸ τε με πορβυθίωα ὅθεν ἐκ δὴ ἀ
 σρέφω,
 Εἰς γλῶ σκοτίνω ἐνοφερῶν,
 Εἰς γλῶ σκοτοῖς αἰωνίς, ἔ ἐκ ἔσιν
 φέβω, ἐδὲ ὄραν ζωὴ βρο
 τῆς.

Κεφ. ια. **Υπολαβὼν ᾗ Σωφάρ ὁ Μιναιὼ**
λέγει·

Ο τὰ πολλὰ λέγων καὶ ἀντακούσε.
 Ἡ καὶ ὁ δὴ λαλῶς οἶε δὴ δὴ αὐτὸ εἶν;
 Εὐλογημένος γυναικὸς γυνητὸς
 ὀλιγοβίω.
 Μὴ πολὺς ἐν ῥήμασιν γίνε.
 Οὐ γὰρ ὅστιν ὁ ἀντικρινόμηνός σου.
 Μὴ γὰρ λέγε, ὅτι καδαρὸς εἰμι
 τοῖς ἔργοις,
 Καὶ ἀμεμπτὸς ἐναντίῳ αὐτῶ.
 Ἀλλὰ πῶς δὴ λαλήσαι ὁ Κύριε
 πρὸς σέ;
 Καὶ ἀνοίξη χεῖλη αὐτῶ μὲν σου;
 Εἶτα ἀναγέλει σου δυνάμιν σοφίας,
 Ὅτι διπλοὺς ὅστιν τῆς καὶ σέ.
 Καὶ τότε γνώση, ὅτι ἀξία σου πρὸ
 ἐν δὴ Κύριε ὧν ἠμάρτηκας.
 Μὴ ἴχνη Κύριε δὴ ῥήσας;
 Ἡ εἰς τὰ ἔρατα ἀφίκε ὧν ἐποίη
 σεν ὁ παντοκράτωρ;
 Ὑψηλὸς ὁ ἕβανός, γῆ ᾗ βαθεῖα, ἔ
 ἔποίησας;

Ἡ βαδύτερα τῆς ἐν ἀδὲ, τί οἶδας;
 Ἡ μακρότερα μέτρων γῆς ἔπιτασαι,
 ἢ ὄρεος θαλάσσης;
 Εὰν ᾗ κατασρέψη τὰ πάντα, τίς
 ἔρει αὐτῶ, τί ἐποίησας;
 Αὐτὸς γὰρ οἶδεν ἔργα ἀνόμων.
 Ἰδὼν ᾗ ἀτοπον, ἔ πρὸς φέ.
 Ἀνθρώπων ᾗ ἄλλως νήχε λόγους,
 Βροτὸς ᾗ γυνητὸς γυναικὸς ἴσα ὄνω
 ἐρημίτη.
 Εἰ γὰρ σὺ καδαρὸν ἔθε τῶ καρδί
 σου,
 Ὑπίασας ᾗ τὰς χεῖρας σου πρὸς
 αὐτόν.
 Εἰ δὴ ὄμην ἔβδιν ἐν χερσίν σε, πόρρω
 ποίησον αὐτὸ δὴ ἔσθ.
 Ἀδικία ᾗ ἐν ἀφίτη σου μὴ αὐλι
 δήτω.
 Οὕτως γὰρ ἀναλάμψη τὸ πρόσω
 πόν σου ὥσπερ ὕδωρ καδαρὸν.
 Εκδύση ᾗ ῥύπον, ἔ ἐ μὴ φοβηθῆς.
 Καὶ τῆς κόπων σου ἐπλήσθη, ὥσπερ
 κῶμα πρὸς ἔσθ, ἔ ἐ μὴ πηλοθήση.
 Ἡ ᾗ βύχη σου ὥσπερ ἔωσφόρω.
 Εκ ᾗ μεσημερίας δὴ ἀτελεί σου ζωή.
 Γεποιδῶς τε ἔση, ὅτι ὅστιν σου ἕψας.
 Εκ ᾗ μερίμνης καὶ φροντίδος ἀνα
 φανείται σου εἰρήνη.
 Ηουχάσας γὰρ, καὶ ἐκ ἔσαι ὁ πολε
 μῆς σε.
 Μεταβαλομένους ᾗ πολλοὶ σου δεη
 θήσονται,
 Καὶ σωτηρία αὐταῖς ἀπολείψη.
 Ἡ γὰρ ἕψας αὐτῆς ἀπολείται,
 Οφθαλμοὶ ᾗ ἀσεβῶν τακίησονται.
 Γὰρ αὐτῶ γὰρ σοφία καὶ δυνάμεις.
Υπολαβὼν ᾗ Ἰωβ, λέγει·
 Μὴ ὑμεῖς ἐστε ἀνθρώποι μόνου;
 (B3) Η μὲθ

Κεφ. ιβ.

Η μὲν ὑμῶν τελειότης σοφία;
 Καὶ ἐμοὶ μὲν καρδία καθ' ὑμᾶς ὄσιν.
 Δίκαιος γὰρ ἀνὴρ καὶ ἀμεμπτος ἐγε-
 νόμην εἰς χλιδασμὸν
 εἰς χρόνον γὰρ τακτὸν ἠτοίμασο πε-
 σεῖν με ὑπὸ ἄλλοις,
 Οἴκοις τέ με ἐκπορθεῖσθαι ὑπὸ
 ἀνθρώπων.
 Οὐ μὲν ὅτι ἀλλὰ μηδὲ εἰς πεποιθέτω,
 πονηρὸς ὢν, ἀθάτος ἐσεσθαι,
 Ὅσοι γὰρ ὀργίζουσι Κύριον, ὡς
 ἐχθρὸν καὶ ἔτασις αὐτοῦ ἔσται.
 Ἀλλὰ δὴ ἐπρώτησον τεξάποδα,
 εἰάν σοι εἴπη,
 Πεφάνη τε ἔρανος, εἰάν σοι ἀν-
 αψείλη
 Ἐκδιήσουσι ὁ γὰρ, εἰάν σοι φερόση,
 Καὶ εἰ δὲξηθήσονται σοι οἱ ἰσχυροὶ τῆ
 θαλάσσης
 Οὐκ ἔστι ἐκ ἐγὼ ἐν πᾶσιν τέτοις, ὅτι
 χεῖρ Κυρίου ἐποίησεν ταῦτα
 Οὐκ ἐν χεὶρ αὐτοῦ ψυχὴ πάντων
 τῶν ζώντων, καὶ πνεῦμα παντὸς
 ἀνθρώπου.

*10. Οὐς * Νους μὲν γὰρ ῥήματα διακρίνει,
 Λάρυγγος ὅτι σίτα γλύεται.
 Ἐν πολλῷ χρόνῳ σοφία διεύσκετο
 Ἐν ὅτι μακρὰ βίω δὲπισήμη.
 Παρ' αὐτῶν σοφία καὶ δυνάμις,
 Παρ' αὐτῶν βελὴ καὶ σωσεις.
 Ἐὰν κατασφραγίσῃ, τίς οἰκοδομήσῃ;
 Ἐὰν ὅτι καὶ ἀποκλεισθῇ καὶ ἀνθρώπου,
 τίς ἀνοίξῃ;
 Ἐὰν κωλύσῃ τὸ ὕδωρ, ξηραίνει τὴ γῆν
 Ἐὰν ὅτι καὶ ἐπαφῇ, ἀπώλεσεν αὐτὴν
 κατασφραγίσας.
 Παρ' αὐτῶν κρατὸς καὶ ἰσχύς,
 Παρ' αὐτῶν δὲπισήμη καὶ σωσεις

Διάγων βελυταὶ γῆς ἀίχμα-
 λώτοις,
 Κεῖται ὁ γὰρ δὲξέσθαι
 Καθίζων βασιλεῖς ἐπὶ θρόνοις,
 Καὶ περὶ ζωννύων αὐτοῖς ζώνη
 ὀσφύας αὐτῶν.
 Ὁ ἔξαποσέλλων ἱερεῖς ἀίχμαλῶτες,
 Δυναστεὶς ὁ γὰρ κατέσφραξε
 Διαλλάσων χεῖλη πιστῶν,
 Σωσεις ὁ πρεσβυτέρων ἐγὼ
 Ἐκχέων ἀπμίαν ἐπ' ἀρχοντας,
 Ταπῆνοις ὁ ἰάσατο
 Ὁ ἀποκαλύπτων βαθεῖα ἐκ σκοτίας,
 Ἐξήγαγεν ὁ εἰς φῶς σκοιὰ θανάτου
 Πλανῶν ἔθνη, καὶ ἀπολλύων αὐτὰ
 Κατασφραγίζων ἔθνη, καὶ καταδοθη-
 γῶν αὐτὰ
 Διαλλάσων καρδίας δρχόντων,
 Ἐπλαῖψεν ὁ αὐτοῖς ὁδὸν ἢ ἐκ
 ἠδύσαν.
 Ψηλαφῆσαν σκοτῶν, καὶ ἐφῶς
 Πλανηθείσων ὁ ὡσπερ ὁ μεθύων.
 Ἰδὲ, ταῦτα ἐώρακέν με ὁ ὀφθαλ- Κεφ. 17.
 μός, καὶ τὸ ἔσ με ἀκήκοεν,
 Καὶ οἶδα ὅσα καὶ ὑμεῖς ἐπίστασθε
 Καί γε νεώτερος ὑμῶν, ἐκ εἰμι
 ἀσωετώτερος ὑμῶν.
 Οὐ μὲν ὅτι ἀλλὰ πρὸς Κύριον
 λαλήσω ἐγὼ
 Ἐλέγξω ὁ ἐναντίον αὐτοῦ, εἰάν βέ-
 ληται.
 Ὑμεῖς γὰρ ἐστε ἰατροὶ ἀδικοὶ, καὶ
 ἰατὰ κακῶν πάντες.
 Εἶπὲν ὁ ὑμῖν κωφεύσαι, καὶ ἀποβῆσθε
 ὑμῖν εἰς σοφίαν.
 Ἀκούσατε ἐλεγχον σώματος με,
 Κεῖσθε ὁ χιλιῶν με προσέχετε.
 Ὅτερον ἐκ ἐναντι Κυρίου λαλήτε;

Ἐναντι ᾧ αὐτὲ φθέγγεσθε δόλον;
 Εἰ ὑποσελείατε, αὐτοὶ ὑμεῖς κριταὶ
 γίνεσθε, καλῶς γέ λαλοῦντες·
 Ἐὰν γὰρ ὀξυχιάσῃ ὑμᾶς, εἰ ἔτι
 πάντα ποιῶντες παρεθήσατε ὀ-
 δῶ αὐτῶ, ἐδὲν ἦτιον ἕγξῃ ὑμᾶς.
 Εἰ ᾧ ἔκρυφῆ ὑπόσωπον θαυμά-
 σεσθε, πότερον ἐχὶ θάλια αὐ-
 τῶ εὐροθήσῃ ὑμᾶς;
 Φόβῳ ᾧ Κυρίου ἠπιπείῃ ὑμῖν,
 Καὶ ἀποθήσῃ ὑμῶν τὸ γαυρίαμα
 ἴσα σποδῶ,
 Τὸ ᾧ σῶμα πῆλινον.
 Κωφύσατε ἵνα λαλήσω, ἔδρα-
 παύσωμαι θυμῷ μου,
 Ἀναλαβῶν τὰς σαρκὰς μου τοῖς
 ὀδοδοῖν μου·
 Ψυχῶν δέ μου θήσω ἐν χερσίν μου·
 Ἐὰν μή με χερσθήσῃ ὁ δυναΐτης,
 ἐπεὶ καὶ ἤρκαται.
 Οὐ μὲν ᾧ ἄλλὰ λαλήσω, ἔ-
 ἐλέγξω ὑμᾶς ἐναντίον αὐτῶ·
 Καὶ τὸτό μοι ἀποθήσεται εἰς σω-
 τηρίαν·
 Οὐ γὰρ εἰσελεύσεται ἐναντίον
 αὐτῶ δόλῳ.
 Ἀκούσατέ μου, ἀκούσατέ μου τὰ
 ῥήματα·
 Ἀναβέβα γὰρ, ὑμῶν ἀκούοντων.
 Ἰδὲ, ἐγὼ ἐγγὺς εἰμι ἔκ κείματός μου·
 Οἶδα ἐγὼ ὅτι δικαίος ἀναφανῆμαι.
 Τίς γὰρ ὅστιν ὁ κερθησόμενός μου, ἵνα
 νῦν κωφύσω καὶ ἐκλείψω;
 Δυεῖν δέ μοι χεῖρα· τότε ἀπὸ τῶ
 παρῶν περὶ σε ἐκρυβήσομαι·
 Τίω χεῖρά σε ἀπόχευ ἀπ' ἐμοῦ,
 Καὶ ὁ φόβος σε μή με κἀλα-
 πλησέτω·

Εἶτα καλέσῃς, ἐγὼ δέ σοι ὑπακούσω·
 Λαλήσῃς, ἐγὼ δέ σοι δώσω ἀποκριθῆναι.
 Πόσαι εἰσὶν αἱ ἀμάρτια μου, καὶ αἰο-
 μίαι μου τίνας εἰσὶν, διδάξόν με.
 Διαλίμε ἀποκρύπτῃ;
 Ἡγησάμην δέ με ὡσπερ ὑπεναντίον σου;
 Ἡ ὡσπερ φυλλὸν κινεῖσθαι ὑπὸ
 ἀνέμου βύλα βηθήσῃ;
 Ἡ ὡς ἄρτον φθόγγῳ ὑπὸ πνέ-
 ματι;
 Ἀντήσῃς δέ μοι, ὅτι κατέγρα-
 ψας καὶ ἐμοῦ κακὰ, ἔπειθή-
 κας μοι νεότητι ἀμάρτιας·
 Ἔθε δέ μου πόδα ἐν κυκλώματι,
 καὶ ἐφύλαξάς μου πάντα τὰ ἔργα·
 Εἰς ᾧ ῥίζας ποδῶν μου ἀφίκα, οἱ
 παλαιουῦνται ἴσα ἀσκά, ἢ ὡσπερ
 ἱμάτιον σπητόρωτον.
 Βροτὸς γὰρ γρηγορὸς γυναικὸς ὄλι- Κεφ. ιδ.
 γόβῳ, καὶ πλήρης ὀργῆς·
 Ἡ ὡσπερ ἀνδρὸς ἀνδρῶν ὀξέπεσεν·
 Ἀπέδρα ᾧ ὡσπερ σκιά, καὶ ἐμὴ ἔη.
 Οὐχὶ καὶ τούτω λόγον ἐποίησω;
 Καὶ τούτω ἐποίησας ἐν κρίματι
 εἰσῆθεῖν ἐπὶ σοῦ;
 Τίς γὰρ ἔσται κατὰ τοῦ ἀπὸ ῥύω·
 ἐδὲ εἰς,
 Ἐὰν καὶ μᾶς ἡμέρας γῆται ὁ βίος
 αὐτῶ ἐπὶ τῆ γῆς.
 Ἀριθμητοὶ ᾧ μιλῶντες αὐτῶ ὡρᾶντων·
 Εἰς χρόνον γὰρ ἔθε, καὶ ἐμὴ ὑπὸ βῆ.
 Ἀπόστα ἀπ' ἐμοῦ, ἵνα ἠσυχάσω, καὶ
 βυδουκήσω με ὡς εἶον ὡσπερ μι-
 δωτός.
 Ἔστιν γὰρ δένδρω ἐλπίς·
 Ἐὰν ᾧ ἔκκοπῆ, πάλιν ἀνθήσῃ,
 Καὶ ὁ ῥάδαμνός αὐτῶ ἐμὴ
 ἐκλείπῃ

Ἐὰν

Εάν γὰρ μεράση ἐν γῆ ἡ ῥίζα αὐτῆς,
 Εάν ὃ πέτρας τελευτήσῃ τὸ σέλε-
 ρος αὐτῆς,
 Ἀπὸ ὀσμῆς ὕδατος ἀνθήσῃ,
 Καὶ ποιήσῃ θελομὸν ὡσπερ νεό-
 φυτον·
 Ἀνὴρ ὃ τελευτήσας ὤχετο,
 Καὶ πεσὼν βροτὸς, ἐκέπῃ ὄσιν.
 Χρόνῳ γὰρ ἀσπίζῃ θάλασσα,
 Ποταμοὶ ὃ ἐρημωθέντες ξηρανθή-
 σονται·
 Ἀνθρώπος ὃ κοιμηθεὶς ἐμὴ ἀνάσῃ,
 Καὶ ἐμὴ ὄξευερθῇ, ἕως δὴ ὁ ἕρηνός
 παλαιωθῇ,
 Καὶ ἐκ ὄξυπνιαθήσονται ὄξυ ὕπνε
 αὐτῶν.
 Εἰ γὰρ ὄφελον ἐν ἀδῆ με φυ-
 λάξῃς,
 Κρύψῃς δέ με ἕως ἀπαύσηταί σου
 ἡ ὄρη, καὶ τάξῃ με χρόνον ἐν ᾧ
 μνάαν με ποιήσῃ.
 Εάν γὰρ ἀποθάνῃ ἄνθρωπος, ζήσῃ,
 Σιωπηλέσας ἡμέρας ἕβρας αὐτῆς;
 Ὑπομνήσῃ σε ἕως ἀπάλιν χρώ-
 μαι·
 Εἶτα καλέσῃς με, ἐγὼ δέ σοι ὑπα-
 κούσομαι·
 Τὰ ὃ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ ἀπο-
 ποιῶ. ἠείθμισαι δέ με τὰ ὄπι-
 τηδύματα, καὶ ἐμὴ ὠρῆθῃ σε
 ἕδεν τῶν ἀμδρπῶν μου.
 Εσφραγίσαι δέ με τὰ ἀμδρτή-
 ματα ἐν βαλαντίῳ, καὶ ἐπεση-
 μήνω εἰς ἡ ἀκὼν ὠρέβω.
 Καὶ πλῶ ὄρεσ πίπῃ πεσεῖται,
 Καὶ πέτρα παλαιωθήσεται ἐκ τῆ
 ὄπου αὐτῆς·
 Λίθος ἐλέανεν ὕδατα,

Καὶ κατέκλυσεν ὕδατα ὑπῆια τῆ
 χόματος τῆ γῆς·
 Καὶ ὑπομονῶν δὴ θρόνου ἀπώ-
 λεσας,
 Ὄσας αὐτὸν εἰς τέλῃ, καὶ ὤχετο·
 Καὶ ἐπέσησας αὐτῶ τὸ πρῶσωπόν
 σου, καὶ ὄξαπεσάλῃ.
 Πολλὰν ὃ χρομῶν τῶν ἡδῶν αὐτῆς,
 ἐκ οἶδεν·
 Εάν τὸ ὄληροι χρώων, ἐκ ὄπῃσα;
 Ἀλλ' ἡ αἱ σάρκες αὐτῆς ἠλγησαν,
 Ἡ ὃ ψυχὴ αὐτῆς ἐπ' αὐτῶ ἐπένησεν.
Ὑπολαβῶν ὃ Ελιφάζ ὁ Θαυμανί- Κεφ. ιε.
της, λέγει·
 Τίνα ἄρα ἄφῃς ἀπόκρισιν δώσῃ
 σιωπέσεως πνδύματος;
 Εμπλήσῃ ὃ πόνον γαστροῦ,
 Ελέγχων με ἐν ῥήμασιν κενοῖς,
 Ἐν λόγοις οἷς ἕδεν ὄφελῃ;
 Ὅτι καὶ σοὶ ἀπεποιήσω φόβον,
 Σιωπητέσω ὃ ῥήματα τοιαῦτα
 ἔναντι Κυρίου·
 Ἐνοχῶς εἶ ῥήμασιν σώματος σου,
 Καὶ ἐδέκριναι ῥήματα διυασῶν.
 Ελέγξῃ σε ὃ σὺν σώμα, καὶ μὴ ἐγὼ,
 Τὰ ὃ χεῖλη σου καταμδρτυρήσῃ σου.
 Τί γὰρ; μὴ πρῶτος ἄνθρωπος
 ἐχρηθήσῃ;
 Ἡ πρῶ θινῶν ἐπάγῃς;
 Ἡ σωτήριμα Κυρίου ἀκήκοας;
 Ἡ εἰς σὲ ἀφίκετο σοφία;
 Τί γὰρ οἶδας ὃ ἐκ οἶδαμῃ;
 Ἡ ἡ σὺ νοήσῃς ὃ ἐχὶ ἐ ἡμεῖς;
 Καίγε πρεσβύτης, καίγε παλαιὸς
 ἐν ἡμῖν,
 Βαρύτερῃ τῆ παρῶς σου ἡμέρας.
 Ὅληγα ὢν ἡμδρτήκας μεμαστῆ-
 γωσαι.

Μεγά-

Μεγάλως ὑπερβαλλόντως λελά-
 ληκας.
 Τί ὅτι ἐτόλμησεν ἡ καρδία σου;
 Ἡ ἕξι σου ἐπίνεγκαν ὁφθαλμοί
 σου;
 Ὅτι θυμὸν ἐρρήξας ἐναντι Κυρίου,
 Ἐξήγαγες ὅτι ἐκ σώματος ῥήματα
 τῶν αὐτῶν.
 Τίς γὰρ ὢν βροτὸς ἔσται ἀμεμπτός,
 Ἡ ὡς ἐσόμην δίκαιος ἡμνητὸς
 ἡμιαικός;
 Εἰ γὰρ ἀγίων ἐπισβύς μέμψας,
 Ὁ θεανὸς ὅτι ἐκαταρῆς ἐνδρῆτι
 αὐτῶν,
 Ἄσφα ὅτι ἐκ ἀμεμπία.
 Ἐὰν ὅτι ἐβδελυγμένον ἔσται ἀκάθαρ-
 τος ἀνὴρ, πίνων ἀδικίαν ἴσα ποταφ.
 Αναγελαδού σου, σὺ δέ με ἀκκε.
 Ἀ δὴ ἐώρακα, ἀναγελαδού σου.
 Ἀσφοὶ ἀνῆγειραν, καὶ ἐκ ἐκρυψαν
 πατέρες αὐτῶν.
 Αὐτοῖς μόνοις ἐδόθη ἡ γῆ,
 Καὶ ἐκ ἐπῆλθεν ἄλλοθρη ἐπὶ
 αὐτοῖς.
 Γὰρ ὁ βίος ἀσεβῶν ἐν φρονησίῃ,
 Ἐπι ὅτι ἀριθμητὰ δεδομένα δυ-
 νάσει,
 Ὁ ὅτι φόβος αὐτῶν ἐν ὧσιν αὐτῶν.
 Ὅταν δοκῆ ἡδὴ εἰρηνώεσθαι, τότε
 ἤξει ἡ καταστροφὴ αὐτῶν.
 Μὴ πισυέτω ἀποστραφίως ἀπὸ
 σκότους, ἐντέτακται γὰρ ἡδὴ εἰς
 χεῖρας σιδήρου.
 Καταπίπῃ ὅτι εἰς ἄχαιψιν,
 Καὶ κατατέτακται εἰς σῖτα γυφίν.
 Οἶδεν ὅτι ἐν ἑαυτῶν ὅτι μὴ εἰς
 πλάμα.
 Ἡμέρα σκοτεινὴν ἐροθήσῃ αὐτῶν,
 Ἀνάγκη ὅτι καὶ θλίψις αὐτῶν
 κατέξει.
 Ὡστερ στρατηγὸς ποροτάτης πε-
 πτωκός.
 Ὅτι ἦρκεν χεῖρας ἐναντι Κυρίου,
 Ἐναντι ὅτι Κυρίου παντοκράτορος
 ἐδαχλιάσεν.
 Ἐσφραμῆν ὅτι ἐναντίον αὐτῶν ὕβρις,
 Ἐν πανεχίνω τὸ ἀσπίδος αὐτῶν.
 Ὅτι ἐκάλυψεν τὸ πρόσωπον αὐτῶν
 ἐν σέπαι αὐτῶν,
 Καὶ ἐποίησεν περὶ σόμιον ἐπὶ τῶν
 μηρῶν αὐτῶν.
 Αἶνός ὅτι αὐτῶν ὕβρις.
 Αὐλιθεῖν ὅτι πύλας ἐρήμους, καὶ εἰς-
 ἔλδοι εἰς οἴκοις ἀοικήτοις.
 Ἀ ὅτι ἐκείνος ἠτοίμασεν, ἄλλοι δὲ πῖ-
 σονται.
 Οὐτε μὴ πλεπιδῆ, ἔτε μὴ μείνη
 τὰ ὑπερῶντα αὐτῶν.
 Οὐδὲ μὴ βάλη ἐπὶ τὴν γῆν σιαν,
 Οὐδὲ μὴ ἐκφυγῆ σκότος.
 Τὸν βλασὸν αὐτῶν μδράναυ ἀέμος,
 Καὶ ἐκπέσει αὐτῶν τὸ αἶθός.
 Μὴ πισυέτω ὅτι ὑπομηρεῖ.
 Κενὰ γὰρ αὐτῶν δὲ πῆσει.
 Ἡ τριμὴ αὐτῶν περὶ ὄρας φθαρή-
 σεται,
 Καὶ ὁ ῥάδαμος αὐτῶν ἐμὴ πυχάση.
 Τρυγηθεῖν ὅτι ὡστερ ὀμφαξ περὶ
 ὄρας, ἔκπεσει ὡστερ ἀνδρὸς
 ἐλαίας.
 Μαρτύει γὰρ ἀσεβοῦς θάνατος.
 Πῶρ ὅτι κατακαύσει οἴκοις δωρε-
 δεκτῶν,
 Καὶ ἐν γαστρὶ λήψον ὀδυμίας.
 Ἀποθήσεται ὅτι αὐτῶν κενὰ,
 Ἡ ὅτι κοιλία αὐτῶν ὑποίση πίνον.
 Ὑπολαβῶν

Κεφ. 15. Υπολαβὼν ἡ ἰωβ, λέγει
 Ακήνοια τῶαδτα πολλά.
 Παρακλήτορες καρῶν πάντες.
 Τί γάρ; μὴ τάξις ὄσιν ῥήμασιν
 πνύμαλθ; ;
 Ἡ ἔ παρενοχλήσῃ. Οὐ ὅτι ἀπο-
 κρήνη;
 Καὶ ἐγὼ ἡ καθ' ὑμαῖς λαλήσω·
 Εἶγε ὑπέκαστο ἡ ψυχὴ ὑμῶν ἀπὸ τῆς
 ἐμῆς ψυχῆς;
 Εἶτ' ἐναλοδομαὶ ὑμῶν λόγοις,
 Κινήσω ἡ καθ' ὑμῶν κεφαλῶν.
 Εἶπὲ ἡ ἰωβ ἐν τῷ σώματί μου, καὶ κί-
 νησιν χιλέων ἐφείσομαι.
 Εὰν γὰρ λαλήσω, ἐκ ἀλήσω τὸ
 τραῦμά μου;
 Εὰν ἡ καὶ σιωπήσω, ἔλαθον τρω-
 δήσομαι;
 Νῦν ἡ κατὰκοπὸν μου πεποίηκεν,
 μωρὸν, σεσηπὸτα·
 Καὶ ἐπέλαβεν με, εἰς μδρτύειθ
 ἐγγρήθῳ·
 Καὶ ἀνέστη ἐν ἐμοὶ τὸ ψεῦδος μου,
 καὶ πωρόσωπόν μου ἀνταπεκρίθη.
 Οργὴν ῥησιμῶν κατέβαλλέν με,
 Ἐξέρυσεν ἡ ἐπ' ἐμέ ὄσιν ὀδόντας
 αὐτῆ βέλη πτεροτήτων αὐτῆ
 ἐπ' ἐμοὶ ἔπεσαν.
 Ἀκίσιν ὀφθαλμῶν ἐνήλατο, ὄξαι
 ἐπαυσέν με ἀπὸ τὰ ῥόνατα·
 Ομοθυμαδὸν ἡ κατέδραμον ἐπ'
 ἐμέ.
 Παρέδωκεν γάρ με ὁ Κύριος εἰς
 χεῖρας ἀδικῶν,
 Ἐπὶ ἡ ἀσεβεῖς ἔρριψέν με.
 Εἰρωθύνοντα διεσκέδασέν με,
 Λαβῶν με τὴν κόμην διέπλεν.
 Κατέσπασέν με ὡσπερ σκοπὸν

Ενώκλωσαν με λόγχαις βάλλοντες
 εἰς νεφροῖς μου, ἐ φερόμενοι
 Εξέχεαν εἰς γῆν τὸ ζωῶν μου.
 Κατέβαλλον με πλάσμα ἀπὸ πλάματι
 Ἐδραμον ἐπ' ἐμέ δῆματόι.
 Σάκκον ἔρριψαν ἀπὸ βύρση μου,
 Τὸ ἡ ἀένθῳ μου εἰς γῆν ἐσβεσαν.
 Ἡ γαστήρ μου συνεκράσθη ἀπὸ
 κλαυθμοῦ, ἀπὸ ἡ βλεφάρων
 μου σκία θανάτου.
 Ἀδικὸν γὰρ ἐδένω ἐν χερσίν μου,
 Εὐχὴ δέ μου κατὰ ἐμέ.
 Γῆ μὴ ἀπικαλύψῃς ἐφ' ἀμαρτι-
 σαρκός μου, μηδὲ εἶπὲ τῷ
 κραυγῆς μου.
 Καὶ νῦν ἰδὲ ἐν ἔθανοῖς ὁ μδρτύς,
 Ὁ ἡ σωίστωρ μου ἐν ὑψέσις.
 Ἀφίκοιτο ἡ δέησίς μου πρὸς Κύ-
 ρειθ,
 Ἐναντι ἡ αὐτῆ σαΐζαι ὁ ὀφθαλ-
 μός μου·
 Εἶπὲ ἡ ὄψις μου ἐναντι Κυρίου,
 Καὶ ἡὸς ἀνδραπέτρα τῷ πλησίον αὐτῆ.
 Ἐπὶ ἡ ἀριθμητὰ ἡ καὶ σὶν μοι
 Ὁδὸν ἡ ἡ ἐκ ἐπαναστραφήσομαι,
 πορεύσομαι.
 Ολέομαι πνύματι φερόμεθ, Κεφ. 16.
 Δέομαι ἡ ταφῆς, ἔ ἐ τυχαίω.
 Λίσσομαι κήμων, ἔ ἔ ποιήσω;
 Ἐκλεψαν δέ μου ἀλλότριοι τὰ
 ὑπάρχοντα. τίς ὄσιν ὄσιν; τῆ
 χεῖρ μου σιωδέθητω.
 Ὁλεκαρδίαν αὐτῆς ἔκρυψαν ἀπὸ
 φρονησεως,
 Διὰ τὸτο οὐ μὴ ὑψώσης αὐτοῖς.
 Τῆ με εἶδι ἀγαθελεί καρίας
 Ὁφθαλμοὶ δέ μου ἐφ' ἡὸς ἐτά-
 κησαν.

Εθε με θρύλλημα ἐν ἔθνεσιν, καὶ
ἀπέβην αὐτοῖς γέλωσ.

Γεπήφοντα ἢ ἀπὸ ὀργῆς Ἐσ οἱ
ὀφθαλμοί μου,

Καὶ πεπολιόρημα ὑπὸ πάντων
μεγάλως.

Θάσμα ἔχεν ἄλληθινοὶ ἵππὶ τέτοις
Δικαίῳ ἢ ὡς ἀνομῶ ἐπαύεση.

Σχῆθι ἢ πρὸς ἑαυτῆ ὁδὸν,
Καὶ ὁ κηδερεὸς χερσὶν ἀναλάβοι

θάροσ.

Οὐ μὲν ἢ ἀλλὰ πάντες ἐρεῖδετε, Ἐ
δεδοτε ἔ ἢ ἀείσκω ἐν ὑμῖν

ἀληθῆς Ἐ ἡμέρα μου ὡς ἠλ-
δον ἐν δρόμῳ,

Ἐρράγη ἢ τὰ ἀφθεα τῆς καρδί-
ας μου

Νύκτα εἰς ἡμέραν ἔθηκαν,
Φως ἐπίς ἀπὸ προσώπου σκοτοῖς.

Εὰν ἢ ὑπομείνω, ἀδης μου ὁ
οἶκῶ,

Ἐν ἢ γνώφῳ ἔσρωτά μου ἢ σρωμῆ.
Θάνατον προσεκαλεσάμην πα-
τέρω μου εἶν,

Μητέρω δέ μου καὶ ἀδελφῶ, Ἐα-
πείαν.

Ποδ οὐδ μου ἐπὶ ἢ ἐλπίς;
ἢ τὰ ἀγαθά μου ὄψομαι ἐπ;

ἢ μὲν ἐμοδ εἰς Ἐ ἀδλω κα-
ταθήσε;

ἢ ὁμοθυμαδὸν ἵππὶ χόματος κα-
ταπούμθα;

Κεφ. ιη. Ὑπολαβὼν ἢ Βαλδαὶθ ὁ Σαυχί-
της, λέγῃ

Μέχρι τίνῶ ἔ παύση;
Ἐπίχες, ἵνα Ἐ αὐτοὶ λαλήσωμεν.

ἵνα πὶ ἢ ὡσπερ τετραπόδα σεσω-
πήγαμεν ἐναντίον Ἐ;

Κέχησα ἢ ὀργῆ.
Τί γάρ; εἰάν σὺ ἀποθανῆς, αὐοικῆ

τῶ ἔσται ἢ ὑπὸ ἔρανον;

ἢ κατασραφήσεται ἢ γῆ ἐκ δε-
μελίων; καὶ Φως ἀσεβῶν σβε-
θήσε,

Καὶ ἐκ ἀναθήσεται αὐτῆ ἢ φλόξ
Τὸ Φως αὐτῆ σκοτός ἐν διαίτη

αὐτῆ,
Ὁ ἢ λύχῶ αὐτῆ ἐπ' αὐτῶ σβε-
θήσεται.

Θηρόσταν τὰ ὑπάρχοντα αὐτῆ
ἐλάχισοι, Ἐ σφαλεῖν αὐτῆ ἢ
βελή.

Ἐμβληθήῃ ἢ ὁ ποῖς αὐτῆ ἐν παγίδι,
Καὶ ἐν δικτύῳ εἰλιχθήῃ.

Ἐλθοῖεν ἢ ἐπ' αὐτὸν παγίδες κώ-
κλοθεν, καὶ κηπηχύσασιν ἐπ'
αὐτὸν διψῶντες. κέρυπται ἢ ἐν

τῆ γῆ χονίον αὐτῆ,
Καὶ ἢ σύλληψες αὐτῆ ἵππὶ τείβων

κώκλοθεν
Καὶ ὀλέσταν αὐτὸν ὀδυῖαι, πολ-
λῶν ἢ ὡς πὸδας ἔλθοι λιμῶ

σενῶ.
Καὶ πῶμα αὐτῶ ἢ ἵμασο ἵξ-
άσιον.

Βεσθείσταν αὐτῆ κλαῖνες ποδῶν,
Καλέδε ἢ αὐτῆ τὰ ὄμια θάνατος.

Ἐκραγείῃ ἢ ἐκ διαίτης αὐτῆ ἵασις
Σχῆθι δὲ αὐτὸν ἀνάστη, Ἐ αἰπία

βασιλικῆ
Κατασκιωσῆ ἐν τῆ σκιωῆ αὐτῆ,
Ἐ ἐν σώματι αὐτῆ.

Κατασπαρήσε ἢ τὰ ἀπρηπῆ αὐτῆ
θείῳ, ὑποκάτωθεν ἀρίζαι αὐτῆ

ἕηρανθήσον, Ἐ ἐπάνωθεν ἵππιπε-
σεῖ) δερομὸς αὐτῆ.

Τὸ μνημόσιον αὐτῶν ἀπόλοιτο ἐκ
γῆς, ἔτι ὑπάρξει ὄνομα αὐτῶν
ἐπὶ πρῶτον δὲ ζώοντι.

Καὶ ἀπόσταν αὐτὸν ἐκ φωτὸς εἰς
σκοτός.

Οὐκ ἔσται ἐπίγνωσις ἐν ταῖς λαφαῖ
αὐτῶν,

Οὐδὲ σεσωσμένοι ἐν τῇ ὑπὸ ἔρα-
νον ὁ οἶκος αὐτῶν.

Αλλ' ἐν τῷ αὐτῶν (ἦσον) ἕτεροι.

Ἐπ' αὐτῶν ἐσέναζαν ἔρατοι.

Γεφύτοις ἔραχεν θαῦμα.

Οὗτοι εἰσιν οἴκοι ἀδίκων, οὗτοι ἔ-
τόπος τῶν μὴ εἰδόντων τὸν Κύ-
ριον.

Κεφ. ιθ. **Υπολαβὼν ὁ Ἰωβ, λέγει·**

Ἔως πότε ἐγνωστον ποιήσετε τῷ
ψυχῷ μου, καὶ καταλείτε με
λέγεις;

Γινώσκε μόνον, ὅτι ὁ Κύριος ἐποίη-
σέν μοι ἕτως ἔτι καταλείτε με,
ἐκ ἀγρυπνῶν μου, καὶ ἐπίκαστέ μοι.

Ναὶ δὴ ἐγὼ ἐπ' ἀληθείας ἐπλα-
νήθην,

Καὶ ἐν ἐμοὶ ἀνιζέται πλάνη,
λαλήσω ῥῆμα ὃ ἐκ ἔδης, τὰ
ἔρηματά μου πλανᾶται, καὶ ἐκ
ἐπὶ κωροῦ.

Ἔα ἔτι ἐπ' ἐμοὶ μεγαλιώεσθε,

Ἐνάλλεσθε δέ μοι ὀνειδίθῃ.

Γινώσκε ὅτι ὁ Κύριός ἐστιν ὁ ταρά-
ξας με,

Ὁ χρονομα ἔτι αὐτῶν ἐπ' ἐμὲ ὑψώσεν.

Ἰδὲ, λαλαῶ ὀνειδίθῃ, καὶ ἔτι λαλήσω,

Κεκραξομαι, καὶ ἐδάμοδ κρήμα.

Κύκλω περιποδοδημαί, καὶ ἔτι μὴ
ἀγαθῶν,

Ἐπὶ ἔτι ἀτραποις μου σκοτῶ ἔδειτο.

Τῷ δόξαν μου ἀπ' ἐμοῦ ἐξέδυσεν,
καὶ ἀφείλεν σέφανον ἀπὸ
κεφαλῆς μου, διέσπασεν δέ με
κύκλω, καὶ ὠχρόμην.

Ἐξέκοψεν ἔτι, ὡς περ δένδρον, τῷ
ὑπὸ μου.

Δίνας μοι ὀργῇ ἐχρήσατο,

Ἠγήσατο δέ με ὡς περ ἔρατον.

Ὁμοθυμαδὸν αὐτῶν ἤλθεν τὰ πτε-
τήρια ἐπ' ἐμὲ, ταῖς ὁδοῖς μου
ἐκύκλωσάν με ἐγκάθετοι.

Ἀπ' ἐμοῦ ἔτι ἀπέστησαν ἀδελφοί,

Ἐγνωσαν ἀλλοτριόις ἢ ἐμῇ.

Οἱ φίλοι δέ μου ἀνελεήμονες γεγό-
νασιν, καὶ ἔτι προσεποιήσαντό με
οἱ ἐπύταιτόι μου.

Οἱ εἰδότες με τὸ ὄνομα, ἐπελά-
θοντό μου, γείτονες, οἰκῆοι, θερά-
ποντες, θεράπωναί.

Ἀλλοθῆς ἐχρόμην ἐναντίον αὐ-
τῶν θεράπονταί μου ἐκάλεσα,
καὶ ἔτι ὑπὸ ἤκασάν μου,

Στόμα δέ μου ἐδέετο αὐτῶν.

Καὶ ἐκέτθον τὸ γυναικά μου,

Καὶ προσεκαλέμην κολακθῶν
ὑπὸ πάλλακίδων μου.

Οἱ ἔτι εἰς τὸ ἀγαθὸν με ἀπέειπαντο.

Ὅταν ἀνάσω, καὶ ἐμοῦ λαλοῦσιν.

Ἐβδελύξαντο δέ με οἱ ἰδόντες με.

Καὶ ἔτι ἠγάπων, ἐπανέστησαν μοι.

Ἐν δέρματί μου ἐσάπησαν σάρ-
κες μου,

Τὰ ἔτι ὅσα μου ἐν ὁδοῖσιν ἔχει.

Ἐγίσσατέ μοι, ἤγεσσατέ με, ὡς φί-
λοι, ἤγεσσατέ με.

Χαίρῃ Κυρίως ἐστίν ἢ ἀφανισθήμαί.

Διατί δέ με διώκετε ὡς περ καὶ ὁ
Κύριος,

Ἀπὸ

Από τῆ σαρκῶν με ἐκ ἐμπίπλα-
 δε; τίς γὰρ αὐτὸν γραφῆναι τὰ
 ῥήματα με, τελευτῶν τῆ αὐτῶν
 ἐν βιβλίῳ εἰς τὸ αἶψα,
 Ἐν γραφείῳ σιδηρῷ ἢ μολύβῳ,
 Ἡ ἐν πέτραις ἐκλυφύται;
 Οἶδα γὰρ ὅτι ἀένναός ἐστιν ὁ ἐκλύειν
 με μέλλων ἔπι γῆς·
 Αναστήσει δέ με τὸ Σάμα τὸ ἀνα-
 τλουῦ τὰτα.
 Γαρεὶ γὰρ Κυεῖς μοι τὰτα σωε-
 τελέσθι,
 Ἄ ἐγὼ ἐμαυτῶ σωεπίσταμαι,
 Ἀ οἱ ὀφθαλμοί με ἐωράκασιν, καὶ
 ἐκ ἀλλοῦ, πάντα δέ μοι σω-
 τετέλεσται ἐν κόλπῳ.
 Εἰ τῆ καὶ ἐρεῖτε, τί ἐροῦμεν ἐναντίον
 αὐτῶν;
 Καὶ ῥίζαν λόγου βιήσομεν ἐν
 αὐτῶν;
 Εὐλαβήθητε τῆ καὶ ὑμεῖς ἀπὸ κρι-
 μαίῳ.
 Θυμὸς γὰρ ἐπ' ἀνόμοις ἐπελθύ-
 σεται,
 Καὶ τότε γνώσον τῆ ὅτι ἔδαμοθ αὐ-
 τῶν ἢ ἰχθὺς ἐστιν.

Κεφ. κ. **Υπολαβὼν τῆ Σωφάρ ὁ Μιναιῶ,**
λέγει·

Οὐχ ἔτας ὑπελάμβανόν σε εἶν,
 καὶ ἄντερεῖν σε τὰτα,
 Καὶ ἐχὶ σπιέναι μάλλον ἢ ἐγώ.
 Γαυδαίαν ἐν ῥοπῆς Σε ἀκέσομαι,
 Καὶ πνεῦμα ἐκ τῆ σπυέσεώς σε ἀπο-
 κρίνεταί μοι.
 Μὴ τὰτα ἐγνώσ ἀπὸ τῆ ἐπι, ἀφ'
 ἔτέθη ἀνδραπέῳ τῆ τῆ γῆς;
 Εὐφροσύνη γὰρ ἀσεβῶν πᾶμα
 ἔξασιον,

Χαρμονῆ τῆ ἀσεβῶν ἀπόλεια.
 Ἐὰν ἀνασθῆ εἰς ἕρανόν τὰ δώρα
 αὐτῶν,
 Ἡ τῆ θυσία αὐτῶ νεφῶν ἀψῆ.
 Ὅταν δοκῆ ἡδὴ ἐσπείραται, τότε εἰς
 τέλῳ ἀπολείται.
 Οἱ τῆ ἰδόντες αὐτὸν, ἐροῦσιν· ποῦ
 ἐστιν;
 Ὡσπερ ἐνύπνιῳ ἐκπετασθὲν ἐ μὴ
 ἀρεθῆ,
 Ἐπῆ τῆ ὡσπερ φάντασμα νυκτε-
 ρινόν.
 Ὀφθαλμὸς ὡρέβλεψεν, καὶ ἐ
 περαθήσθι,
 Καὶ ἐ περσνοήσθι αὐτὸν ὁ τῆ
 αὐτῶ ἐπέ.
 Τοῖς ἰοῖς αὐτῶ θλάσθαι ἠήονες·
 Αἱ τῆ χεῖρες αὐτῶ ψηλαφήσοισιν
 ὀδυάας.
 Ὅσα αὐτῶ ἐνεπλήσθη νεότητῳ
 αὐτῶ,
 Καὶ μετ' αὐτῶ τῆ χόματῳ κοι-
 μηθήσθι. ἐγλυκανθή ἐν σώμα-
 τι αὐτῶ κακία,
 Κρύψθι αὐτῶ ὑπὸ τῆ γλασσῶν
 αὐτῶ.
 Οὐ φείσε τῆ αὐτῆς, καὶ ἐκ ἐγκρατα-
 λείψθι αὐτῶ,
 Καὶ σπάζθι αὐτῶ ἐν μέσῳ τῆ
 λάρυκῳ αὐτῶ, καὶ ἐ μὴ διωπ-
 θῆ βοηθήσθαι ἑαυτῶ.
 Χολὴ ἀσπίδῳ ἐν γαστρὶ αὐτῶ, καὶ
 πόνῳ.
 Γλοστος ἀδίκως σπασθόμενος ἐξ-
 εμεθήσθι ἐκ κοιλίας αὐτῶ,
 Ἐξ οἰκίας τῆ αὐτῶ ἐξήκώσθι αὐτὸν
 ἀφελῳ θανάτῳ.
 Θυμὸς τῆ φρακόντων θηλάσθι,

(C) Καὶ

Καὶ ἀρέλοι αὐτὸν γλαῦσα ὄ-
φως.

Μὴ ἴδῃ ἀμελξίν νομάδων, μηδὲ
νομαῖς μέλιτ' ἢ βετύρα.

Εἰς κενὰ καὶ μάταια ἐκοπίασεν.

Σχῆν ἢ πλοῦτον ὄξ' εἰ γένηται,
ὡπερ σφύχρον ἀμάσητον, ἀκα-
τάποτον.

Πολλὰν γὰρ ἀδυνατίαν οἴκοις ἐ-
θεασεν,

Διάτταν ἢ αὐτῷ ἤρπασεν, ἔκ
ἐσησεν.

Διὰ τοῦτο ἐκ ἔσται αὐτῷ σωτηρία
ἐν τοῖς ὑπαρχοῖσι αὐτῷ,

Οὐδὲ ἀρθρήσῃ αὐτῷ τὰ ἀγαθὰ.

Ἐν ὀπιθυμίᾳ αὐτῷ εἰ σωθήσεται.

Οὐκ ἔστιν ὑπολήψιμα τοῖς βρο-
μασιν αὐτῷ.

Ὅταν δοκῇ ἡδὴ πεπληροῦσθαι, θλι-
θήσεται.

Πᾶσα ἢ ἀνάγκη ἐπ' αὐτὸν ἐπ-
ελθούσεται, καὶ πληροῦσθαι γαστέρα
αὐτῷ.

Ἐπαποσείλαι ἐπ' αὐτὸν θυμὸν
ὀργῆς, ρίψαι ἢ ἐπ' αὐτὸν ὀ-
δύνας.

Καὶ εἰ μὴ σωθῇ ἐκ χερῶν σι-
θέρου.

Τεθόσται ἢ αὐτὸν τόξον χάλ-
κρον,

Καὶ διεξέλθῃ δὲ αὐτῷ αὐ-
τῷ βέλῳ.

Ἄνθρωπος ἢ ἐν διαίτασι αὐτῷ μὴ περι-
πατήσται.

Ἐπ' αὐτῷ φόβοι, καὶ πᾶν σκότῳ
αὐτὸν ὑπομείναι.

Κατέδετα ἢ αὐτὸν πῦρ ἀ-
σβέσον,

Καὶ κακώσται αὐτῷ ἐπὶ λυτῷ ὄ-
ϊκον.

Ἀνακαλύψαι αὐτῷ ὁ ἕρηνος ταῖς
ἀνομίας,

Γῆ ἢ ἐπαναστήσῃ αὐτῷ.

Ἐλῴσται ὄϊκον αὐτῷ ἀπόλῃα
εἰς τέλος,

Καὶ ἡμέρα ὀργῆς ἐπ' ἔσται αὐτῷ.

Αὐτῇ ἢ μερῶς ἀνθρώπων ἀσεβοῦς
ὡς Κυεῖς,

Καὶ κῆμα ὑπαρχόντων αὐτῷ
ὡς τῷ ὀπιθυμῷ.

Υπολαβὼν ἢ Ἰωβ, λέγει

Κεφ. κα.

Ἀκούσατέ με, ἀκούσατέ με τῷ
λόγῳ,

Ἴνα μὴ εἴη μοι αὐτῇ ὡς ὑμῶν
ὡς ἀκλήσις.

Βασάσατέ με, ἐγὼ ἢ λαλήσω.

Εἴτα μὴ με καταγέλατε.

Τί γάρ; μὴ ὄξ' ἀνθρώπων ἢ ἐλεγ-
ξίς με;

Καὶ ὄξ' εἰ θυμωθήσομαι;

Ἐμβλέψαντες εἰς ἐμὲ θυμώσα-
τε, χεῖρα θέντες ἐπὶ σῶμα.

Εαίτε γὰρ μνηστῆρα, ἐσπούδακα,

Ἐχθοὶ δέ με ταῖς σαρκίσι ὀδύνας.

Διατί ἢ ἀσεβεῖς ζῶσιν,

Γεπαλαίων ἢ καὶ πλέτω;

Ὁ σπῆρας αὐτῷ καὶ ψυχῷ,

Τὰ ἢ τέκνα αὐτῷ ἐν ὀφθαλ-
μοῖσι αὐτῷ.

Οἱ οἴκοι αὐτῷ ὀπιθυμῶσιν, φό-
βῳ ἢ ἕδαμοσιν.

Μάστιξ ἢ ὡς Κυεῖς ἐκ ἔστιν
ἐπ' αὐτοῖς.

Ἡ βοῦς αὐτῷ ἐκ ὠμοτόκησεν,

Διεσώθη ἢ αὐτῷ ἢ ἐν γαστρίῳ ἔργου-
σα, καὶ ἐκ ἔσφαλεν.

Μένουσιν

Μένουσιν ἢ ὡσπερ πρῶτα αἰ-
ώνια.

Τὰ δὲ παῖδια αὐτῶν πρῶτα αἰ-
ῶνι,

Αναλαμβάνοντα ψαλτήριον καὶ
κιδάρεα,

Καὶ ὑφραίνονται φωνῇ ψαλμοῦ.
Συνετέλεσαν ἐν ἀγαθοῖς ἔργον
αὐτῶν,

Ἐν ἢ ἀναπαύσῃ αὐτῶν ἐκοιμή-
θουσαν.

Λέγει ἢ ὁ ἀσεβὴς τῷ Κυρίῳ· ἀπό-
στα ἀπ' ἐμοῦ.

Τὰς ὁδοὺς σου εἶδέναι ἐβέλομαι.

Τί κενός, ὅτι δαλύσωμεν αὐτῶν;

Καὶ τίς ὡφέλεια ὅτι ἀπαντήσωμεν
αὐτῶν;

Ἐν χερσίν σου αὐτῶν ἡμῶν τὰ ἀ-
γαθὰ, ἔργα ἢ ἀσεβῶν ἐκα-
ταράξαι.

Οὐ μὲν ἢ ἀλλὰ ἐ ἀσεβῶν λυ-
χῶσθε ἀβελήσῃ,

Ἐπιλύσεται ἢ αὐτοῖς ἢ κατα-
στροφῇ,

* ἴσ. ἢ-
ξοισιν

Καὶ ὡδίνες αὐτοῖς * ἔξοισιν ἀπὸ
ὀργῆς.

Ἔσονται ἢ ὡσπερ ἀχρεα πρὸς
ἀνέμους,

Ἡ ὡσπερ κωνιορτὸς ὃν ὑφέλατο
λαίλαψ.

Ἐκλείπει ὑοῖς τὰ ὑποάρχοντα αὐτῶν.
Ἀνταποδώσῃ πρὸς αὐτὸν, καὶ γνώ-
σεται.

Ἰδοὺ ἢ οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτῶν πρὸς
ἑαυτοὺς σφάλλω,

Καὶ ὑποὸ Κυρίου μὴ διασωθῆναι.

Ὅτι τὸ δέλημα αὐτῶν ἐν οἴκῳ αὐ-
τῶν μέλλ' αὐτὸν.

Καὶ δειθροὶ μισῶν αὐτῶν διήρε-
θουσαν.

Πότερον ἐχθρὸς Κύριος ἔστιν ὁ δι-
δάσκων σωθεῖσιν ἐ δὲ πειθήμιον;

Αὐτὸς ἢ ἑσθλοὺς ἀγαθῶν.

Οὗτος ἀποδανείῃ ἐν κράτει ἀφρο-
σύνῃ αὐτῶν,

Ὅλον ἢ ὑπαδῶν ἐ δὲ ἡμιῶν,

Τὰ ἢ ἔργα αὐτῶν πλήρη σέατος,

Ὅ ἢ μωλὸς αὐτῶν ἀγαθῶν.

Ὁ δὲ γὰρ τελευτᾷ ὑποὸ πικρίας ψυ-
χῆς, ἐ φαγῶν ἀγαθῶν ἐδέν.

Ὁμοθυμαδὸν ἢ οἱ υἱοὶ αὐτῶν ἐπὶ
γῆς κοιμηθήσονται,

Σαπρῆα ἢ αὐτοῖς ἐκάλυψεν
ἐπὶ γῆς.

Ὡσεὶ οἶδα ὑμᾶς, ὅτι πόλιν ἐπὶ
κατέμει,

Ὡσεὶ ἐρεῖτε· ποῦ ἔστιν οἶκος σου
καὶ;

Καὶ ποῦ ἔστιν σκέπη σου σκιω-
μάτων σου ἀσεβῶν;

Ἐρωτήσατε τῶν ἀπορροισμῶν ὁ-
δὸν,

Καὶ τὰ σημεῖα αὐτῶν ἐκ ἀπαλ-
λοτησθήσονται.

Ὅτι εἰς ἡμέραν ἀπολείας κατε-
ξῆ ὁ πονηρὸς,

Καὶ εἰς ἡμέραν ὀργῆς αὐτῶν ἀπ-
αθήσεται.

Τίς ἀπαγγελεῖ ἐπὶ πρῶτον αὐ-
τῶν ἢ ὁδὸν αὐτῶν;

Καὶ ἂν αὐτὸς ἐποίησεν, τίς αὐτα-
ποδώσῃ αὐτῶν;

Καὶ αὐτὸς εἰς τάφοις ἀπλωθήσεται,

Καὶ ἐπὶ σωρῶν ἢ γυμνήσεται.

Ἐγλυκαίνουσαν αὐτῶν χάλικες καὶ
μάργα.

(C 2) Καὶ

Καὶ ὀπίσω αὐτῶν πᾶς ἀνδρῶν
ἀπελθύσεται,
Καὶ ἐμπαροῦσιν αὐτοὺς ἀναεί-
θμητοι.
Γὰρ ὃ ὠδρακαλεῖτέ με κενά;
Τὸ ὃ ἀφ' ὑμῶν καταπαύσαί με
ἔδέν ὄσιν.

Κεφ. κβ **Υπολαβὼν ὁ Ἐλιφάξ ὁ Θαυμα-
νίτης, λέγει·**

Πότερον ἐγὼ ὁ Κύριός ὄσιν ὁ διδά-
σκων σωέσιν καὶ ἴπσιμῶ;
Τί γὰρ μέλει τῷ Κυρίῳ, εἰὰ σὺ
ἦς ἀμεμπτή τις ἔργῳ;
Ἡ ὠφέλεια αὐτῷ ὅτι ἀπλώσῃς τὴν
ὁδόν σου;
Ἡ λόγον σου ποιήσῃς, ἐλέγξῃς
σε, καὶ σωθῆσεται ἡ ψυχή σου εἰς
κρίσιν;
Πότερον ἐγὼ ἢ κακία σου ὄσιν
πολλή,
Αναρίθμητοι δέ σου αἱ ἀμάρτια;
Ἡνεχέσθαι γὰρ τοὺς ἀδελφοὺς σου
Δακρυῶν,
Ἀμφίασιν ὁ γυμνῶν ἀφείλῃς.
Οὐ ὃ ὕδωρ διψῶντας ἐπόπῃς,
Ἀλλὰ πέναντων ἐσέρησας ψυχῶν.
Ἐδαύμασας δέ ἱνῶν πρῶσῳπα,
Ἐκοίμισας ὃ πτωχοὺς ἴπσι γῆς.
Χήρας ὃ ὄραπέσθαι κενά,
Καὶ ὄρφανοὺς ἐκείκωσας.
Τοιγαροῦν ἐκύκλωσά σε πα-
γίδες,
Καὶ ἐσπούδασέν σε πόλεμος ὄσιν
αἰσι.
Τὸ φῶς σου εἰς σκοτὸν ἀπέβη,
Κοιμηθέντα δέ σου ὕδωρ ἐκεί-
λυψεν.
Μὴ ὅτι ὑψηλὰ ναίων ἐκ ἐφορᾷ;

Τοὺς ὃ ὑβρί φερομένους ἐταπεί-
νωσεν.

Καὶ εἶπας· ἢ ἐγὼ ὁ ἰσχυρός; ἢ
καὶ τὸ γόφῳ κρίνῃ;
Νεφέλη δόπουρη αὐτῷ, καὶ ἐκ
ὄραθήσε.
Καὶ γῆρον ἔρανος ἀπαποθύ-
σεται.

Μὴ τείλον αἰώνῳ φυλάξῃς,
ὡς ἐπάτησαν ἄνθρωποι δίκαιοι;
Οἱ σκελήφθισαν ἄωροι,
Ποταμὸς ἴπσιρῶν ὁ θεμέλιοι
αὐτῶν.

Οἱ λέγοντες, ἢ ποιήσῃ ἡμῖν ὁ
Κύριος;

Ἡ ἢ ἐπάξῃ ἡμῖν ὁ παντοκράτωρ;
Ὅτε γε ἐνέπλησεν τοὺς οἴκους αὐτῶν
ἀγαθῶν.

Βεβλή ὃ ἀσεβῶν πόρρω ἀπ' αὐτῶν.
Ἰδόντες δίκαιοι ἐγέλασαν,

Ἀμεμπτή ὃ ἐμυκτήσεν αὐτοῖς.
Εἰ μὴ ἠφανίσθαι ἕσασαίς αὐτῶν,
Καὶ τὸ κατάλημμα αὐτῶν κα-
ταφάγε τὸ πόρ.

Γενὸς ὃ σκληρὸς, εἰὰ ἕσομείνης,
Ἡ ὁ καρπὸς σου ἐστὶ ἐν ἀγαθοῖς.
Ἐκλάβε ὃ ἐκ σώματός σου αὐτῷ σω-
ἐξηρεῖαν,

Καὶ ἀνάλαβε τὰ ῥήματα αὐτῷ
ἐν καρδίᾳ σου.

Εἰὰ ὃ ἴπσιραφῆς, καὶ ταπεινώσῃς
σεαυτὸν ἐναντὶ Κυρίου,

Καὶ πόρρω ποιήσῃς ἀπὸ διαίτης σου
τὸ ἄδικον.

Θήσῃς ἴπσι χόματός σου ἐν πέτρᾳ, ὡς
ὡσπερ χημάρροις ὠφεῖρ.

Ἐστὶ δέ σου ὁ παντοκράτωρ βοηθὸς
ἀπὸ ἐχθρῶν,

Καθάρων

Καθαρὸν ἢ ἀποδώσῃς ἡ ὕδατος
 ἄνευ πεπυρομένου.
 Εἶτα ἐν παρρησίᾳ ἔσῃ ἐναντι Κυ-
 εῖς, ἀναβλέψας εἰς τὸ ἔρα-
 νὸν ἰλαρῶς.
 Εὐξαμῆνός δέ σε πρὸς αὐτὸν, εἰς-
 ακέσεται σε,
 Δώσῃ ἢ τὰς βύχας σε ἀποδοῦναι.
 Αποκαταστήσῃ δέ σοι δίκαιαν δι-
 καιοσύνην,
 Ἐπὶ ἢ ὁδοῖς σοι ἔσται φέψῃς,
 Οὐκ ἐταπείνωσας σεαυτὸν καὶ ἑρέεις,
 εἰ ὑψηλοφανθοσάμενος.
 Καὶ κύφοντα ὀφθαλμοῖς σώσῃ, ῥύ-
 σε ἢ ἀδῶν.
 Καὶ ἰσχυροσθήσῃ ἐν καρτερῶς χερ-
 σὶν σε.
Κεφ. κγ. Ὑπολαβὼν ἢ ἰωβ, λέγει
 Καὶ δὴ οἶδα ὅτι ἐκ χερσὶν με ἢ
 ἔλεγξίς ἐστιν.
 Ἡ χεὶρ αὐτοῦ βαρεῖα γέγονεν ἐπὶ
 ἐμοί,
 Σπινάζω ἢ ἐπὶ ἐμαυτὸν.
 Τίς γὰρ δὴ γὰρ ὅτι βύρσιμι
 αὐτὸν, καὶ ὅτι ἔλθοιμι εἰς
 τέλος;
 Εἶπομι ἢ ἐπὶ αὐτὸν κήματα,
 Τὸ ἢ σῶμα με ἐμπλήσῃ με ἐλέγχε.
 Γινώσκω ἢ ῥήματα ἃ μοι ἔρει,
 Αἰδοῦμαι ἢ ἵνα μοι ἀπαγ-
 γέλλῃς,
 Καὶ εἰ πολλῇ ἰσχύϊ ἐπελῦσε-
 τὰ μοι,
 Καὶ εἰ ἐν ἀπέλῃ ἐχρήσεται μοι
 ἀλήθεια γὰρ καὶ ἐλεγχῶ παρ
 αὐτοῦ.
 Εξαγάγοι ἢ εἰς τέλος τὸ κρι-
 μα με.

Εὰν γὰρ πορευθῶ εἰς τὰ περὶ τα,
 ἐκέπῃ εἰμί.
 Τὰ ἢ ἐπὶ ἐχάτοις ἢ οἶδα;
 Αἰετρεὰ πηήσασθαι αὐτῶ, καὶ ἐ
 κατέχον.
 Περιβαλεῖ δεξιά, καὶ ἐκ ὀ-
 ψομαι.
 Οἶδεν γὰρ ἢ ἤδη ὁδὸν με αὐτὸς,
 Καὶ δέκρινέν με ὕδατος χυσιόν.
 Εξελῦσομαι ἢ ἐν ἐντάλμασιν
 αὐτοῦ.
 Ὀδοῖς γὰρ αὐτῶ ἐφύλαξα, καὶ ἐ μὴ
 ἐκκλίνω.
 Ἀπὸ ἐντολῶν αὐτοῦ ἐ μὴ ἀρῆξω,
 ἵνα μὴ ἀποδῶν,
 Ἐν ἢ κόλπῳ με ἐκρυψα τὰ ῥή-
 ματα αὐτοῦ.
 Εἰ ἢ ἐ αὐτὸς ἐκρινεν ἔσθως,
 Τίς ἐστιν ὁ ἀντιρροφῶν αὐτῶ;
 Ὁ γὰρ αὐτὸς ἢ ἐπέλησεν, καὶ ἐ-
 πόησεν.
 Διὰ τὸτο ἐπὶ αὐτῶ ἐσπουδαίην,
 Νεφετέμεθῃ ἢ, ἐφρόντισα αὐτῶ.
 Ἐπὶ τέτω δὲ πρὸς πρὸς αὐτῶ κα-
 τασπουδαίω.
 Κατανοήσω, καὶ πληθῶσομαι ἢ αὐ-
 τῶ. Κύριός με ἐμαλάκωνεν τὴν
 καρδίαν με,
 Ὁ ἢ παντοκράτωρ ἐσπουδαίην
 ἐπὶ ἐμέ.
 Οὐ γὰρ ἢ ἤδην ὅτι ἐπελῦσετά μοι
 γόφῳ,
 Γερόσωπὸν δέ με καλύψῃ σκοτό.
 Διαπὶ ἢ, Κύριε, ἔλαθον ὕδατος κεφ. κδ.
 ἀσεβῆς ἀσέβης;
 Ορειον ἢ ὑπερέβησεν, καὶ ποιμνιον
 σὺ ποιμήνι ἢ ἤρπασεν.
 Ὑποζύγιον ἢ ὀρφανῶν ἀπήγαγον,
 (C 3) Καὶ

Καὶ βουῶ χεῖρας ἠέχρασαν, ἔξε-
κλιναν ἢ ἀδωάτοις ἔξ ὁδοῦ
δικαίας.

Ομοθυμαδὸν ἢ ἐκρύβησαν παθεῖς
γῆς, ἔ ἀπέβησαν ὡπερ ὄνοι ἐν
ἀγρῶ.

Υπὲρ ἐμοῦ ἔξελθόντες, τῇ ἑαυτῶν
παράξιν ἀγρὸν παρὸ ὕρας ἐκ
αὐτῶν ὄντα ἐδέχοντο.

* ἴσ. ἡ-
δωῶν

* Ἡδωλήθη ἢ αὐτῶ ἀπὸ τοῦ εἰς νεω-
τέρας ἀδωάτοι ἢ ἀσεβῶν
ἀμπελωνας ἀσιτῆ ἔ ἀμυδι εἰρ-
γάσαντο.

Γυμνοὶ ἢ πολλοὶ ἐκοίμισαν ἀνὸ
ἰματίων,

Ἀμφίασιν ἢ ψυχῆς ἑαυτῶν ἀφεί-
λαντο.

Ἀπὸ ψυχῶν ὀρέων ὑγραίνον),
Καὶ πᾶσι τὸ μὴ ἔχιν ἑαυτοῖς σέ-
πλω, πέσαν παλεβάλοντο.

Ἡρπασαν ἢ ὄρφανοὶ ἀπὸ μασοῦ,
Καὶ ἐκπεπρωκότα ἐταπείνωσαν.

Γυμνοὶ ἐκοίμισαν ἀδίκως,
Πηλόντων ἢ ψωμὸν ἀφείλαντο.

Ἐν σκοτεινοῖς ἐνήδρυσαν ἀδίκως,

Ὀδοὺν ἢ δικαίων ἐκ ἠδύσαν.

Ἐκ πόλεως ἔ ἔξ οἰκῶν ἰδίων ἔξε-
βαλον αὐτοῖς

Ψυχὴν ἢ νηπίων ἐσέναξεν μεγάλως.

Αὐτὸς ἢ ἀγαπῆ τέτων ἐπισκοπιῶν
ἔ πεποίη),

Ἐπὶ ὄντων αὐτῶν ἐπὶ γῆς, καὶ ἐκ
ἐπιγνώσομαι.

Ὀδοὺν ἢ δικαιοσύνης ἐκ ἠδύσαν,

Οὐδὲ ἐπορεύθησαν ἀγαποὶς αὐτῆς.

Γνοὶς ἢ αὐτῶν τὰ ἔργα, πᾶρῶν
κὲν αὐτοῖς εἰς σκοτόν.

Καὶ νυκτὸς ἔσται ὡς κλέπτης

Καὶ ὀφθαλμὸς μοιχοῦ ἐφύλα-
ξεν σκοτόν,

Λέγων· ἔ παρονοήσῃ με ὁ ὀ-
φθαλμὸς

Καὶ ἀποκρυβὼν παρὸ πᾶς ἐδέτε.

Διώρυξεν ἐν σκοτῆ οἰκίας,

Ἡμέρας ἢ ἐσφράγισαν ἑαυτοῖς.

Οὐκ ἐπέγνωσαν φῶς,

Ὅτι ὁμοθυμαδὸν * αὐτοῖς τὸ παρὸ * ἴσ. αὐ-
τίς

διεσκέδασεν,
Ὅτι ἐπιγνώσεται ταραχῆς σκιά
θανάτου.

Ἐλαφροῦ ὅστιν ἐπὶ παρὸ πᾶς
ὑδατόν.

Καταραθεῖν ἢ μείρις αὐτῶν
ἐπὶ γῆς,

Ἀναφανείν ἢ τὰ φυτὰ αὐτῶν ἐπὶ
γῆς ξηραῖ.

Ἀγκαλίδα γὰρ ὄρφανος ἠρπασαν.

Εἶτα ἐμνήσθη αὐτῶν ἢ ἀμυρία,

Καὶ ὡπερ ὀμίχλη δρόσος, ἀφανῆς
ἐγλύετο.

Ἀποδοθεῖν αὐτῶν κατὰ ἐπεραξεν,

Σωτηρεῖν ἢ πᾶσι ἀσεβῆς ἴσα ζυ-
λω ἀνιάτω.

Στείραν γὰρ ἐκ ἐπὸ κλίθεαν, ἐδὲ
ἀγνώμον ἠλέησαν

Θυμῶν ἢ χατέρεψαν ἀδωάτοις.

Ἀνασῆς τρηγαροῦ, ἔ μὴ πισθίση
ὑπὲρ ἑαυτῆ ζωῆς

Μαλακασθεῖς ἢ, μὴ ἐλπίζετω ὑγί-
ᾶναι, ἀλλὰ πισεῖται νόσῳ.

Πολλοὶ γὰρ ἐκάκωσαν τὸ ὑψο-
μα αὐτῶν.

Ἐμδραίνθη ἢ ὡπερ χλόη ἐν καύ-
ματι,

Ἡ ὡπερ σάχος αὐτόματόν ἀπο-
πισῶν ἀπὸ καλαμῆς.

Εἰ ἢ μὴ, τίς ὄσιν ὁ φάμμος με
ψυδῆ λέγειν;
Καὶ θῆσθ' εἰς ἔδεν τὰ ρήμα-
τά με;

Κεφ. κε. **Υπολαβὼν ἢ Βαλδὰρ ὁ Σαυ-
χίτης, λέγει**

Τί γὰρ ὄσιν προοίμιον ὁ φόβος
ὡς αὐτῶ;
Ὁ ποιῶν ἢ σύμπασαν, ἐν ὑψίστῳ
ὄσιν.

Μὴ γὰρ ἴς ὑπολάβοι, ὅτι ὄσιν
ὡρῆκωσις πφραταίς

Ἐπὶ ἴνας ἢ αὐτῶ ἐκ ἐπελδύσε
ἐνέδρα παρ' αὐτῶ;

Γὰρ γ' ἔσαι βροτὸς δίκαιον ἐν-
αὐκὶ Κυρίε;

Ἡ ἴς ἀναποκαθαρίσαι ἑαυτὸν
χρηνητὸς γυμνακός;

*ἴσ. Οὐ- * Οὐδανὸς ἔ καθερῶς.

Οὐδανὸς
Ο λέγων τὰ ἡλίω μὴ ἀνατέλλειν,
καὶ ἐκ ἀνατέλλει, σελιῶν ἢ σω-
τάσθ, καὶ ἐκ ἰπφάσθ,

Ἄσρα ἢ ἐκ ἀμεμπία ἐναντίον αὐτῶ

Ἐὰ ἢ πᾶς ἀφθροπος Σαπρία, καὶ
ἦος ἀφθροπος σκώληξ.

Κεφ. κς **Υπολαβὼν ἢ Ἰωβ, λέγει**

Τίνι προσέειπαι; ἢ ἴνι μέλλεις
βοηθεῖν;

Πότερον ἔχ' ὦ πολλή ἢ ἰχίς καὶ ὁ
βραχίων κραταίος ὄσιν;

Τίνι συμβεβέβησαι;

Οὐχ' ὦ ἢ πᾶσαι ἑσφία;

Ἡ ἴνι ἐπακολυθεῖς; ἔχ' ὦ ἢ μεγί-
ση δυνάμεις;

Τίνι ἀνήπθλας ρήματα;

Πνοὴ ἢ ἴνι ὄσιν ἢ ἔξυδοῦσα
ἐκ τοῦ;

Μὴ γήαντες μαμωθήσονται

Υποκάτωθεν ὕδατος καὶ χιτώνων
αὐτῶ;

Γυμνὸς ὁ ἀδης ἐνώπιον αὐτῶ,
καὶ ἐκ ἔσιν περιόλαιον τῆ
ἀπολεία

Ἐκλείων βορέαν ἐπ' ἔδεν,

Κρεμνῶν γλῶ ἐπ' ἔδενος,

Δεσμύτων ὕδαρ ἐν νεφέλαις αὐτῶ,

Καὶ ἐκ ἐρράγη νέφος ὑποκάτω-
θεν αὐτῶ

Ὁ κρατῶν πρόσωπον ζόνε,

Σκέπων ἐπ' αὐτὸν νέφος αὐτῶ

Πρόσαγμα ἐγύροσεν ἰπὶ πρόσω-
πον ὕδατος,

Μέχρι σιωτελείας φωτὸς μετὰ
σκότους.

Στύλοι ἔρανοδ * ἐπεσάθισαν,

Καὶ ἔξέσθισαν ἀπὸ τῆ ἰπλιμήσεως
αὐτῶ.

*ἴσ. ἀπ-
εσαθι-
σθμ, vel
ut in cod.
impr. ἐπ-
εσαθι-
σθμ,

Ἰχί μὲ κατέπαυσεν ἢ θάλασσαν,
Ἐπισήμη ἢ ἔσθισεν τὸ κῆτος

Κλείθρα τε ἔρανοδ δεδόχασιν αὐτῶ
Πρόσαγμα ἢ ἐθανάτωσεν δρά-
κοντα δ' ἰπσατίω.

Ἰδὲ ταῦτα μέρη ὁδοῦ αὐτῶ,

Καὶ ἰπὶ ἰμμάδα λόγος ἀκασόμε-
θα ἐν αὐτῶ

Σθένος ἢ βρονητῆς αὐτῶ ἴς οἶδεν
ὅποτε ποιήσθ;

Ἐκ ἢ προσεθεῖς ἰωβ τὰ προοίμιον,

εἶπεν

Κεφ. κς

Ζῆ Κύριον ὡς ἔτασ με κίρκιν,

Καὶ ὁ παντοκράτωρ ὁ πικρώσας με
ἢ ψυχίω

Εἰ μὲν ἐπὶ τῆ πνοῆς με ἐπέσθης ἐν
ἐμοί,

Πνεῦμα ἢ θεῖον ἐπὶ πειλὸν ἐν * ῥή-
μασίν με,

*ἴσ. ῥί-
σιν

Οὐ

Οὐ μὴ λαλήσῃ τὸ σῶμα με ἀδικα,
Οὐδὲ ἡ ψυχὴ με μελετήσῃ ἀ-
νομα.

Μὴ μοι εἶπῃ, δικαίους ὑμαῖς ἀπο-
φῆναι, ἕως αὐτὸ ἀποδαύω·

Οὐ γὰρ ἀπαλλάξω τὴν ἀκακίαν μου,
Δικαιοσύνη ἣ προσέχων ἐ μὴ
περάσμαι·

Οὐ γὰρ σώοιδα ἐμαυτῶν ἀτοπον
περῆσαι.

Οὐ μὲν ἣ ἀλλ' εἶπσαν οἱ ἐχθροί
μου ὡς περ ἡ καταστροφὴ τῆς
ἀσεβείας,

Καὶ οἱ ἐπανισάμφοι μοι, ὡς περ ἡ
ἀπώλεια τῆς ᾠδανόμων.

Ναὶ μὲν ἵς γὰρ ὅστιν ἐπὶ ἕπαι
ἀσεβείᾳ ὅτι ἐπέχῃ;

Μὴ πεποιθὼς ἐπὶ Κύριῳ, εἰ
ἀρὰ σωθήσεῃ;

Ἡ τίω δέησιν αὐτῶν ἀκρόση ὁ Κύ-
ριος;

Ἐπὶ ἕσπεος ἣ αὐτῶν ἀνάγκης, μὴ
ἔχῃ ᾠδῆσιαν ἐναντίον αὐτῶν;

Ἡ πᾶς ἑπικαλεσαμένης αὐτῶν, εἰς-
ακρόσει αὐτῶν;

Ἀλλὰ δὴ ἀναπέλω ὑμῖν ἡ ὅστιν ἐν
χεῖ Κυρίου,

Ἄ ὅστιν ᾠδᾶ τῶν παντοκράτορος, ἐ
ψεύσομαι.

Ἰδὲ δὴ πάντες ὑμεῖς ἐωράκατε·
Διὰ τὴν ἣ κενὰ κενοῖς ἐπιβάλ-
λατε;

Αὕτη ἡ μερὶς ἀνθρώπων ἀσεβοῦς
ᾠδᾶ Κυρίου,

Ὀργὴ ἣ διωσῶν ἐξελεύσει ᾠδᾶ
παντοκράτορος ἐπ' αὐτοῖς.

Ἐὰν πολλοὶ γῶν ἣ οἱ υἱοὶ αὐτῶν, εἰς
σφαγῶν ἔσονται,

Ἐὰν ἣ καὶ ἀνθρώπων, περσο-
τήσωσιν·

Οἱ ἣ φειδόντες αὐτῶν κακῶν θά-
νάτῳ τελευτήσωσιν·

Καὶ χήρας αὐτῶν ἐδείς ἐλεήσῃ.

Ἐὰν σωμαζάγῃ ὡς περ γλυτὸν ἄρ-
γυρίῳ,

Ἰσα ἣ πηλῶν χρυσίου ἐτοιμάσῃ,
Τὰυτα πάντα δίκαιοι φειποιή-
σονται,

Τὰ ἣ χημάτων αὐτῶν ἀληθινοὶ
καθίστοιον·

Ἀπέβῃ ἣ ὁ οἶκος αὐτῶν ὡς περ σιτοῦς,
Καὶ ὡς περ ἀράχην ὁ πλέτος αὐτῶν.

Πλέσι κοιμηθεῖς ἐπεράθησῃ,
Ὀφθαλμὸς αὐτῶν διήνοιξεν, καὶ ἐκ
ἔσιν.

Κοιμηθέντι σωματήσονται αὐτῶν,
ὡς περ ὕδωρ, ὀδυῖαι,

Νυκτὶ ἣ ὑφέλατο αὐτὸν γόφος.
Ἀναλήψεται αὐτὸν καύσων, καὶ
ἀπελεύσει,

Καὶ λικμήσῃ αὐτὸν ἐκ τῶν τόπων
αὐτῶν, καὶ ἀπορρίψῃ αὐτὸν, καὶ ἐ
φείσει·

Ἐκ χερῶν αὐτῶν φυγῆ φεύξει·
Κεστήσῃ ἐπ' αὐτὸν χεῖρας αὐτῶν,
Καὶ στείσει αὐτὸν ἐκ τῶν τόπων αὐτῶν.

Ἐσιν γὰρ ἀργυρίῳ τόπος ὁ δὲν κεφ. κη·
γίνεται,

Τόπος ἣ χρυσίου ὁ δὲν διηθεῖται·
Σίδηρος μὲν γὰρ ἐκ γῆς γίνεται,
Χαλκὸς ἣ ἴσα λίθῳ λατομεῖται.

Τάξιν ἔδειτο σκοτία,
Καὶ κρυφῶν πέρας αὐτὸς ἐξακρι-
βάσεται·

Λίθος, σκοτία, καὶ σκιά θανάτου,
Ἀκακοπή χημάτων ἀπὸ κωνίας.

Οἱ

Οἱ δὲ Ἰπλανδομόμοι ὁδοὺς δι-
 καιοσύνης, ἠθένησαν ἐκ βροχῶν.
 Γῆ, δὲ αὐτῆς ἐξελεύσεται ἀρτίως,
 ὑποκάτω αὐτῆς ἐσφάφη ὡς πύρ.
 Τόπος Σαπφείρα καὶ οἱ λίθοι
 αὐτῆς,
 Καὶ χάσμα χρυσίου αὐτῆς.
 Τεῖχος ἐκ ἐγῶν αὐτῶν πέδον,
 Καὶ ἐπὶ ἔβλεψεν αὐτῶν ὀφθαλ-
 μὸς γυπὸς.
 Οὐκ ἐπάτησαν αὐτῶν υἱοὶ ἄλα-
 ζόνων,
 Οὐ γὰρ ἦλθεν ἐπ' αὐτῆς λέων.
 Ἐν ἀκροτόμῳ ἐξέτρενον χεῖρα
 αὐτῆς,
 Κατέσρεψεν δὲ ἐκ ριζῶν ὄρη
 Δίνας, δὲ ποταμῶν ἐρρήξεν,
 Γαῖα δὲ ἴμμον ἴδεν αὐτῶν ὀφθαλμὸς.
 Καὶ βάθη ποταμῶν ἀνεκάλυψεν,
 Ἐδύξεν δὲ αὐτῆς δυνάμιν εἰς φάος.
 Ἡ δὲ σοφία πόθεν ἔβρεθη;
 Ποῖος δὲ τόπος ὅστις Ἰπσιήμης;
 Οὐκ οἶδεν βροτὸς ὁδὸν αὐτῆς,
 Οὐδὲ μὴ ἔβρεθη ἐν ἀνθρώποις.
 Ἀβυσσὸς εἶπεν, ἐκ ἐστίν ἐν ἐμοί.
 Καὶ θάλασσα εἶπεν, ἐκ ἐστίν μετ' ἐμοῦ.
 Οὐ δώσῃ συγκλισμὸν ἄντ' αὐτῆς,
 Καὶ ἐσαθήσεται δρυγέλιον ἀντάλα-
 γαγμα αὐτῆς.
 Καὶ ἐ συμβασαθήσεται χρυσίῳ
 Ὠφείρ,
 Ἐν ὄνυχι ἱμῶν καὶ Σαπφείρῳ.
 Καὶ ἐκ ἰσωθήσεται αὐτῆς χρυσίου
 καὶ ὑάλου,
 Καὶ τὸ ἀλλαγμα αὐτῆς οὐκ ἐπι-
 χυσεῖ.
 Μετώμα καὶ γαβεῖς ἐμνησθήσεται.

Καὶ ἔλυσον σοφίαν ὑπὸ τὰ ἐσώ-
 ζεται ἐκ ἰσωθήσεται αὐτῆς Ἰσρα-
 ζιον Αἰδιοπίας,
 Χρυσίῳ καὶ Σαφείρῳ ἐ συμβασαθή-
 σεται.
 Ἡ δὲ σοφία πόθεν ἔβρεθη;
 Ποῖος δὲ ὅστις τόπος σωέσεως;
 Ἀέληθεν πάντα ἀνθρώπων,
 Καὶ ἀπὸ πετρελῶν ἐβρενοῦ ἐκρύβη.
 Ἡ ἀπόλυτα, καὶ ὁ δαίμων εἶπεν,
 ἀκηκόαμεν αὐτῆς τὸ κλέος.
 Ὁ κύριος δὲ σωέσθην αὐτῆς ἢ
 ὁδὸν,
 Αὐτὸς γὰρ οἶδεν τὸν Ἰσραὴλ αὐτῆς.
 Αὐτὸς γὰρ τὴν ἰσὼν ἐβρενοῦ πάσαι
 ἐφορᾷ, εἰδὼς τὰ ἐν τῇ γῆ παι-
 τὰ ἃ ἐποίησεν.
 Ἐποίησεν δὲ ἀνέμων σαθμὸν, καὶ
 ὑδάτων μέτρα.
 Ὅτε ἐποίησεν ἔσται, ἰδὼν ἠέθλησεν,
 Καὶ ὁδὸν ἐν ἰσραὴλ μαρτυρήσεται.
 Τότε εἶδεν αὐτῶν, καὶ ἐξηγήσατο
 αὐτῶν,
 Ἐτιμώσας ἐξηγήσατο.
 Εἶπεν δὲ ἀνθρώπων, ἰδὲ ἡ θεοσεβεία
 ὅστις σοφία,
 Τὸ δὲ ἀπέχεσθαι ἀπὸ κακῶν, ὅστις
 Ἰπσιήμη.
Προσθεῖς δὲ ἐπὶ τῷ προομίῳ ἰωβ, Κεφ. κθ.
λέγει·
 Τίς ἂν με θεῖν μιλῶν καὶ μιλῶν
 ἡμερῶν γὰρ ἐμπροσθεν,
 Ἡμερῶν ὧν ὁ θεὸς ἐφύλαξέν με,
 Ὡς ὅτε ἦν γὰρ λύχνος αὐτῶν ὑπὸ
 κεφαλῆς μου,
 Ὅτε ἐν τῷ φωτὶ αὐτῶν ἐπορεύομαι
 ἐν σκοτίῃ,
 Ὅτε ἦμιον Ἰπσιήμων ὁδοῖς,
 Ὅτε

Οτε ὁ Κύριος ἐπιποπιῶν ἐποι-
 ἔιτο τὰ οἴκους μου,
 Οτε ἤμην ὑλώδης λίαν, κύκλω
 δέ με οἱ παῖδες,
 Οτε ἐχέοντό με αἱ ὀδοὶ βετύρω, τὰ
 ἡ ὄρη μου ἐχέετο γάλακτι·
 Οτε ἔξεπορβύμην ὀρθρῶν ἐν
 πόλει,
 Ἐν τῇ πλατείᾳ ἐτίθειτό με ὁ δὲ Φρος.
 Ἰδόντες με νεανίσκοι ἐκρύβησαν
 ἑαυτοῖς,
 Γρεσβύται δὲ πάντες ἐπαυέσθησαν·
 Ἀδροὶ δὲ ἐπαύσαντο λαλαῶντες,
 δάκτυλον ἐπιιδόντες ἐπὶ στό-
 ματι αὐτῶν.
 Οἱ δὲ ἀκέσαντες πρὸ ἐμοῦ ἔμα-
 χείσαντά με,
 Καὶ γλάσασα αὐτῶν τὰ λάρυγγι
 αὐτῶν ἐκολλήθη.
 Οπὲς ἤκασιν, ἔμαχάεισέν με,
 Οφθαλμοὶ δέ με ἰδὼν ἔξεκλινεν.
 Διέσωσα γὰρ πτωχὸν ἐκ χερῶν
 δυνάστεως,
 Καὶ ὀρφανὸν ὃ ἐχὼ ὑπῆρχεν βοη-
 θός, ἐβοήθησα.
 Εὐλογία ἀπολυμνύς ἐπ' ἐμὲ
 ἦθι,
 Στόμα δὲ χήρας βυλόγησέν με.
 Δικαιοσύνην δὲ ἐδεδόκην,
 Ἡμφιασάμην δὲ κρίμα ἴσα δι-
 πλοῖδι.
 Οφθαλμοὶ ἤμην τυφλῶν, ποῖς
 δὲ χωλῶν.
 Ἐγὼ ἤμην πατὴρ ἀδυνάτων,
 Δίκην δὲ ἔκων ἠδὲν ἔξιχρίασα.
 Σωτέριψα δὲ μύλας ἀδίκων,
 Ἐκ δὲ μέσση ὀδόντων αὐτῶν ἀρπα-
 γμα ἔξέσασα.

Εἶπον, ἡλικία με μετέσθ' ὡσπερ σέ-
 λερος Φοίνικος,
 Πολὺν δὲ χρόνον βιώσω·
 Ἡρίζα με διώοντι ἐπὶ ὕδατι,
 Καὶ ὄροσθ' αὐλιθήσει ἐπὶ τῷ
 θρασυμῶ μου·
 Ἡ δόξα με καινὴ μὲν ἐμοῦ, καὶ τὸ
 τόξον αὐτῶν ἐν χεὶρὶ αὐτῶν πο-
 ρβύσει.
 Γρεσβύτεροι ἀκέσαντες με πρὸς-
 ἔχον,
 Ἐσιώπησαν δὲ ἐπὶ τῇ ἐμῇ βελῆ,
 Ἐπὶ δὲ τῷ ἐμῷ ῥήματι ἐπρὸς-
 ἔδαντο,
 Καὶ χειροχαρεῖς ἐγένοντο ὅποτε αὐ-
 τοῖς ἐλάσθην.
 Ὡσπερ γῆ διψῶσα πρὸς δρομὴν
 ὑέτον,
 Οὕτως ἔτοι πλὴν ἐμὴν λαλίαν
 πρὸς δέχοντο.
 Εἰ ἐγέλων πρὸς αὐτοῖς, ἐκ ἐπί-
 σθον,
 Καὶ φῶς τῶν προσώπων μου ἐκ
 ἀπέπιπεν.
 Ἐξελεξάμην ὀδὸν αὐτῶν, καὶ ἐκά-
 θισα ἀρχῶν,
 Καὶ κατέσκιώσω ὡσεὶ βασιλεὺς
 ἐν μονοζώνοις,
 Ὀν ζόπον συμπαθεῖς ὡσαναλαδν.
 Νυκτὶ δὲ κατεγέλασάν με ἐλά-
 χιστοι, Κεφ. λ.
 Νυνὼ νεδετοδὸσίν με ἐν μέρσι, ὧν
 ἔξεδένουσι τοῖς πατέρας αὐτῶν,
 Οὐδὲ ἐχὴν ἡμῶν ἀξίους εἶναι κω-
 νῶν τῶν ἐμῶν νομαδῶν.
 Καί γε ἰσχύς χερῶν αὐτῶν ἵνα-
 τί μοι;
 Ἐπ' αὐτοῖς ἀπόλετο σωτέριψα.

* ἴσ. α'-
 γνοι, Εν ἐνδεία κὲ λιμῶ * ἄρονθ',
 Οἱ φύροντες ἄνυθρον ἐρῆες σινο-
 χλιὴ κὲ τάλαιπωρίαν,
 Οἱ περικλοῦντες ἄλμα δ' ἔπι
 ἠρωῦτι,
 Ὡν ἄλμα ἡὺ αὐτῆς τὰ οἶτα·
 Αἰμοὶ τε κὲ πεφαιλισμένοι, ἐν-
 δεεῖς ἀγαθοῦ,
 Οἱ κὲ ρίζας ξύλων ἐμισσῶντο
 ὑπὸ λιμοῦ μεγάλης.
 Ἐπανεσποῦν μοι κλέπται, ὧν οἱ οἴκοι
 αὐτῆς ἦσαν ξυγλαί τ' περὶ δαν·
 Αναμέσον δ' ἤχων βοήσονται, οἱ
 ὑπὸ φρύγανα ἄρεια διητοῦντο.
 Αφρόνων υἱοὶ κὲ ἀπίμων, ὄνομα κὲ
 κλέος ἐσβεσμένον δ' ἔπι γῆς.
 Νυκτὶ δ' κινάρα αὐτῆς ἐγὼ εἶμι,
 Καὶ ἐμὲ θρύλλημαι ἐρῶσι.
 Ἐδεδυξάντό με, ὄπισθε αὐτῆς μα-
 κρὰν,
 Ἀπὸ δ' ὑπερῶν με ἐκ ἐφείσαντο
 πτελέες.
 Ἀνοιξας γὰρ ὄθε φάρετραν αὐτῆς
 ἐκάλωσέν με,
 Καὶ χαλινὸν δ' ὑπερῶν με δ' ἐ-
 ἀπέσφλεν.
 Ἐπὶ δεξίων τῆ βλαστοῦ ἐπανε-
 σποῦν,
 Ρόδα αὐτῆς δ' ἐξέφταν, κὲ ὠδοποι-
 ῶσαν ἐπ' ἐμὲ τείβοις ἀπαλεί-
 ας αὐτῆς·
 Ἐξέτειβησαν τείβοι με,
 Ἐξέδυσαν γὰρ με τ' σολιῶ με.
 Βάλεσιν αὐτῆς κατηκόντισέν με,
 Κέχη δ' ἐμοὶ ὡς ἐβύλετο.
 Ἐν ὀδύαις πέφυρμαι,
 Ἐπυρέφον δ' ἐμὲ αἱ ὀδύαι.
 Ὡχετό με ἢ ὑπὸ ὕδατος ὡσεὶ πνεῦμα,

Καὶ ὡσεὶ νέφθ' ἢ ζωτρεῖα με
 πρὸ ἠλδαν.
 Καὶ νῦν ἐπ' ἐμὲ ἐκχυθῆσε ἢ
 ψυχὴ με·
 Ἐρῶσιν δέ με ἡμέρας ὀδυάδων,
 Νυκτῆς δέ με τὰ ὅσα σινεθλα-
 σαι, κὲ τὰ νεθρα με δ' ἀλέλυθ'.
 Πολλὴ ἰχθυὶ ἐπελάβετό με τ' σολῆς,
 Ὡσεὶ τὸ περὶ σῶμα τ' χιτῶνός
 με περὶ ἐχεν με·
 Ἠμῆται δέ με ἴσα πηλαί,
 Ἐν γῆ κὲ σποδα ἢ μερὶς με.
 Κέκραγα δ' ὑπερὸς σέ, κὲ ἐκ εἰσα-
 κέες με.
 * Ἐσποῦν, & * καλενοῦσάν με,
 * Ἐπέσποῦν δέ μοι * ἀρελεθῆμονες.
 Ὡς χεὶ κραταῖα με ἐμασίγῳσας,
 Ἐξάσας δέ με ἐν ὀδυάις, κὲ ἀπὸ-
 ρήψας με δ' ἀπὸ ζωτρεῖας·
 Οἶδα γὰρ ὅτι δαίματός με ἐκέρηψ',
 Οἷα γὰρ γῆ παντὶ θνητῷ.
 Εἰ γὰρ ὄφελον διαμίλι ἐμαυτὸν
 χεφῶσαδ,
 Ἡ δειθῆναι ἑτέρω, κὲ πειθήσει
 ὑπότο.
 Ἐγὼ δ' ἔπι παντὶ ἀδιδάτω ἐ-
 κλαυσοί,
 Καὶ ἐξάναξα ἰδὼν δ' ὄφρα ἐν ἀνάγκῃ.
 Καὶ δ' ἡσυχῶν ἐγὼ ἐν ἀγαθοῖς, &
 ἰδὲ σιλωπῶσάν μοι μάλλον
 ἡμέρας κακαῶν.
 Ἡ κοιλία με δ' ἐξέζουεν, κὲ ὡ σιωπή-
 σεται,
 Πυρέφασαν δέ με ἡμέρας πτω-
 χείας.
 Στένων πεπύρθωμαι δ' ἄθι φημοῦ,
 Ἐσκη δ' ἐν ἐκκλησίᾳ κειραγῶς.
 Ἀδελφὸς γέγονα σφριλύων,
 Ἐπύρεθ

* ἴσ. ε'-
 σποῦν,
 * ἴσ. καλ-
 ἐνόσας,
 & ἐπέ-
 σποῦν, &
 ἀρελεθ-
 ῶνως.

Επαῖρος ἢ σρεθάν.
 Τὸ ἢ δέρμα μου μεμαλάνωται
 μεγάλως,
 Τὰ ἢ ὅσα μου ἀπὸ καύματός
 σωεφρύγη.
 Ἀπέστη εἰς πένθος ἡ καρδία μου,
 Ὁ ἢ ψαλμός μου εἰς κλαυθμὸν
 ἐμοί.
 Κεφ. λα. Διαθήκῃ ἐδέμῃ τοῖς ὀφθαλ-
 μοῖς μου,
 Καὶ ἐσωήσω ἐπὶ ᾤφθηνων.
 Καὶ ἐπεμέρισεν ὁ Θεὸς ἀνω-
 δεν, καὶ κληρονομία ἱκανὸς ἔξ
 ὑψίστου·
 Οὐαὶ καὶ ἀπώλεια τῶ ἀδικῶ, καὶ
 ἀπαλλοτριώσεις τοῖς ποιοῦσιν
 ἁνομίαν.
 Οὐχὶ αὐτὸς ὤψεται ὁδὸν μου, καὶ
 πάντα τὰ θραβήματά μου ἔξα-
 εθμηθήσεται;
 Εἶπε ἡμῖν πεπορδυμῶμεν καὶ γε-
 λουσιασῶν,
 Εἰ ἢ ἐσπούδασεν εἰς δόλον ὁ
 ποίς μου·
 Ἐσάμα γὰρ ἐν ζυγῶ δικαίῳ,
 Οἶδεν ὁ Κύριος τὴν ἀκαλίαν μου.
 Εἰ ἔξέκλινεν ὁ ποίς μου ἀπὸ τῆς
 ὁδοῦ αὐτῆς,
 Εἰ ἢ καὶ τῶ ὀφθαλμῶ μου ἐπικο-
 λήθησεν ἡ καρδία μου,
 Καὶ εἰ ἐν ταῖς χερσίν μου ἡ ψά-
 μῃ δώσω· ἀπείραμι ἄρα,
 καὶ ἄλλοι φάρονται,
 Ἀρριζὸς ἢ γροίμῃ ἐπὶ γῆς.
 Εἰ ἔξηκολήθησεν ἡ καρδία μου
 γυναικὶ ἀνόμοιο ἑτέρῃ,
 Εἰ ἢ καὶ ἐλάσθη ἐγρόμῃ ἐπὶ
 δούραις αὐτῆς·

Ἀρέσαι ἄρα καὶ ἡ γυνή μου ἄλλω, τὰ
 ἢ νήπιά μου ταπεινωθεῖν.
 Θυμὸς γὰρ ὀργῆς ἀκάθεκτος, τὸ
 μᾶται ἀνόμοιο γυναικί·
 Πῶς γὰρ ὅστις κατόμῃ ἐκ πάν-
 των τῶν μερῶν,
 Οὐδ' ἂν ἐπύθη, ἐκ ριζῶν ἀπώ-
 λησεν.
 Εἰ ἢ καὶ ἐφαύλισα κρίμα θερά-
 ποντός μου, ἢ θεραπαίνης, κρινο-
 μῶν αὐτῶν πρὸς ἐμέ.
 Τί γὰρ ποιήσω εἰ ἐτασίν μου ποι-
 ῆση ὁ Κύριος;
 Εἰ ἢ καὶ ἐπισκοπῶ, ἵνα ἀποκρι-
 σιν ποιήσομαι;
 Πότερον ἔχῃ ὡς ἐγὼ ἐγρόμῃ ἐν
 γαστρὶ καὶ ἐκείνοι γερόνασιν;
 Γερόναμῃ ἢ ἐν τῇ αὐτῇ κοιλίᾳ.
 Ἀδύατοι ἢ ἡ ποτε εἶχον χεῖραν
 ἐκ ἀπέτυγον,
 Καὶ χίρας τῶ ὀφθαλμῶν ἐκ ἐτήζα.
 Εἰ ἢ καὶ ἡ ψαμὸν μου ἐφαρον
 μόνος, καὶ ἐχὶ μετέδωκα ὀρ-
 φανῶν,
 Καὶ ἐκ νεότητός μου ἔξέφευγον ὡς
 πατήρ,
 Καὶ ἐκ γαστρός μητρὸς μου ὠδή-
 γησα·
 Εἰ ἢ καὶ ὑπεῖδον γυμνὸν ἀπολλύ-
 μῃ, καὶ ἐκ ἡμφίασα·
 Ἀδύατοι ἢ εἰ μὴ διλόγησέ με,
 Ἀπὸ ἢ κεφαλῆς δεξιῶν μου ἐδεσμαί-
 θησαν οἱ ἄμοιο αὐτῶν.
 Εἰ ἢ ἐπῆρα ὀρφανῶν χεῖρα, πε-
 ποιθῶς ὅτι πολλή μου βοήθεια
 ᾤρεσιν·
 Ἀποσάμη ἄρα ἀπὸ τῆς κληρονομίας
 ὁ ἄ-
 μός μου,

Ο ὃ βασιλεὺς με ἀπὸ τῆς ἀγκώ-
 νος μου σωτηρίαν.
 Φόβου ὃ Κυεὶς σωεῖχέν με,
 Καὶ ἀπὸ τῆς λήματός μου εἶχ
 ὑποίσω.
 Εἰ ἔταξα χρυσίον εἰς χροῦ μου,
 Εἰ ὃ ἐ λίθου πολυτελεῖ ἐπεποι-
 θησα,
 Εἰ ὃ καὶ ἐφραίνθην πολλοῦ πλε-
 του γρομῆς μου,
 Καὶ εἰ ἐπ' ἀνάριθμῆτοις ἐδέμην
 χεῖρά μου.
 Ἡ εἶχ ὁ ἔσθ μὲ ἥλιον ἐπὶ φαύ-
 σκοντα, ἐ ὀκλείποντα,
 Σελιῶν ὃ φθίνουσα, εἶ ὃ ἐπ'
 αὐτοῖς ὄσιν.
 Καὶ εἰ ἠπατήθη λάθρα ἡ καρ-
 δία μου,
 Εἰ ὃ ἐ χεῖρά μου ἐπὶ τοῖς σώ-
 ματί μου ἐφίλησα.
 Καὶ τοῦτό μοι ἀγα ἀνομία λογι-
 σθείη μεγάλη,
 Οὐκ ἐψύσάμην ἐναντι Κυεὶς ἐ
 ὑψίστου. Εἰ ὃ καὶ ἐπὶ χαρῆς ἐγε-
 νόμην ἐπὶ πώματι ἐσθ μου,
 Καὶ εἰ εἶπον τῇ καρδίᾳ μου,
 ὄσγε, ὄσγε.
 Ἀκῆσα ἀγα τὸ οἶός μου τὴν καλ-
 ἄραν μου,
 Θρυλλήθειν ὃ ὑπὸ λαοῦ κακῆ-
 μῆτος. Εἰ ὃ καὶ ἐπὶ πολλὰς εἶ-
 πον αἱ δεξιὰί μου,
 Τίς ἀν' ὁ δὴν ἡμῖν τῆς σαρκῶν αὐ-
 τῆς ἐμπληθύνει;
 Λίαν μου χρῆσος ὄντος.
 Ἐξω ὃ ἐκ ἠυλίζετο ξένος, καὶ
 ἡ δύρα μου παντὶ ἐλθόντι
 ἠνέωκτο.

Εἰ ὃ καὶ ἀμάρταν ἀκοσίως ἐκρυψά
 τ' ἀμάρταν μου,
 Οὐ ὃ διεβάρην πολυοχλίαν
 λαοῦ,
 Τοῦ μὴ ἐξαγορευθῆναι ἐναντίον
 αὐτῆς.
 Εἰ ὃ καὶ εἶσα ἀδύατον ἐξελθῆναι τ'
 δύρα μου κόλπῳ κενῷ.
 Τίς δὴν ἀκόντα μου;
 Χεῖρα ὃ Κυεὶς εἰ μὴ ἐδέδοικέν.
 Συβραφῶν ὃ ἡ εἶχον κατὰ ἱανος,
 Εἰ ἐπ' ὤμοις περὶ δέμην ὡς ἐ-
 φανῶ ἀεγίνωσκῶ,
 Καὶ εἰ μὴ ῥήξας αὐτῶν ἀπέδωκα,
 Οὐδὲν λαβῶν ὡς ἀπεφίλε-
 τε μου.
 Εἰ ἐπ' ἐμοὶ ποτε ἡ γῆ ἐσέναξεν,
 Εἰ ὃ καὶ ἐπὶ αὐλακῆς αὐτῆς ἐκλαυ-
 σαν ὁμοθυμαδόν.
 Εἰ τ' ἰχθὺς αὐτῆς ἐφαγον ἀδύ ἡ-
 μῆς μόνου,
 Εἰ ὃ ἐ ψυχῶν κρεῖς τ' ἡς ἐκ-
 βαλῶν ἐλύπησα.
 Ἀντὶ περὶ ἐξελθῆ μοι κνίδη, ἀντὶ
 ὃ κνίδης βάρου.

Καὶ ἐπαύσατο Ἰωβ ῥήμασιν ἡσυχασαν ὃ καὶ οἱ τρεῖς φίλοι αὐτοῦ ἐπὶ ὃ ὡς εἶπεν Ἰωβ, ἡ ὃ ὃ δὲ καὶ ἐναντίον αὐτῆς Ἰωβ.

Ὠργισθῆναι ὃ Ἐλιοῖς, ὃ τῆς Βασιλεῦς ὃ τῆς Βαζι,
 Ἐκ τ' ὑπερείας * Ραμα, τ' Αὐσί * ἰσ. Α-
 πὸς χώρας ἐσθ,
 Καὶ ὡργισθῆναι τὰ Ἰωβ σφόδρα, διότι
 ἀπέφηνεν ἑαυτὸν δίκαιον ἐναντι
 Κυεὶς.
 Καὶ ἡ τῆς τῆς τῆς τῆς τῆς τῆς τῆς
 τῆς ὡργισθῆναι σφόδρα,

(D) Διότι

Διότι ἐκ ἠδυνήθησαν ἀποκριθῆναι
 ἄπίθετα τῷ Ιωβ,
 Καὶ ἔδοντο αὐτὸν εἰς ἀσέλῃ.
 Ἐλιοὶς ᾧ ὑπέμνηεν δοῦναι ἀποκρι-
 σιν τῷ Ιωβ,
 Οὐκ πρεσβύτεροί εἰσιν αὐτῷ ἡμε-
 ρῶν.
 Καὶ εἶδεν Ἐλιοὶς ὅτι ἐκ ἑσῶ ἀπο-
 κρισις ἐν σόματι τῷ τελευτῶν αἰ-
 σθαν, καὶ ἐδυμῶθη ὀργῇ αὐτῷ.
Υπολαβὼν ὁ Ἐλιοὶς, ὁ ἔβαρχει
ἡλ, ὁ τῷ Βαζι, λέγει·
 Νεώτερος μὲν εἰμι τῶν γέροντων,
 Ὑμεῖς δὲ ἐσε πρεσβύτεροι·
 Διότι ἠσύχασα, φοβηθεὶς τὰ ἀναλ-
 γείλαι ὑμῖν τῷ ἐμῷ ὀπίσθημι.
 Εἶπον ᾧ, ὅτι γέροντος ὅστιν ὁ λα-
 λῶν,
 Ἐν πολλοῖς ᾧ ἔτισιν οἶδαςιν Ἐ-
 φῖαν.
 Καὶ ἐχ ἔτας, ἀλλὰ πνευμά ὅστιν
 ἐν βροτοῖς,
 Πνοὴ ᾧ παντοκράτορος ἔσαι ἡ δι-
 δασκασία με.
 Οὐ γὰρ ὁ πολυγέροντοί εἰσιν
 Ἐφοί,
 Οὐδὲ οἱ γέροντες οἶδαςιν κήμα.
 Διὸ εἶπον, ἀκέσαί με, Ἐ ἀναθε-
 λαῦ ὑμῖν ἂ οἶδα·
 Ἐνωπίζεσθε τὰ ῥήματά με, ἐφῶ
 γὰρ ὑμῶν ἀκρόντων.
 Ἰδὲ, ἠέκασα ἑσῶ λόγους ὑμῶν, ἐνω-
 πούμιλω μέχρι σωέσεως ὑμῶν·
 Ἀχρῖς ἔτάσσητε ἑσῶ λόγους ὑμῶν,
 Ἐ ἔως ὑμῶν σωήσω.
 Καὶ ἰδὲ, ἐκ ἡμῶν τῶ Ιωβ, ὁ ἐλέγχων,
 Ἀνταποκρινόμενος ῥήμασιν αὐτῷ
 ἔξ ὑμῶν·

Ἴνα ᾧ μὴ εἴπητε, Ἐφῶν Ἐφῖαν,
 πρεσβύτεροι Κυρία·
 Ἀνθεσπῶν ᾧ ἐπέβέβατε λαλήσαι
 τοιαῦτα ῥήματα.
 Ἐπλοήθησαν, ἐκ ἀπεκρίθησαν ἐπι,
 Ἐπαλαίωσαν ἔξ αὐτῶν λόγους.
 Ὑπέμνησα, ἔ γὰρ ἐλάλησα, ὅτι ἔση-
 σαν, ἐκ ἀπεκρίθησαν.
Υπολαβὼν ὁ Ἐλιοὶς, λέγει·
 Γάλιν λαλήσω, πλήρης γὰρ εἰμι
 ῥημάτων,
 Ολέκθ με τὸ πνεῦμα τῷ γαστροῦ,
 Καὶ ἡ γαστήρ με ὡς ὕδωρ ἀσπίδος
 γλυκύοις γέμων δεδεμμένον,
 Ἡ ὡς ὕδωρ φυσιτήρ χαλκῆος δεδε-
 μμένον καὶ κατερρηγῶς·
 Λαλήσω ἵνα ἀναπαύσωμαι, ἀνοί-
 ξας τὰ χεῖλη με.
 Ἀνθεσπον γὰρ ἔ μὴ αἰχμηθῶ,
 Ἀλλὰ μὲν ἔδὲ βροτὸν ἔ μὴ ἐν-
 ῥαπαῦ ἔ γὰρ ὀπίσθημαι θανατά-
 σαι πρεσβύτων·
 Εἰ ᾧ μὴ, Ἐ ἐμὲ οἴτες ἔδον·
 Οὐ μὲν ᾧ ἀλλὰ ἀέκασον Ιωβ τὰ Κεφ. λγ
 ῥήματά με,
 Καὶ τῷ λαλιά με ἐνωπίζε·
 Ἰδὲ γὰρ ἡμῶν τὸ σῶμα με, καὶ
 ἐλάλησεν ἡ γλασσά με.
 Καθάρα με ἡ καρδία ἐν ῥήμασιν,
 Σωέσεις ᾧ χηλέων με καθαρά νοήσθ.
 Πνεῦμα θεῖον τὸ ποιῆσαι με,
 Πνοὴ ᾧ παντοκράτορος ἡ διδά-
 σκασία με.
 Ἐὰν διμνηθῆς, δός μοι ἀποκρισιν πρὸς
 ταῦτα·
 Ὑπέμνησον, καὶ εἴθι σὺ καὶ ἐμὲ, καὶ
 ἐγὼ καὶ σέ.
 Ἐκ πληθὸς διήρησαι σὺ ὡς Ἐ ἐγὼ,
 Ἐκ

Εκ τῶ αὐτῶ διηρτίσαμεθα πηλοῦ.
 Οὐχὶ ὁ φόβος με τροβήσῃ σε,
 Οὐδὲ ἡ χεὶρ μου βαρεῖα ἔσται ἐπὶ σοί.
 Πλὴν εἶπας ἐν ὤσιν μου, Φωνίῳ ᾧ
 ῥημάτων σου ἀκήκοα,
 Διότι λέγεις, καθαρός εἰμι, ἔχ
 ἡμῶν τῶν ἔργων,
 Αμεμπτός δέ εἰμι, ἐγὼ ἠνόμησα.
 Μέμψιν ᾧ καὶ ἔμοῖον ὄντων, καὶ ἠγ-
 γατά με ὡς περὶ ὑπεναντίον.
 Ἐθετο ᾧ τὸ πόδα μου ἐν κυκλώ-
 ματι,
 Καὶ ἐφύλαξέν με πάσας τὰς ὁδοὺς.
 Πᾶς γὰρ λέγεις, δίκαιός εἰμι, καὶ ἐκ
 ἐπακήκοέν μου.
 Αἰώνιος γὰρ ὅστιν ὁ ἐπάνω βροτῶν.
 Λέγεις γὰρ, ὅτι τὸ δικαιοσύνης μου
 ἐκ ἐπακήκοεν ἐν παντὶ ῥήματι;
 Ἐν γὰρ τῶ ἀπαξ λαλήσῃ ὁ Κύριος,
 Ἐν ᾧ τῶ δεύτερῳ ἐνύπνιον,
 Ὡς φάσμα ἐν μελέτῃ νυκτερινῇ,
 Ὡς ὅταν ἐπιπίπῃ φόβος δεινός ἐπὶ
 ἀνθρώποις, ἐπὶ νυσαγμάτων ἐπὶ
 κοίτης.
 Τότε ὄρα χαλύπτῃ νοῦν ἀνθρώπων,
 Ἐν εἶδῶσιν φόβος τοιούτοις ἔξεφ-
 ῆσεν αὐτοῖς,
 Αποσρέψαθ ἀνθρώπων ἔξ ἀδικίας
 αὐτῶν,
 Τὸ ᾧ Σαῦμα αὐτῶν ἀπὸ ἀδικίας πώ-
 ματῶν ἐρρύσατο,
 Καὶ ἐφείσατο τὴν ψυχῆς αὐτῶν ἀπὸ
 θανάτου,
 Τοῦ μὴ πεσεῖν αὐτὸν ἐν πολέμῳ.
 Πάλιν ᾧ ἠλεγξεν αὐτὸν μαλακία
 ἐπὶ κοίτης,
 Καὶ πλῆθος ὁσίων αὐτῶν ἐναρ-
 κησεν.

Πᾶν ᾧ βροτὸν σίτε ἐ μὴ δυνῆθῃ
 προσδέξασθαι,
 Καὶ ἡ ψυχὴ αὐτῶν βροθῶσιν ἐπιδυ-
 μήσῃ.
 Ἔως ὅταν σαπῶσιν αὐτῶν αἱ σαρκῆς,
 Καὶ ἀποδείξῃ τὰ ὅσα αὐτῶν κενά,
 Ἐλθῆσθαι ᾧ ἡ ψυχὴ αὐτῶν εἰς θάνατον,
 Ἡ ᾧ ζωὴ αὐτῶν ἐν τῶ ἀδῆ.
 Ἐὰν ὡσιν χίλιοι ἀγγελοὶ θανατη-
 φόροι,
 Εἰς ἃς αὐτῶν ἐ μὴ τροβήσῃ αὐτὸν,
 Ἐὰν νοήσῃ τῇ καρδίᾳ ἐπιστραφῆ-
 ναὶ ἐπὶ τὸν Κύριον.
 Αναθείλῃ ᾧ ἀνθρώπῳ ἢ ἐαυτῶ
 μέμψιν,
 Καὶ πλὴν ἀνοίαν αὐτῶν δείξῃ
 ἀνδέξεταί αὐτῶν, τοῦ μὴ πεσεῖν
 αὐτὸν εἰς θάνατον,
 Ἀνανεώσῃ ᾧ αὐτῶν τὸ Σαῦμα, ὡς περὶ
 ἄλοιφῶν ἐπὶ τοίχῃ,
 Καὶ τὰ ὅσα αὐτῶν ἐμπλήσῃ μυελοῦ.
 Ἀπαλωεῖ ᾧ αὐτῶν τὰς σαρκῆς
 ὡς περὶ νηπίε,
 Καὶ ἀποκαταστήσῃ αὐτὸν ἀνθρώπῳ
 ἐν ἀνθρώποις.
 Ἐύξεταί περὶ Κυρίου, ἃ δεκτὰ
 αὐτῶν ἔσται,
 Εἰσελεύσεθαι ᾧ προσώπῳ καθαροῦ
 σὺν ἔξηγησιν.
 Ἀποδώσῃ ᾧ ἀνθρώπῳ ἢ δικαιο-
 σύνη αὐτῶν.
 Εἶτα τότε ἀποπέμψῃ ἀνθρώπος
 αὐτὸς ἐαυτῶν λέγων.
 Οἷα σωετέλεμῶ; καὶ ἐκ ἀξία
 ἠτασέν με ὡν ἡμῶν.
 Σάσῃ τὴν ψυχῆ μου, τῶ μὴ ἐξ-
 θεῖν εἰς ἀφροσύνην,
 Καὶ ζωὴ μου φάσθαι ὅτι.
 (D 2)

Ἰδοὺ, ταῦτα πάντα ἐργάται οἱ ἰχυ-
ροὶ ὁδοὺς τρεῖς μῆτρ' ἀνδρῶν·

Καὶ ἐρρύσατο πλὴν ψυχῆ μου ἐν
θανάτῳ,

ἵνα ἡ ψυχὴ μου ἐν φωτὶ ἀγῆ αὐτόν.

Υπολαβὼν ὁ Ἐλιος, λέγει·

Ἀκούσατέ μου, ἄφρονοι, ἑπιστάμενοι
ἐνωπίζετε τὸ καλόν·

Ὅτι εἶρηκεν ἰωβ, ἰδοὺ, ταῦτα πάν-

τα ἐργάται οἱ ἰχυροὶ

ὁδοὺς τρεῖς μῆτρ' ἀνδρῶν,

τοῦ ἑπιστρέψαι ψυχῆ αὐτῆ ἐν

ἀφαφθοεῖς,

τοῦ φωτίσαι αὐτῶ ἐν φωτὶ ζώντων.

Πρόσεχε ἰωβ, καὶ ἀκούσον με,

κώφθυσον, ἵνα λαλήσω.

εἰ εἰσὶν σοὶ λόγῳ, ἀπεκρίθητί μοι,

λάλησον, θέλω γὰρ σὲ δικαιο-

σύμῳ·

εἰ δὲ μὴ, σὺ ἀκούσον με,

κώφθυσον, καὶ διδάξω σε σοφίαν.

Κεφ. λδ **Υπολαβὼν ὁ Ἐλιος, λέγει·**

Ἀκούσατέ μου, ἄφρονοι, ἑπιστάμενοι
ἐνωπίζετε τὸ καλόν·

* ἰσ. οὐς Ὅτι * νοῖς δοκιμάζει λόγῳ,

λάρυγγ' ἡ γβύεται βροχῶν.

Κεῖσιν ἐλώμεθα ἑαυτοῖς,

Γνώμην ἀναμέσον αὐτῶν, ἢ καλόν.

Ὅτι εἶρηκεν ἰωβ, δικαίός εἰμι,

ὁ κύριος ἀπέπλαξέν με τὸ κρίμα,

καὶ ἐψόσατο τὰ κρίματά μου,

βίαιον τὸ βέλθῃ μου ἀδύ ἀδικίας.

Τίς ἀνὴρ ὡσπερ ἰωβ, πίνων μω-
κλιησιμὸν ὡσπερ ὕδωρ;

οὐχ ἀμάρτων, ἐδὲ ἀσεβήσας,

οὐδὲ κοινωνήσας ὁδοῦ μῆτρ' ἧς ποι-

ούτων τὰ ἄνομα,

τοῦ περιβηθῆναι μῆτρ' ἀσεβῶν.

Μὴ γὰρ εἴπῃς, ὅτι ἐκ ἑσίν ἑπισκο-
πῆ ἀνδρῶν,

καὶ ἑπισκοπῆ αὐτῆ ὡσαύτως κύριος.

διὸ σωετοὶ καρδίᾳ, ἀκούσατέ μου·

Μὴ μοι εἴῃ ἐναντι κύριος ἀσεβῆσαι,

ἐναντι ὃ παντοκράτορος θαράξαι

τὸ δίκαιον.

ἀλλὰ γὰρ ἀποδώσιν ἀνδρόφρον

καθ' ἃ ποιεῖ ἕκαστος αὐτῶν,

καὶ ἐν τριβῶ ἀνδρῶν βυρήσῃ αὐτῶν.

οἴη δὲ τὸ κύριον τὰ ἄτοπα ποιήσῃ;

Ἡ ὁ παντοκράτωρ θαράξει τὸ δι-

καίον;

Ὅς ἐποίησεν τὸ γινῶν.

τίς δέ βστιν ὁ ποιήσας τὸ ὑπὲρ ἕξα-

κόν, καὶ τὰ ἐνόητα πάντα;

εἰ γὰρ βέλαιο σωέχην, καὶ τὸ πνεύ-

μα ὡς αὐτῶ καταχεῖν,

τήρυθῆσῃ πᾶσα σαρξ ὁμοθυμαδόν,

βροτὸς δὲ εἰς γινῶν ἀπελθῆσεται

ὁδὸν καὶ ἐπλάσθῃ.

εἰ δὲ μὴ νεθετῆ, ἀκούε ταῦτα ἰωβ,

ἐνωπίζε φωνῆν ῥημάτων.

εἰ δὲ * σοὶ ἐκ οὐδὲ τὸ μισῶντα τὰ ἀνο- * ἰσ. σὺ.

μα, καὶ τὸ ὀλλυῦντα τοῖς πονηροῖς,

ὄντα ἀνόμιον εἶν δίκαιον;

ἀσεβῆς ὁ λέγων βασιλεῖ, ὡσανομῆς,

ἀσεβέσατο τοῖς ἀρχαῖοις.

Ὅς ἐκ ἀγρυπνῆ πρὸς ὄψιν ἐνλίμῃ,

οὐκ ἔδωκεν ὃ πρὸς δέξῃ ἀνδρῶν,

τῆ δαυμαδιῶν τὰ πρὸς ὄψιν

αὐτῶν.

κενὰ δὲ αὐτοῖς ἀποθήσει τὸ κε-

κραγῆναι καὶ δέξῃ ἀνδρῶν·

ἐξηγήσαντο γὰρ ἀνόμοις ἐκκληρομέ-

νοῖς, καὶ ἀδυνατοῖς.

αὐτὸς γὰρ ὁρατὴς ὅστιν ἔργων ἀν-

δρόφων,

λέληθεν

Δέληθεν ἢ αὐτὸν ἐδὲν ὡν παρὰ-
σσειν,

Οὐδὲ ἔσται τόπῳ τῆ κρυβύωαι
Τοῖς ποιούτως τὰ ἔργα.

Οπ ἐκ ἐπ' ἄρῳρα ἴσῳ ἐπ.

Ο γὰρ Κύριος τὰ πάντα ἐφορᾷ,

Ο καταλαμβαίνων ἀνέξιγνίασα,

Ενδοξά τε καὶ δόξαία, ὡν ἐκ ἔσιν
ἀριθμός.

Γνωρίζων αὐτῶν τὰ ἔργα.

Καὶ σρέψι νύκλια, καὶ ταπεινωθήσον.

Εσβέσεν ἢ ἀσεβεῖς, καὶ ὄρατοὶ ἐγέν-
οντο ἐναντίον τῶν ἁγῶν.

Οπ δὲ κλίναν ἐκ νόμου Θεοῦ,

Δικαιώματα ἢ αὐτῶ ἐκ ἐπέ-
γνωσαν.

Τοῦ ἐπαγαγεῖν ἐπ' αὐτὸν κραυ-
γῶν πένητι.

Καὶ κραυγῶν πτωχῶν εἰσακήσῃ.

Καὶ αὐτὸς ἠούχιαν ᾤρεξῃ, καὶ ἴς
καταδικάσεται;

Καὶ κρύψι παρῶσωπον, καὶ ἴς ὄψεται
αὐτόν;

Καὶ κατ' ἔθνοισ, κατ' ἄρῳρα ὄμορ.

Βασιλεύων ἀνδρῶσπον ὑποκριτῶν,
ἀπὸ δυσκολίας λαοῦ.

Οκ παρὸς τῶν ἰσχυρῶν ὁ λέγων, εἰ-
ληφα, ἐκ ἐνεχύρασα ἀνδρῶ
ἐμαυτῶ.

Οψομαι, σὺ δίδαξόν με.

Εἰ ἀδινίαν ἠρῳασάμην, ἐμὴ προαδῶ.

Μὴ ᾤρα σὸδ ἀποτίσῃ αὐτῶ, ὅτι
ἀπόσω;

Οκ σὺ ἐκλεξω καὶ ἐγὼ καὶ ἴς ἔγνωσ,
λάλησον.

Διὸ σιωποὶ καρδία ἐρῳσιν ταῦτα,
Αὐτῶ ἢ φρόνιμος ἀκήκοέν με τὸ
ῥῆμα.

ισ. εἰ-
ελέξω,
ἢ ὅτι

ἴσῳ, ἐκ ἐν σινέσῃ ἐλάλησας,

Τὰ ἢ ῥῆματα σου ἐκ ἐν ὀπισθήμη.

Οὐ μὲν ἢ ἀλλὰ μάθε ἴσῳ,

Μὴ δῶς ἔτι ἀποκρίσιν ὡσπερ ὁ
ἀφῳσες,

Ἰνα μὴ παρῳάμην ἐφ' ἀμάρτι-
αις ἡμῶν.

Ανομία ἢ ἐφ' ἡμῶν ἔσται πολλὰ λα-
λοῦσιν ῥῆματα ἐναντι Κυρίου.

Υπολαβὼν ἢ Ελισῳ, λέγει.

Κεφ. λε.

Τί τοῦτο ἠγῳσω ἐν κρίσῃ;

Σὺ ἴς εἰ ὅπ εἶπας, δικαίος εἶμι
ἐναντι Κυρίου;

Ἡ ἐρεῖς, ἴ ποιήσω ἀμάρτιαν;

Εγὼ εἰ δώσω ἀποκρίσιν, καὶ τοῖς
τελοῖν σου φίλοισ.

Ανάβλεψεν εἰς τὸν ἔρανον, καὶ ἴδε
Κατάμαθε τὰ νέφη, καὶ ἴδε ὡς
ὑψηλὰ ἀπὸ τοῦ.

Εἰ ἠμάρτες, ἴ παρῳξῃ;

Εἰ ἢ καὶ ἠνόμησας πολλὰ, ἴ δώσω-
σαι ποιῳσαι;

Καὶ εἰ δίκαιος εἰ, ἴ δώσῃς αὐτῶ;

Ἡ ἴς ἐκ χροῖς σου λήψῃ;

Ανδρὶ τῶ ὁμοῖω σου ἢ ἀσεβῆσαι σου,
Καὶ ὑφ' ἀνδρῶσπον ἢ δικαιοσύνη σου.

Απὸ πλήθους συνοφανῆμενοι κε-
καῳσον.

Βοήσοντα ἀπὸ βραχίονος πολλῶν.
Καὶ ἐκ εἶπεν, ποῦ ὄσιν ὁ Θεός; ὁ
ποιήσας με, ὁ κατατάσων φυ-
λακῆς νυκτερινῆς.

Ο διορίζων με ἀπὸ τετραπόδων
γῆς, καὶ ἀπὸ πετεφῶν ἔρανοῦ.

Εκεῖ κέκαῳσον, καὶ ἐ μὴ εἰσακῆ-
ση, ἀπὸ ὑβρεως πνεῳσῶν.

Αἴτωπα γὰρ ἴδεῖν ἐ βέλεῖ ὁ Κύ-
ριος.

ισ. κε-
καῳσον.

(D 3) Αὐτὸς

Αὐτὸς ᾧ ὁ παντοκράτωρ ὁρατὴς
ὄσιν ᾧ σωτελεύωται τὰ ὄμο-
μα, ὅς σῶσέ με.

Κεῖθιπ ᾧ ἐναντίον αὐτῶ, εἰ δύ-
νασαι αὐτὸν ἀνεσαι ὡς ὄσιν.

Καὶ νῦν ὅτι ἐκ ἔσιν ὁπισκεπτόμε-
ν ὄργλῶ αὐτῶ,

Καὶ ἐκ ἔγνω ὄδᾶ πώμα ἡ
σφόδρα.

Καὶ ἰὼβ ματαύως ὄμοίγᾳ τὸ σῶμα
αὐτῶ,

Εν ἀγνωσίᾳ ῥήματα βαρυῖ.

Κεφ. λγ **Προσθεῖς ᾧ Ἐλιούς ἐπι, λέγᾳ·**

Μικρόν με μείνον ἐπι, ἵνα διδάξω
σε, ἐπι γὰρ μοι ἔνεσιν λέξις,

Αναλαβὼν πῶ ὁπισήμιω με
μακραί·

Ἐργοὶ δὲ με δίκαια ἐρᾶ ἐπ' ἀ-
ληθείας,

Καὶ ἐκ ἀδικα ῥήματα ἀδικως
συνιείς.

Γινώσκω ᾧ ἐγὼ ὅτι ὁ Κύριος ἔ
μὴ ἀποποιήσῃ ᾧ ἀκακον,

Δυνατὸς ἰσχύϊ καρδίας ἀσεβῶν ἔ
μὴ ζωοποιήσῃ,

Καὶ κρίμα πτωχῶν δώσῃ.

Οὐκ ἀφελεί ἀπὸ δικαίης ὄφθαλ-
μῶν αὐτῶ,

Καὶ μὴ βασιλέων εἰς θρόνον κα-
θεῖ αὐτοῖς, ἢ εἰς νῆκος ὑψο-
θήσῃ.

Καὶ οἱ πεπεδημένοι ἐν χειρῶν
συχρότησιν ἐν γροίνις πενίας·

Καὶ ὄρα φηλεῖ αὐτοῖς τὰ ἔργα
αὐτῶ,

Καὶ τὰ ὄδᾶ πώματα αὐτῶ, ὅταν
ἰσχύσωσιν.

Ἀλλὰ ἔ δικαίης εἰσακέσεται·

Καὶ εἶπεν, ὅτι ὁπισραφήσον ᾧ
ἀδικίας.

Εὰν ἀκέσωσιν, ἢ δαυλώσωσιν,
Σωτελεύωσιν τὰς ἡμέρας αὐτῶ

ἐν ἀγαθοῖς,

Καὶ τὰ ἔτη αὐτῶ ἐν ὑπερείαις.

Ἀσεβεῖς ᾧ ἔ ἀλασώζῃ, ὄδᾶ τὸ μὴ
βέλεας αὐτοῖς εἰδέναι ᾧ Κύ-
ριος,

Καὶ δίοτι νεδετέμχοι, ἀνήκοι
ἦσαν·

Καὶ ὑποκριτᾶ καρδία τάξουσιν
θυμῶν.

Οὐ βοήσον ᾧ, ὅτι ἔδησεν αὐτοῖς
Ἀποδαίη τίνω ἐν νεότητι ἡ ψυ-
χή αὐτῶ,

Ἡ ᾧ ζῶη αὐτῶ ἡ ζωοκομῆ εἶη
ὑπὸ ἀφέλων·

Ἀνθ' ὧν ἔθλιψαν ἀδελφῆ ἢ ἀδύ-
ναί.

Κεῖμα ᾧ πρᾶέων ἐκδήσῃ,

Καὶ ὤροσεπιηπάτησεν σε ἐκ σῶ-
μαί ᾧ ἔσθρο.

Ἀβυσσος κατάχισις ὑποκράτω
αὐτῶ,

Καὶ κατέβη τραπέζᾳ ᾧ πλήρης
πότη.

Καὶ ἐκ ὑσερήσῃ ἀπὸ δικαίων κρί-
μα θυμῶς ᾧ ἐπ' ἀσεβείης ἤξῃ,

Διὰ ἀσεβείαν δώρον ὧν ἐδέχοντο
ἐπ' ἀδικίας.

Μὴ σε ἐκκλίνῃ ὁ νοδὸς ἐκῶν
Δεήσεως ἀδυνατῶν ἐν ἀνάγκῃ
ὄντων·

Ἀλλὰ φύλαξαι μὴ πρᾶξῃς ἀ-
νομα,

Καὶ πάντα τοῖς κραταμουῖταις
ἰσχύ μὴ ὄξυκώσης ᾧ νύκτα,

Τοδ

Τοῦ ἀναβλύου λαοὺς ἀντ' αὐτῆς.
 * ἴσ. τῶν-
 τῶν
 Ἐπὶ * τῶτον γὰρ ἐξείλω ἀπὸ πτω-
 χείας.
 Ἰδὲ, ὁ ἰχυρὸς κραταῦσθαι σε ἐν
 ἰχυρί αὐτῆ.
 Τίς γὰρ ὄσιν καὶ αὐτὸν διώσῃς;
 Τίς δὲ ὄσιν ὁ ἐτάζων αὐτῆ τὰ
 ἔργα;
 Ἡ ἴσις ὁ εἰπὼν, ἐπαραξεν ἀδικα.
Μνήστη οὐὶ Ἰωβ,
 Οὐ μεγάλα αὐτῆ ὄσιν τὰ ἔργα,
 ὧν ἤρξαν ἄνδρες.
 Γὰρ ἀνδραπῶ εἶδεν ἐν ἑαυτῶ,
 ὅσοι πῖρωκόμημοί εἰσιν βροῦσι.
 Ἰδὲ, ὁ ἰχυρὸς πολὺς, καὶ ἔγνω-
 σόμεθα.
 Ἀριθμὸς ἐταῶν αὐτῆ καὶ ἀπέ-
 ραντος,
 Ἀριθμητῶν ἢ αὐτῶ ὑετῆ σαζόνες.
 Καὶ ἐπὶ χυθῆσονται ὑετῶ εἰς νε-
 φέλιω.
 Ρυήσονται παλαιώματα,
 Εσκίασεν ἢ νέφη ἐπὶ ἀμυθῆταν
 βροτῆς.
 Ωραν ἔδετο κλῆνεσιν, καὶ οἶδα-
 σιν κοίτης τάξιν. Ἐπὶ τούτοις
 πᾶσιν ἐκ ἐξίστατό Ἐσ ἢ δα-
 νοια;
 Οὐδὲ δαλλάσεται Ἐσ ἢ καρδία
 ἀπὸ τῆ σάρματῶ;
 Καὶ εἰαὶ σωῆς ἐπέκτασιν νεφέλης,
 ἰσότητα σκλυῆς αὐτῆ.
 Ἰδὲ, ἐκτενεὶ ἐπ' αὐτῶ τὸ τόξον,
 Καὶ ῥίζωμα τῆς θαλάσσης ἐκά-
 λυψεν.
 Ἐν γὰρ αὐτοῖς κρῖνὲ λαοὺς.
 Δώσθαι προφῶν τῶ ἰχυρίοντι.
 Ἐπὶ χροθὸν ἐκάλυψεν φάσ,

Καὶ ἐνείλατο πρὸς αὐτῆς ἐν
 ἀπανταδῆ ἀναβλεῖ πρὸς αὐ-
 τῆ φίλον αὐτῆ, Κυεῖς κλῆσις
 καὶ πρὸς ἀδικίας.
 Καὶ ὑπὸ τῆς ἐταράξῃ ἢ καρ- Κεφ. λζ.
 δία με,
 Καὶ ἀπερρύη ἐκ τῆ τόπε αὐτῆς.
Ακουε Ἰωβ ἀκούω ἐν ὀργῇ θυμοῦ
Κυεῖς,
 Καὶ μελέτη ἐκ σάρματῶ αὐτῆ
 ἐξελεύσεθαι.
 Καὶ τὸ φάσ αὐτῆ ἐπὶ πτερυ-
 γων γῆς.
 Ὀπίσω αὐτῆ βοήσεθαι φωνῆ,
 Βροτῆσθαι ἐν φωνῇ ὑβρεως αὐτῆ.
 Καὶ ἐκ ἀνταλλάξῃ αὐτοῖς, ὅτι ἀκῆ-
 ση φωνῶ αὐτῆ.
 Βροτῆσθαι ὁ ἰχυρὸς ἐν φωνῇ αὐτῆ
 θαυμασία.
 Ἐποίησεν γὰρ μεγάλα, ἃ ἐκ ἢ-
 δαμῶ.
 Σωτάσων χροθὶ, ἐπὶ γῆς γῆς.
 Καὶ χροθὶ, ἵνα ἢ ὑετῆ, Ἐ χρο-
 μων ὑετῆς διωασείας αὐτῆ.
 Ἐν χροθὶ παντὸς ἀνδραπῶ κατα-
 σφραγίξῃ,
 ἵνα γὰρ πᾶς ἀνδραπῶ ἢ ἑαυτῆ
 ἀδένταν.
 Εἰσῆλθον ἢ θηρία ὑπὸ σκέπης,
 Ἐ ἠούχασεν ἐπὶ κοίτης.
 Ἐκ θαμείων ἐξέρχονται ὀδυῖαι.
 Ἀπὸ ἢ ἀπροθηκων ψύγῃς,
 Καὶ ἀπὸ πνοῆς ἰχυροῦ δώσθαι πάρος.
 Οἰακίξῃ ἢ ὑδωρ ὡς εἰαὶ βέληθαι,
 Καὶ ἐκλεκλὸν καταπλήσῃ νε-
 φέλη.
 Διασκορπίσθαι νέφος φάσ αὐτῆ,
 Καὶ αὐτὸς κυκλώματα δαλασείας

Εν τοῖς κατατάτω θεῖς ἔργα
 αὐτῶν,
 Πάντα ὅσα αὐτὸ ἐνείλη αὐτοῖς.
 Ταῦτα σωτέτακ' ὡς αὐτὸ ἔπει
 τῆ γῆς,
 Εἴτε εἰς παρδείαν, εἴτε εἰς τὴν
 γῆν αὐτῶν, εἴτε εἰς ἔλεος αὐτῶν.
Ἐνωπίος Ἰωβ Ταῦτα,
 Στήθι, νεθετὲ δυνάμιν Κυρίου.
 Οἶδας ὡς ἔδειτο ὁ Θεὸς ἔργα αὐτῶν,
 ποιήσας φῶς ἐκ σκοτίας;
 Ἐπίσασαί τ' ἀέριον νεφάν,
 Ἐξαίσια τ' πνεύματα πονηρῶν;
 Σοὸς τ' ἡ σολὴ θερμὴ, ἡ συχάζει
 τῆ γῆς;
 Στερεωθεὶς μέγ' αὐτῶν εἰς παλαιώ-
 ματα,
 Ἰχυρὰ ὡς ὄρασις ἐπιχύσεως.
 Διατίδιδάξόν με, ἵνα ἐροῦμαι αὐτῶν.
 Καὶ παυσώμεθα πολλὰ λέγοντες.
 Μὴ βέλτος ἢ γραμματέως μοι
 ὡρέσκηεν, ἵνα ἀμύροπον ἐσὼς
 καλασιωπήσω;
 Πᾶσιν γὰρ ἔχ' ὄρατόν φῶς.
 Τηλαυγὲς ὅστιν ἐν τοῖς παλαιώ-
 ματιν,
 Ὃσπερ τὸ παρ' αὐτῶν ἐπὶ νεφάν
 ἔζηλθον.
 Ἀπὸ βορρᾶ νέφη χευσταυροῦντα.
 Ἐπὶ τυτοῖς μεγάλη ἡ δόξα καὶ ἡ
 μὴ τὲ παντοκράτορος,
 Καὶ ἔχ' ὀφθαλμοῦ ἄλλον ὄμοιον
 αὐτῶν, ὅτι ἡ ἰσχύς αὐτῶν.
 Ὅτι δίκαια κρίνων, οὐκ ὅτι ἐκ εἰσ-
 ακέρῃ αὐτός;
 Διὸ φοβηθήσονται αὐτὸν ἀμύροποι,
 φοβηθήσονται τὸν αὐτὸν καὶ οἱ ἁ-
 φοὶ τῆ καρδίας.

Μετὰ τὸ παύσαθ' Ἐλιού τ' κεφ. λη.
 λέξεως, εἶπεν ὁ Κύριος τῷ
 Ἰωβ. Ἀλλὰ λαίλαπος ἐνέφης ἵς
 ὅσῃς ὁ κρύπτων με βελῶν, σω-
 ἔχων τὸ ῥήματα ἐν καρδίᾳ,
 ἐμὲ τὸ οἶόν κρύπτην;

Ζῶσαί ὡσπερ ἀνὴρ τὸ ὄσφωός σου.
 Ερωτήσω δέ σε, σὺ δὲ μοι ἀποκρίθητι.
 Ποῦ ἦδα ὅτε ἐδεμελίωσα τὴν
 γῆν;
 Ἀνάβλάν μοι εἰ ἐπίσασαί σου ἔσειν.
 Τίς ἔδειτο τὰ μέγ' αὐτῶν, εἰ οἶδας;
 Ἡ ἵς ὁ ἐπαγαγὼν ἀσπίδον ἐπὶ
 αὐτῶν;
 Ἐπὶ ἵν' οἱ σύλοι αὐτῶν πεπή-
 γασιν;
 Τίς δὲ ὅστιν ὁ βαλὼν λίθον γωνί-
 αῖον ἐπὶ αὐτῶν;
 Ὅτε ἐγλήθη ἄσρα, ἠνεσάμ με ἐν
 φωνῇ μεγάλη πάντες ἀγγελί-
 μου, καὶ ὑμνησαν.
 Ἐφραζαί τὸ θάλασσαν πύλαις, ὅτε
 ἐμαροῦτο,
 Καὶ ἐκ κοιλίας μητρὸς αὐτῶν ἔξε-
 πορβύετο.
 Ἐδέμω τὸ αὐτῶν νέφος ἀμφίασιν,
 Ομίχλη τὸ αὐτῶν ἐσπαργάνωσα,
 Ἐδέμω τὸ αὐτῶν ὄρα, περθεῖς
 κλέθερα ἐπὶ πύλαις.
 εἶπον τὸ αὐτῶν, μέχρι τέττε ἐλθῆση,
 καὶ ἔχ' ἰσχύσῃση,
 Ἀλλ' ἐν σαυτῇ σωτηρήσεται σου
 τὰ κώματα.
 Ἡ δὲ σου σωτέταχα φέρεται
 ὡσφινόν;
 Ἐωσφόρος τὸ ἐπέιδεν τὸ ἐαυτῶν τά-
 ξιν, ἐπιλαβέσθ' ἡπερὺν γῆς, ὅτι
 ἐκπνάξαι ἀσεβῆς ἔξ αὐτῶν;

Η σὺ λαβὼν γλυπλὸν ἔπλασας
ζῶον;

Καὶ λαλητὸν αὐτὸ ἔθε ἔπι γῆς;

Αφείλω ἢ ἀπὸ ἀσεβῶν τὸ φῶς;

Καὶ βραχίονα ὑψηφάνων σω-
έτειψας;

Ηλθες ἢ ἔπι πηγῶν θαλάσσης, ἐν
ἢ ἴχθεσιν ἀβύσσου παρεπάτησας;

Ανοίξεν ἢ δέ σοι φόβῳ πύλαι θα-
νάτου;

Πυλωρεῖ ἢ αἶμα ἰδόντες σε ἐ-
πίηξαν;

Νενεθέτησαι ἢ τὸ ὄμμα τὸ ὑπὸ
ἔρανον;

Ανατίθειν δέ μοι, πῶς ἦ τις ὄσιν;

Εν ποίᾳ ἢ γῆ αὐλίζεῖ φῶς;

Σκότους ἢ ποῖός ὄσιν τόπος;

Εἰ ἀρὰ ἀγάγεις με εἰς ὄρια αὐτῶν;

Εἰ ἢ καὶ ἐπίστασαι τέλει αὐτῶν;

Οἶδα ἀρὰ, ὅτι εἰς τὸ το γελήνησαι,

Αεθμός δέ ἐταῖν σε πολίς;

Ηλθες δέ ἔπι θησαυροῖς χιόνου;

Θησαυροῖς δέ χαλάζης ἐώρακας;

Απόκένται δέ σοι εἰς ὄραν ἐ-
ρεθῆν,

Εἰς ἡμέραν πολέμου καὶ μάχης;

Ρόδιον ἢ ἐκπορεύεῖ πάχη,

Η ἀσπεδαίνου νότος εἰς τὸ ὑπὸ
ἔρανον;

Τίς δέ ἠτοίμασεν ὑετᾶν λάβρου
ρύσιν, ὄσιν δέ κωδιμῶν;

Τοῦ ὑέπισται ἔπι γῆς ἢ ἐκ ἀνῆρ,

Ερημον ἢ ἐχ ὑπὸ ἀρχῆ ἀνδραπέ-
εν αὐτῇ

Τοῦ χερτάσαι ἀβατον καὶ ἀοίκητον,

Καὶ τὸ ἐκβλαστῆσαι ἔξοδον χλόης.

Τίς ὄσιν ὑετᾶ πατήρ; τίς δέ ὄσιν ὁ
τετοικώς σιωχάς καὶ βόλως ὄσιν;

Εκ γαστροῦ δέ ἴνῃ ἐκπορεύεται
κρύσταλλος;

Πάχην δέ ἐν ἔρανοίς τίς τέτοκεν;

Η καταλάμνη ὡς ὕδωρ ῥέον;

Πρόσωπον ἢ ἀσεβῶν τίς ἐτήξεν, σω-
ῆκας; δεσμὸν ἢ πλάσας ἔγνωσ;

Η φραγμὸν ὠρίων ὑλοῖζας;

Η δαναοῖζες μαζερεθ ἐν καιρῶ
αὐτῶ;

Καὶ ἔσπερον ἔπι κόμης αὐτῶ, καὶ
ἀξίς αὐτά;

Επίσταται ἢ τροπὰς ἔρανοῦ,

Η τὰ ὑπὸ ἔρανον ὁμοθυμαδὸν γ-
νόμῃα;

Καλέσθης ἢ νέφου φωνῆ, καὶ δρό-
μῳ ὑδατῶ λάβρου ὑπακί-
σεταί σε;

Αποσελαῖς ἢ κεραυνοῖς, καὶ πορεύ-
σον; ἐρεθῆσιν δέ σοι, ἢ ὄσιν;

Τίς ἔδωκεν γυναικὶ ὑφάσματῶ
σοφίαν,

Καὶ ποιικιλικῶν σοφίας ἐπιστήμιω;

Τίς ἢ ὁ ἀριθμῶν νέφου σοφία,

Οὐρανὸν ἢ εἰς γῆν ἐκλινεν;

Κέχῃ ἢ ὡσπερ γῆς κονία,

Κεκόλληκεν ἢ αὐτὸν ὡσπερ κῶλον
λίθοις.

Θηρύσθης ἢ λέοισιν βοραῖν;

Ψυχᾶς ἢ ὄρακόντων ἐμπλήσθης;

Δεδόικασιν ἢ ἐν κοίταις αὐτῶν,

Κάθῃ ἢ ἐν ὑλαῖς ἐνεθρόνοντες.

Τίς ἢ ἠτοίμασεν κέρακι βοραῖν;

Νεοσσὶ ἢ πρὸς Κύριον αὐτῶ κεκρά-
γασιν, πλανώμενοι τὰ σῖτα ζητῶν-
τες. ἐφύλαξας ἢ ὠδῖνας ὑδάτων; Κεφ. λθ.

Η εἰθμησας δέ αὐτῶ μιλίας πλη-
ρῆς τοκετοῦ;

Ωδῖνας δέ αὐτῶ ἔλυσας;

Εξέθρεψας

Εξέθρεψας ἢ αὐτῶν τὰ παῖδια
 αὐτοῦ φόβος; ἢ ἔγνωσ κερεῖν
 Τυκετοῦ τραγελάφων πέρας;
 Ωδῖνας ἢ αὐτῶν ἄξαποσελεῖς;
 Απορρήξοισιν τὰ τέκνα αὐτῶν,
 Πληθυσθήσονται ἐν γυνήματι,
 Εξυβύσονται, καὶ ἐμὴ δραχάμφοισιν
 ἑαυτοῖς.

Τίς δὲ ὄσιν ὁ ἀφείδοντος ἀρεῖ
 ἐλδύσερον;

Δεσμοῖς ἢ αὐτῶν ἕως ἔλυσεν;
 Εδμήλιον ἢ αὐτῶν πλὴν θαιταν
 ἔρημον,

Καὶ τὰ σκλωώματα αὐτῶν ἀλμυ-
 εῖδα.

Καταγελαῶν πολυοχλίας πόλεως,
 Μέμφιν ἢ Φορολόγος ἐκ ἀκείων.
 Κατασκέψετο ὄρη νομίω αὐτῶν,
 Καὶ ὀπίσω παντὸς χλωροῦ ζη-
 τήσῃ.

Βελήσετο δὲ τοῖ ἀτράπελτος μο-
 νόκερος δευδύσαι,

Ἡ κοιμηθῆναι ἐπὶ φάτνης ἑσ;
 Δήσῃς ἢ αὐτῶν ἐν ἱμάσιν ζυγόν;
 Ἡ γυνὴσ τοῖ αὐλακας ἐν πεδίω;
 Γέποιδας ἢ ἐπ' αὐτῶν, ὅτι πολλή
 ἢ ἰχίς αὐτῶν;

Καὶ ἐπαφῆσῃ αὐτῶν τὰ ἔργα ἑσ;
 Πισθῆσῃ ἢ αὐτῶν, ὅτι λαποδώσῃ τοῖ
 ἀπύρον,

Καὶ εἰσῆσῃ ἑσ ἢ ἀλώνα;
 Πτέρυξ τερπομῆτων νεέλασα.
 Εὰν συλλάβῃ ἀπίδα καὶ νέεσα,
 ἐλάλησαν,

lege, ὡς ὅτι ἀφῆσῃ εἰς γυνὴν τὰ ὄσιν αὐτῆς,
 Καὶ ἐπὶ χρωῖ δάλψῃ.
 Καὶ ἐπελάθετο ὅτι πρὸς σκορπιεῖ,
 Καὶ θηρία ἀρεῖ καταπατήσῃ.

Απεσκήρυνεν τὰ τέκνα αὐτῆς
 ὥστε μὴ ἑαυτῶν.

Εἰς κενὸν ἐκοπίασεν αὐτοῦ φόβος.
 Ὅτι κατεσιώπησεν αὐτῇ ὁ Θεὸς
 ἑσφίαν,

Καὶ ἐκ ἐμέρισεν αὐτῇ ὁ Θεὸς ἐν
 τῇ σωέσῃ.

Καταχάρισεν ἐν ὑψὶ ὑψώσῃ,
 Καταγελάσετο ἰππος καὶ ἔθλιβά-
 τε αὐτῶν.

Ἡ σὺ περὶ θηκας ἰπποφ δυάμιν;
 Καὶ ἐνέδυσας τραχήλω αὐτῶν
 φόβον;

Περίεθκας ἢ αὐτῶν πανοπλίαν,
 Καὶ δοξῇ σηθῶν αὐτῶν τόλμω;

Ανερύσων ἐν πεδίω γαυριῶν,
 Εκπορβύετο ἢ εἰς πεδίον ἐν ἰχί.
 Σιωντῶν βέλῃ, καταγελαῶν.

Καὶ ἐμὴ λαποδραφῇ σίθησιν.
 Επ' αὐτῶν γαυριῶν τοξον, καὶ ὄξυαδε-
 νῆς μάχαρεα.

Καὶ ὀργῇ ἀφανιεῖ ἢ γυνὴ,
 Καὶ ἐμὴ πισθῆσῃ ἑως αὐτῶν σημαῖν ἢ
 σάλπιγγος.

Σάλπιγγος ἢ σημαγέσῃ, ἐρεῖ, ὄσιν.
 Πόρρωθεν ἢ ὄσφραίνετο πολέμα,
 Καὶ σὺ ἀλμαπ καὶ κραυγῇ ἐκ-
 πορβύετο.

Εκ τῶν οἷσ ὀπισθῆσῃ ἐσηκῆν ἰέραξ,
 Αναπέτασῃ τὰς πτέρυγας ἀκίνη-
 τος, καδορῶν τὰ πρὸς νότον;

Ἡ ἐπὶ τῶν σῶν περὶ ἀλμαπ ὑψοδ-
 τα ἀετός,

Γυνὴ ἢ ἐπὶ νοσῆσῃ αὐτῶν καδο-
 δεῖς αὐλίξετο;

Επὶ ἄροχῇ πέρας, καὶ λαποκρύφω.
 Εκείσε ὡν ζητεῖ τὰ σῖτα, πόρρωθεν ἢ
 οἱ ὀφθαλμοῖ αὐτῶν σκοπύοισιν.

Νεοσῶν

Νεοσσοὶ ἃ αὐτὸ φύρον ἐν αἵματι,
οὗ ἃ ἐὰν ὣσιν τεθνεώτες, ᾧρα-
ρηῆμα διέσκον.

**Καὶ ἀπεκρίθη Κύριος ὁ Θεὸς τῷ
Ἰωβ, καὶ εἶπεν· μὴ κρίσιν μὲν ἰσ-
νοῦ ἐκκλίνῃ; ἐλέγχων Θεόν, ἀπο-
κριθῆσε) αὐτῷ.**

**Υπολαβὼν ἃ Ἰωβ, εἶπεν τῷ Κυ-
ρίῳ·**

Τί ἐπ' ἐγὼ κρίνομαι; νεκρὸν ἐμὸν,
καὶ ἐλεγχόμενον ὑπὸ Κυρίου·
Ἀκρίων τοιαῦτα, μηδὲν ὦν ἐγώ.
Ἀπόκρισιν ἃ ἵνα δῶ πρὸς
ταῦτα;

Χεῖρα θέσω ἐπὶ σῶματί μου·
Ἀπαξ ἐλάλησα, ἐπὶ ἃ τῷ δου-
τέρῳ ἐπεσθῆσω.

Κεφ. μ.

**Εἰ ἃ ὑπολαβὼν ὁ Κύριος, εἶ-
πεν τῷ Ἰωβ ὅτι ἔνεθις·**

Μὴ, ἀλλὰ ζῶσαι ὡσπερ ἀνὴρ πλὴν
ὄσφύϊ σου·

Ερωτήσω ἃ σέ, σὺ ἃ μοι ἀποκρίθητι.
Μὴ ἀποποιῶς με τὸ κρίμα,
Μηδὲ οἶς με ἄλλως σοὶ κεχημα-
τικέναι, ἀλλ' ἵνα δικάσῃ δὴα-
φανῆς.

*ἴσ. βρον-
τῆς

Εἰ βραχίων σοὶ ὅστιν καὶ Κύριος,
Ἡ φωνὴ βροντῆς κατ' αὐτὸν * βρον-
τῆ ἴσα;

Ἀνάλαβε ἃ εἰς ὑψὸς δυνάμιν,
Δόξαν καὶ ἡμιῶ ἀμφίασαι,
Ἀποστείλον ἃ ἀγγέλους ἐν ὀργῇ σου,
Γαῖτα ἃ ὑβρίζω ταπεινώσον,
Υψηλόν ἃ ὀρέσον,
Σηψόν ἃ ἀσεβεῖς ᾧραρηῆμα,
Κρύψον ἃ αὐτοὺς εἰς γλῶττιν ἐξω
ὀμοθυμαδὸν, τὰ ἃ πρὸς ὄψωπα
αὐτῶν ἀλμίας ἐμπλησον·

Ὁμολογήσω ἄρα ὅτι δυνάταί σου ἢ
δεξιά σου.

Ἀλλ' ἰδὲ, ᾧρα σοὶ θεοὶ ἴσα βου-
σὶν χόρτῳ ἐσθίῃ·

Ἰδὲ δὴ, ἢ ἰσὺς αὐτῶ ἐπὶ ὄσφύϊ
αὐτῶ,

Ἡ ἃ δυνάμις αὐτῶ ἐπ' ὀμφαλοῦ
γατρῶν αὐτῶ ἐσπασεν ἕρπον αὐτῶ
ὡσπερ κυπέλαστον,

Τὰ ἃ νεφρα αὐτῶ ὡσπερ χοινία
συμπέπλεκται.

Αἱ πλῆραι αὐτῶ ὡς πέτρα
χαλκῆ,

Ἡ ἃ ῥάχισ αὐτῶ ὡς σίδηρος χυτὸς.
Τοῦτό ἐστιν δεξιὴ πλάσματος Κυ-
ρίου, πεποιημένον

Εἰς τὸ ἐγκαταπαύζεσθαι ὑπὸ τῶν
ἀγγέλων αὐτῶ.

Ἐπηύδων ἃ ἐπ' ὄρεσ ἀκρότομον,
Ἐποίησεν ἁρμονίῳ τετραπόσιν ἐν
τῷ ταρτάρῳ.

Υπὸ παντοδαπὰ δένδρα κοιμᾶται,
Γαρχὰ κάλαμον, καὶ πάπυρον, ἐ
βέτομον·

Σκιαζόν) ἃ αὐτὰ δένδρα μεγάλα
Σὺν ῥαδάμνοισ, καὶ κλαῖνες ἀγνε.
Εὰν γήνηται πλημμύρα, ἐ μὴ
αἰσθῆ),

Γέποιθεν ὅτι πεσοκρέσθ ὁ Ἰορδάνης
εἰς τὸ σῶμα αὐτῶ·

Ἐν τῷ ὀφθαλμῷ αὐτῶ δέξεται
αὐτὸν,

Ἐνοκολιβύθμος τρησθῆ ῥίνα αὐτῶ.
Ἄξτε ἃ δράκοντα ἐν ἀγκίστρῳ;
Γεελθῆσθ ἃ φορβαίαν πρὸ ῥίνα
αὐτῶ; καὶ εἰλήσθ κλοιοὺν ἐν τῷ
μυκίῳ αὐτῶ;

Ψελλίω ἃ τρυπήσθ τὸ χεῖλος αὐτῶ;
Λαλήσθ

Λαλήσει δέ σοι δεήσεις ἢ ἰκετηρίας
μαλακῶς;

Θήσε' ἢ μὲν θεὸς ἀγαθήσει;

Λήψη ἢ αὐτὸν δούλον αἰώνιον;

Καὶ ἐμπαίξεις αὐτῷ ὡς περ ὄρνέω;

Δήσει ἢ αὐτὸν ὡς περ σκεθίον παιδίω;

Ἐνοσιτυῦνται ἢ αὐτὸν ἔθνη,

Καὶ μεριβλύονται αὐτὸν Φοινίκων
ἄρῃ;

Γαῖν ἢ πλωτὸν σωζήσον ἐ μὴ
ἐνέγκῃ μίαν βύρσαν ἔραϊς αὐτῷ;

Καὶ ἐν πλοίοις ἀλιέων κεφαλῶν
αὐτῷ.

Ἐπιθήσει ἢ ἐπ' αὐτῷ χεῖρα, μη-
δαίς πολέμου τῆς γηνομένης ἐν
ταῖς σώματι αὐτῷ;

Καὶ μηκέτι γνώστω.

Κεφ.μα Οὐχ ἑώρακας αὐτὸν, ἐδὲ ἐπὶ τοῖς
λεγομένοις τεταύμακας;

Οὐ δέδοικας αὐτὸν, ὅτι ἠτοίμα-
σαί σοι;

Τίς γὰρ ὅστιν ὁ ἐμοὶ ἀντιτάμῃ;

Ἡ τίς ὅστιν ὃς ἀντισήσεται μοι, καὶ
ὑπομῆναι;

Ἡ ἔχει πᾶσαι ἢ ὑπὸ ἔρανον ἐμῆ
ὅστιν;

Οὐ σωπήσομαι δι' αὐτόν.

Καὶ λόγος δυνάμεως ἐλεήσε' ἢ
ἴσον αὐτῷ.

Τίς ἢ ἀνακαλύψῃ πρόσωπον ἐν-
δύσεως αὐτῷ; εἰς ἢ πύξιν δώ-
ραμος αὐτῷ τίς ἀν' εἰσέλθοι;

Γύλας ἢ προσώπῃ αὐτῷ τίς ἀνοίξει;

Κύκλω ὀδόντων αὐτῷ φόβῳ.

* Ἐλθῆτα ἢ αὐτῷ ἀσπίδες χαλκαί,

Καὶ σιδήσομοι αὐτῷ ὡς περ * σμιε-
τῶ λίθος, εἰς ἐκ τῆς ἐνὸς κολ-

λαίντου,

* ἴσ. ἐγ-
κυτα, vel,
ἐγκυπῆ,
potius,
* ἴσ. σι-
δνεῖπς

Γνεῖμα ἢ ἐ μὴ διήθη αὐτόν·
Ἄνθρω τῷ ἀδελφῷ αὐτῷ προσ-

κολληθήσει, σωζήσον, ἢ ἐ μὴ
ἀποσταθῶσιν.

Ἐν πλάσμα αὐτῷ ἐπιφώσκειται
φείσῃ,

Οἱ ἢ ὀφθαλμοὶ αὐτῷ εἶδῃ ἕως-
φόρα.

Ἐκ σώματ' αὐτῷ ἐκπορεύονται
λαμπάδες καιόμεναι,

Καὶ ἀρρητιούται ἐχάραξ πυρός.

Ἐκ μυκήσεων αὐτῷ ἐκπορεύεται
καπνὸς καμίνε καμομένης φλο-

γῆς ἀνθρώπων·
Ἡ ψυχὴ αὐτῷ ἀνδρακῆς,

Φλόξ ἢ ἐκ σώματ' αὐτῷ ἐκ-
πορεύε', ἐν ἢ τραχήλω αὐ-
τῷ ἀνιζέ' δυνάμεις.

Ἐμπροσθεν αὐτῷ προσέχῃ ἀ-
πώλεια·

Σάρκες ἢ σώματ' αὐτῷ κενό-
λιω'.

Καταχέει ἐπ' αὐτόν, ἐ σαλευθήσει'.

Ἡ καρδία αὐτῷ πέπηγῃ ὡς περ
λίθος, ἔσηκεν ἢ ὡς περ ἀκμῶν
ἀνήλατ'.

Στραφέντ' αὐτῷ, φόβος δι-
είσῃς τετάρπων ἀλλομοῖς
ἐπὶ γῆς.

Ἐὰν σιωπήσωσιν αὐτῷ λόγῃ,
ἐδὲν ἐ μὴ ποιήσωσιν αὐτῷ δόρυ
ἢ δῶραξ·

Ἡγῆ' ἢ μὴ γὰρ σιδήσον ὡς περ ἄχρησ,
Χαλκὸν ἢ ὡς περ ξύλον σαθρόν·
Οὐ μὴ τρώσῃ αὐτόν·

Ἡγῆ' γὰρ περ φοβόλον ὡς ἄρτον.
Ὡς χαλαμῆ ἐλοχιάθῃ αὐτῷ σφυραί,
Καταγελαῖ ἢ σφομοδ' πυρφόρα.

Ἡ

Ἡ

Ἡ

Ἡ

Η θρωμνή αὐτῆ ὀβελίσκοι ὄξεις,
 Πᾶς ὃ χρυσὸς θαλάσσης ὑπὸ αὐ-
 τὸν ὡπερ πηλὸς ἀμύθητο.
 Αναζεί τ' ἀβυσσον ὡπερ χαλκείον,
 Ηγηται ὃ τ' ἑδάσσαν ὡπερ ὄξ-
 ἀλῆπρον,
 Τὸν ὃ τάρταρον τ' ἀβύσσου ὡπερ
 ἀγχιμάλωτον.
 Ελογίσατο ἀβυσσον εἰς πέδιπατον,
 Οὐκ ἔστιν ἕδεν ὅπῃ γῆς ὄμοιον αὐτῷ,
 Γεποτημῶνον ἐγκαταπαίξεαυ ὑπὸ
 τῆς ἀπέλων με.
 Γαῖ ὑψηλὸν ὄρα, αὐτὸς ὃ βα-
 σιλθεὶς πάντων τῆς ἐν τοῖς ὑ-
 δασιν.

Κεφ. μβ **Υπολαβὼν ὃ Ἰωβ, λέγει τῷ Κυ-
εῖω.**

Οἶδα ὅτι δυνάσται πάντα, ἀδυνα-
 τεῖ δέ σοι ἕδεν.
 Τίς γὰρ ἔστιν ὁ κρύπτων σε βελῶ,
 Φερόμενος ὃ ῥημάτων, καὶ σὲ οἶε ὃ
 κρύπτην;
 * ἴσ. Αν- * Ἀνηθέλη δέ μοι ἂ ἐκ ἡδῆν,
 ἀγελῆ Μεγάλα καὶ θαυμαστά, ἂ ἐκ ἐπ-
 ισάμην.
 Ἀκουσον δὴ με, Κύριε, ἵνα κἀγὼ
 λαλήσω.
 Ερωτήσω δέ σε, σὺ δέ με διδάξον.
 Ἔως μὲ ὡτὸς ἀκοῆς ἤκον σοι το-
 πώτερον,
 Νυνὶ ὃ ὁ ὀφθαλμὸς με ἐώρα-
 κέν σε.
 Διὸ ἐφαύλισα ἑμαυτὸν, καὶ ἐτάκην,
 Ηγημαι ὃ ἑμαυτὸν γλῶσσο καὶ ἀποδόν.
 Ἐγῆρετο ὃ μὲ τὸ λαλήσαι τῷ Κυ-
 εῖον πάντα τὰ ῥήματα τῷ Ἰωβ,
 Εἶπεν ὁ Κύριος Ἐλιφάτ τῷ Θαυ-
 μανίτῃ.

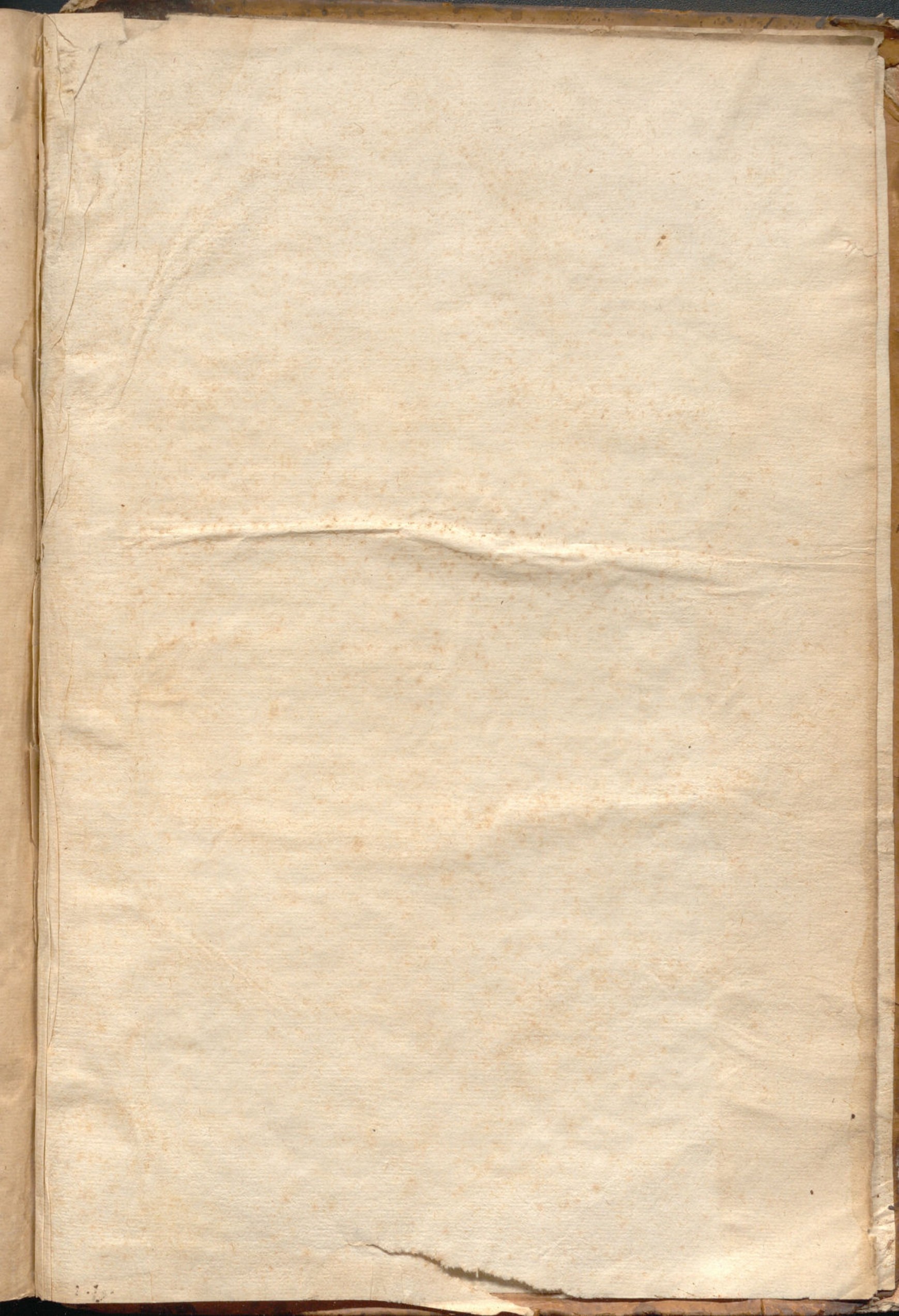
Ἡμῶντες σὺ, καὶ ὁ δύο φίλοι σοι.
 Ἐ γὰρ ἐλαλήσατε ἐνώπιόν με
 ἄληθεῖς ἕδεν, ὡπερ ὁ θεράπων
 με Ἰωβ.
 Καὶ νυνὶ λάβετε ἐπὶ ἀρχαίς, καὶ
 ἐπὶ ἀκροῖς, καὶ πορβύθητε πρὸς
 τὸ πᾶν με Ἰωβ,
 Καὶ ποιήσῃτε κάρπωμα ὑπὸ ὑμῶν.
 Ἰωβ ὃ ὁ θεράπων με βύξεται πρὸ
 ὑμῶν.
 Οὐκ εἰ μὴ πρὸς ὅσον αὐτὸς λήψο-
 μαί,
 Καὶ εἰ μὴ δι' αὐτὸν, ἀπώλεσα αὐ-
 τὸν ὑμᾶς.
 Οὐ γὰρ ἐλαλήσατε καὶ τὸ θερά-
 ποντός με Ἰωβ ἕδεν ἀγαθόν.
 Επορβύθησαν ὃ Ἐλιφάτ ὁ Θαυ-
 μανίτης,
 Καὶ Βαλδαδ ὁ Σαυχίτης, καὶ Σω-
 φάρ ὁ Μινάιτος,
 Καὶ ἐποίησαν ἑαυτοῖς καρδῶς σω-
 ἐτάξεν αὐτοῖς ὁ Κύριος.
 Καὶ ἔλυσεν τ' ἀμδρτίαν αὐτῶν
 διὰ Ἰωβ.
 Ο ὃ Κύριος ἠύξῃσιν τῷ Ἰωβ. Ἄ-
 ξαμῶν ὃ αὐτὸς πρὸ τ' φίλων
 αὐτῶν,
 Αφῆκεν αὐτοῖς τ' ἀμδρτίαν.
 Πρὸς ἔθηκεν ὃ ὁ Κύριος τῷ Ἰωβ
 τὰ διπλά ὧν εἶχεν ἐμπροσθεν
 εἰς διπλασιασμόν.
 Ηκσαν ὃ πάντες ὁ ἀδελφοὶ
 αὐτοῦ, καὶ αἱ ἀδελφαὶ αὐτῆ,
 πάντα τὰ συμβεβηκότα αὐτῷ,
 καὶ ἦλθον πρὸς αὐτὸν, καὶ πάντες
 ὃ ὅσοι ἠδῆσαν αὐτὸν πρὸ τῆς.
 Φαρόντες ὃ καὶ πόντες πρὸ αὐτοῦ,
 ὡρεκάλεσαν αὐτόν.

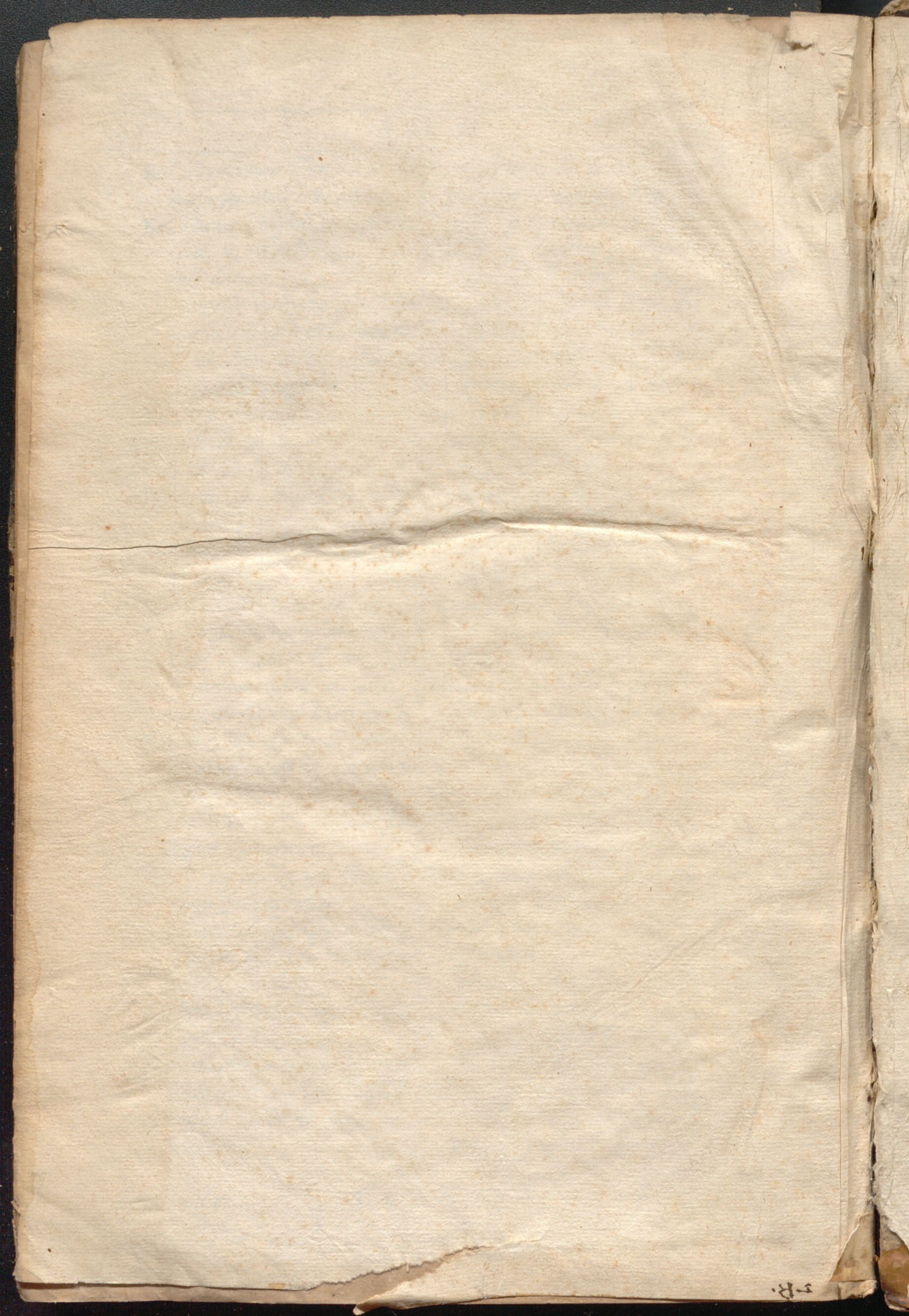
Καὶ

Καὶ ἐθαύμασαν ἰπὶ πάντων οἷς
ἐπήγαγον αὐτῷ ὁ Κύριος.
Καὶ ἔδωκαν αὐτῷ ἕκαστος ἀμνάδα
μίαν, καὶ τετραράχιμον χρυ-
σοῦ ἀσημον.
Ὁ δὲ Κύριος ἠυλόγησεν τὴν Ἰωβ τὰ
ἔχματα μᾶλλον ἢ τὰ ἐμπροσθεν.
Ἦν δὲ τὰ κτήνη αὐτοῦ, περὶ βατα
μύρια τετρακισχίλια,
Κάμηλοι ἑξακισχίλια,
Ζῶνη βοῶν χίλια,
Ὀνοὶ θήλειαι νομαίδες χίλια.
Γεννοῦνται δὲ αὐτῷ υἱοὶ ἑπτὰ, καὶ θυ-
γατέρες ἑπτὰ.
Καὶ ἐκάλεσεν τὴν μὲν περὶ τὴν
Ἡμέραν
Τὴν δὲ δευτέραν, Κασίαν·
Τὴν δὲ τρίτην, Αμαλθείας κέρας.
Καὶ ἔχθυρέθησαν καὶ τὰς Ἰωβ
θυγατέρας, καὶ τὸς υἱοὺς αὐτοῦ,
Βελτίους αὐτῶν ὑπὸ τῆς ὑπὲρ ἕρανόν.
Ἐδωκεν δὲ Ἰωβ τὰς θυγατέρας αὐ-
τοῦ κληρονομίαν ἐν τοῖς ἀδελ-
φοῖς αὐτοῦ.
Ἐζήσεν δὲ Ἰωβ μὲν τὴν πληγὴν ἔτη
ἕκαστον ἐβδομήκοντα.
Τὰ δὲ πάντα ἐζήσεν ἔτη ὀκτώσκι-
α τεσσαράκοντα ὅκτω.
Καὶ εἶδεν Ἰωβ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ, καὶ
τοὺς υἱοὺς τῶν υἱῶν αὐτοῦ, τε-
ταρτίῳ ἡμερῶν.
Καὶ ἐτελεύτησεν Ἰωβ πρεσβύτερος,
καὶ πλήρης ἡμερῶν.
Γέγραπται πάλιν ἠμαρτήσας αὐτὸν
μυθῶν ἀπίσθιν ὁ Κύριος. ὅτι
ἐρμηνεύει ἐκ τῆς Συριακῆς
βίβλου.

Ἐν μὲν γῆ κατοικῶν τῇ Αὐσίπιδι, ἐν
τοῖς ὄρεσι Ἰδαμαίας καὶ Αραβίας·
Περὶ τῆς Ἰωβ αὐτῷ ὄνομα Ἰωβ.
Λαβὼν δὲ γυναῖκα Αραβίαν,
γυναῖκα υἱὸν αὐτοῦ ὄνομα Ἐννῶν.
Ἦν δὲ αὐτὸς πατὴρ μὲν Ζαρὲ, τῆς
υἱῶν Ἡσαῦ υἱός,
Μητὴρ δὲ Βασόρας· ὡς εἶναι αὐ-
τὸν πέμπτον ἀπὸ Αραβίας.
Καὶ ἔτοι οἱ βασιλεῖς οἱ βασιλεύ-
σαντες ἐν Ἐδῶμ, ἦς ἔαυτὸς ἤρ-
ξεν χώρας·
Πρῶτος Βαλακ ὁ ἔσθ * Σεπφῶρ, καὶ * Ἰσ. Βε-
ἰ ὄνομα τῇ πόλει αὐτοῦ Δεναβά, ὡς,
Μετὰ δὲ Βαλακ Ἰωβ, ὁ καλε-
σθεὶς Ἰωβ.
Μετὰ δὲ τὸν Αραβίαν, ὁ ὑπαρ-
χων ἡγεμὼν ἐκ τῆς Θαιμανίτιδος
χώρας·
Μετὰ δὲ τὸν Αραβίαν υἱὸς Βαράδ,
ὁ ἐκκόψας Μαδιαμ ἐν τῇ πε-
δίῳ Μωάβ.
Καὶ ὄνομα τῇ πόλει αὐτοῦ Γεθθαίμ.
Οἱ δὲ υἱοὶ αὐτοῦ περὶ αὐτὸν φίλοι,
Ἐλιφάζ υἱὸς * σωφῶν τῆς υἱῶν * Ἰσ. Βε-
ἰ Ἡσαῦ, Θαιμανῶν βασιλεὺς, χώρα, ἰ.ε.
Βαλδὰδ υἱὸς * Αμνῶν ἔσθ Χοβαφ ἔσθ περὶ-
σαυχίτις τρεῖς, τοκος,
Σωφῶν ὁ Μιναιῶν βασιλεὺς, * Ἰσ. Βα-
Θαιμῶν υἱὸς Ἐλιφάζ, ἡγεμὼν τῆς αλενωῶν
Ἰδαμαίας· ὅτι ἐρμηνεύει ἐκ τῆς Αρα-
βίας Συριακῆς βίβλου. ὡς

Ἐν μὲν γῆ κατοικῶν τῇ Αὐσίπιδι,
ἰπὶ τῶν ὄρων τῶν Εὐφράτε·
Περὶ τῆς Ἰωβ αὐτῷ ὄνομα αὐτοῦ
Ἰωβ. Ἰωβ δὲ ὁ πατὴρ αὐτοῦ
Ζαρὲ, ἔξ ἀνατολῶν ἦλθε.

2

2-B.

